TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 13 juni 2019

---

1. Opening en mededelingen voorzitter

Wethouder Botter: Dat wanneer er behoefte aan is om over de brief te praten rondom het experiment rondom wiet dat het beste zou kunnen geschieden nadat de insprekers aan het woord zijn geweest. Dus maar is afhankelijk van wat u zelf wilt.

De voorzitter: Ik kom daar zometeen nog op terug in een voorstel. Zijn er berichten van verhindering? Geen berichten van verhindering? Meneer Sepers?

De heer Sepers: Mevrouw Verhoeff die komt er zo aan.

De voorzitter: Prima. Wat betreft we hebben een raadsmarkt hadden wij georganiseerd omtrent ondermijning. Daar hebben zich 6 aanmeldingen zijn daarvoor binnengekomen en 8 afmeldingen. En de vraag aan deze commissie is of de raadsmarkt op basis van deze getallen door zal moeten gaan te ja dan nee. En dat zal zijn volgende week woensdag uit mijn hoofd. Dinsdag of woensdag. Dinsdag, volgende week dinsdag.

Mevrouw…: We kunnen het lijstje nog een keer rond laten gaan?

De voorzitter: '…' weinig dat betekent niet van uitstel komt geen afstel dan kunnen we het gewoon na het reces kunnen we dit nog doen. Dus als daar een voorkeur voor is binnen deze commissie dan schuiven we het gewoon door naar na het reces. Dank u wel meneer Smit. Er gaan een aantal lijsten zometeen rond die zal mijn lieftallige assistente zal die zometeen gaan verspreiden. Dat zijn lijsten voor aan- en afmelding voor de raadsmarkt personeelsbeleid op 19 juni. Er gaat een lijst rond voor een werkbezoek aan !WOON, dat is een huurteam op donderdag 20 juni en dat is georganiseerd door de Garretsen waarvoor dank. En tot slot is er ook nog een lijst voor aanmelding voor regionale raadsmarkt door centralisatie maatschappelijke opvang en beschermd wonen en dat zal zijn op woensdag 19 juni van half 8 tot 9 dus dat is volgende week al. Ja, die lijsten die gaan rond als u daarop zou willen intekenen of niet dan heel graag.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan gaan we over naar het vaststellen van deze agenda. Bij het vaststellen van de agenda hebben de voorzitter, de commissiegriffier zoals het doen gebruikelijk afgestemd over de agendering van onderwerpen in verband met de gewenste aanwezigheid van de portefeuillehouders in zowel commissiebestuur als beheer. En wat daarbij vanavond meespeelde, was dat voor onze commissie het groot aantal stukken dat moest worden geagendeerd. En hierdoor zijn bepaalde onderwerpen doorgeschoven naar een volgende vergadering zoals de evaluatie van de kermis, de vergoeding van de leden commissie beroep en bezwaar en de budgethoudersregeling. Nu kan ik mij voorstellen dat niet iedereen dat even leuk vindt, maar helaas zijn we niet in staat om al die onderwerpen te behandelen dus we hebben een soort van prioritering opgesteld vandaar deze keuze. Nog een ander punt, wethouder Botter had het er net over. Gisteren heeft u per mail ontvangen een brief van burgemeester Wienen en dat ging over de wietteelt, gereguleerde wietteelt en de gang van zaken hier, het experiment of wij daaraan meedoen te ja wel nee. Die brief die heeft ook in de '…' gestaan die vorige week vrijdag is verstuurd. De voorzitter en commissiegriffer zijn niet eerder over deze brief geïnformeerd en bij het publiceren van de agenda geeft de burgemeester aan belang te hechten hierover

van gedachte te wisselen met deze commissie. Nou, het voorstel is inderdaad zoals de heer Botter al zei, om dat te doen na agendapunt 9. Dat zijn de insprekers op niet op de agenda staande onderwerpen. Dus als dat aansluitend kan, we hebben ook een inspreker op dit onderwerp dus dan kunnen we het aansluitend aan punt 9 kunnen we het dan behandelen. Gaat u daarmee akkoord? Ja. Kan de agenda verder conform worden vastgesteld? Ja.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De voorzitter: Ik heb een rondvraag aangekondigd gekregen door Jouw Haarlem dat gaat over een plaquette voor een geval als soldaat dat is een rondvraag. Zijn er verder nog rondvragen? Mevrouw Sterenberg?

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, ik heb een rondvraag over de samenwerking met Zandvoort. Ik denk dat dat voor de burgemeester is en anders bedrijfsvoering.

De voorzitter: Goed, ik ga ervanuit dat die voor wethouder Botter is als het gaat over… Ja, en als hij dat vergeet dan hoeft u alleen maar even te roepen en dan weten we het plotseling weer dus ik kan u aanraden om dat te doen.

4. Transcript van de commissie Bestuur 16 mei 2019 (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Zijn daar nog op- en aanmerkingen over transcript 16 mei commissiebestuur? Nee. Eens even kijken hoor. Ja, meneer Aynan.

De heer Aynan: Mag ik daar een korte vraag over stellen? Het is naar aanleiding van hè, de bedoeling, want soms, omdat het een transcript is, zie je dat dingen ja, echt gewoon anders op schrift staan dan wat je bedoelt. En ik neem aan dat we daar geen opmerkingen over maken toch?

De voorzitter: Als het echt hele wezenlijke dingen is, als er staat mevrouw Aynan, maar het moet meneer Aynan zijn dan zou ik daar niet te veel over vallen. Maar als er echt wezenlijk inhoudelijke dingen totaal veranderen door een verkeerde weergave van zaken in het transcript zou ik daar even melding van maken dan is dit het moment.

De heer Aynan: Nou, daar zou ik juist over het eerste zou ik juist heel erg vallen.

De voorzitter: Meneer Aynan u bent werkelijk de enige die daarover valt, neem dat van mij aan. Ik heb daar totaal geen problemen mee. Dan gaan we over tot het…

5. Agenda komende vergadering(en)

De voorzitter: De volgende vergadering is op 5 september dat is na het reces. En ter advisering ontvangen of aangekondigd, zijn alvast de tweede wijzigingsverordening belasting in 2019. En ter bespreking ontvangen of aangekondigd dan komt dan inderdaad die evaluatie van de kermis die komt dan bij de eerste vergadering op 5 september terug. Het mandateringsbesluit, we zijn nog steeds in afwachting van het stuk van de heer Garretsen. Mandateringsbesluit daar zou u nog iets over… Daar vond u wat van. U zei, ik lever wel een stuk aan dat was ongeveer drie maanden geleden.

De heer Garretsen: Ja, en daarna heeft u het steeds uitgesteld meneer de voorzitter, maar ik zou zorgen dat ik voor het reces het stuk aflever.

De voorzitter: Goed, prima. Ik ga daar verder helemaal niets meer van zeggen. Het is namelijk niet de eerste keer dat we u hieraan herinneren, maar dat vind ik prima, het komt eraan. Ook op de agenda staat de vergoeding van de leden commissie beroep en bezwaar ook dat wordt doorgeschoven. En de actualisering van de budgethoudersregeling dat is geagendeerd op verzoek van de commissie. Zijn er verder nog ter kennisname aangeboden stukken die deze commissieleden willen agenderen voor die vergadering van 5 september? Vooralsnog niet nou, dat wordt een lekkere korte vergadering. Meneer Trompetter. Mevrouw Sterenberg, sorry.

Mevrouw Sterenberg: Heer, mevrouw kijk, mevrouw is altijd beter dat meneer Aynan het prima vindt. Meer even een praktische vraag, want het is nu juni de volgende commissie is in september en we moeten nu zeggen wat we hiervan willen agenderen. Is er ook nog een mogelijkheid om bijvoorbeeld per mail mochten er nog zaken spelen en de urgentie zijn om dan voor 6 september een verzoek te kunnen doen om toch iets te agenderen dat we dat alvast met elkaar afspreken, want ja, drie maanden zit ertussen.

De voorzitter: Ja, dat is prima. Maar het gaat even dat lijstje wat er nu aanhangt als u daar iets van wil agenderen dan zou ik het nu even zeggen. Mocht er inderdaad tijdens de zomermaanden iets gebeuren wat urgentie verlangt dan kan het uiteraard tussendoor aangekondigd worden, wat mij betreft geen enkel probleem. Oké, verder, meneer Trompetter bent u zover? Nee, toch niet. Eens even kijken hoor.

Ter advisering aan de raad

6. 17.05 Actieprogramma Nieuwe Democratie 2019-2022 (JB)

6.1 *2018876919 Toezegging informatie vervolgtraject Nieuwe Democratie

De voorzitter: Dan gaan wij nu, even kijken ja, wij gaan door met het eerste agendapunt dat is agendapunt 6 aangeboden ter advisering aan deze commissie of aan de raad. Het actieprogramma Nieuwe Democratie. Wij hebben twee insprekers namelijk de heer De Vries en de heer Diederik. Het is niet de eerste keer dat u komt inspreken dus hoe weet hoe het werkt. Voor alle duidelijkheid zeg ik het nog één keer, u heeft 3 minuten de tijd om uw verhaal te doen. Na 2,5 minuut ga ik ingrijpen als het dreigt uit de hand te lopen en dan vraag ik u om af te gaan ronden. Wie wil als eerste inspreken? Meneer De Vries, gaat uw gang de rechterknop is voor u. Doet die het? De griffier komt naar u toe meneer De Vries, het ligt niet aan u. Ja, meneer De Vries wilt u afronden. Prima, meneer De Vries gaat uw gang.

De heer De Vries: Ik spreek hier namens vanuit de initiatiefgroep Versterking Lokale Democratie dat is iets anders dan Nieuwe Democratie. We zijn al een tijdlang bezig met hetzelfde onderwerp. We hebben onder andere een tijd geleden gepoogd om een conferentie te organiseren over toekomst wijkraden. Met als bedoeling niet om een onderscheid te maken tussen rollen van wijkraden, maar met name de functie of het doel van wijkraden. Dat zou in onze ogen moeten zijn, versterking van zeggenschap liefst medebeslissingsrecht van bewoners in de wijken die immers deskundig zijn in hun eigen omgeving wat zij het liefste daar willen. Dat is eigenlijk de invalshoek. De versterking van zeggenschap van bewoners op wijken- of stadsdeelniveau eventueel met de bedoeling dus om ook mensen in staat te stellen zelf aan te geven wat wij zelf in hun eigen directe omgeving zouden willen realiseren. Daarbij zou je kunnen denken en kunnen uitgaan van de bestaande wijkradenstructuur ware het niet dat daar zeer veel kritiek op te leveren is over de mogelijkheden die de huidige wijkradenstructuur biedt. Dat is in onze ogen onvoldoende, omdat er dus nou, ja, er wordt dus in de stukken van de wethouder gesproken over rollen. Ik zal zelf liever willen hebben over de functie of het doel van de wijkraden dat is wat ik net heb aangegeven, versterking van zeggenschap over de eigen omgeving. Wat

er in praktijk is gebeurd vanaf het moment dat we die conferentie hebben willen organiseren die aardig getorpedeerd is, maar goed, dat voert te ver om dat nu uit te werken. Maar dat is in ieder geval heeft het niet aan zijn doel beantwoord. Een doel was namelijk om te bekijken in hoeverre er samenhang gebracht kan worden tussen bewonersinitiatieven en wijkraden. Wat in feite in Haarlem is gebeurd in tegenstelling tot veel andere gemeentes in de landen die ook met hetzelfde onderwerp te maken hebben, is dat er loskoppeling heeft plaatsgevonden tussen bewonersinitiatieven en wijkraden. Terwijl het voor de hand zou liggen, en dat hebben we ook in veel andere steden gezien, dat daar een link tussen bestaat, de bekende verbinding. We hebben zelfs ook verbindingsofficieren op stadsdeelniveau dus dat zou voor de hand hebben gelegen dat er een verbinding is en dat was ook precies het doel van de conferentie maar goed, dat is toen dus verhinderd. Daar wil ik verder niet over uitweiden, maar wel met de bedoeling om aan te geven van, wat er alsnog mogelijk is.

De voorzitter: Meneer De Vries u heeft nog een halve minuut.

De heer De Vries: Oké, wat er alsnog mogelijk is wat betreft het versterken van de structuur van wijkraden met de bedoeling om dus de komen tot veel meer invloed, veel meer zeggenschap van bewoners op wijkniveau en eventueel stadsdeelniveau dat zij zelf kunnen aangeven wat zij precies willen in hun eigen wijk. Waarbij dus uiteraard de gemeenteraad uiteindelijk de eindverantwoordelijkheid even goed heeft dus daar wordt geen afdruk aan gedaan, maar wel dus aan het feit dat het op dit moment niet mogelijk is in de bestaande wijkradenstructuur. Er zijn zelfs wijkraden die hebben zichzelf opgeheven, de '…' bijvoorbeeld die hebben gezegd nou, het heeft geen zin meer.

De voorzitter: Meneer De Vries, wilt u afronden?

De heer De Vries: Ja, nog één zin. Heeft geen zin meer om nog een wijkraad in stand te houden, want de bewoners die zelf initiatief hebben, wat op zich niks mis mee is, die kunnen wel meteen naar de gemeente en hebben helemaal geen wijkraad nodig. Dus dat is mijn betoog.

De voorzitter: Dank u wel meneer De Vries. Dan wil ik voorstellen dat meneer Diederik nu inspreekt en daarna kunnen mensen vragen stellen aan allebei. Gaat uw gang meneer Diederik.

De heer Diederik: Ja, goedemiddag, mijn naam is Albert Diederik voorzitter van de wijkraad Scheepmakersdijk en omgeving. Ik was eigenlijk niet van plan in te gaan spreken dus ik heb ook verder niet voorbereid, maar ik heb wel een paar ideeën erover natuurlijk. Ik ben zelf betrokken geweest bij de Nieuwe Democratie de rol van wijkraden, de bijeenkomsten. Nou, ik vond het hartstikke positief, heel mooi. Daar kwamen de rollen duidelijk naar voren toe wat je allemaal kan als wijkraad. Wat Piet De Vries net zei, meer zeggenschap bij de wijkraden nou, dat juich ik alleen maar toe. Ik ging er zelf een stapje verder in, meer zelf organiseren, meer kunnen doen. Dus dat vind ik allemaal prima en dat hele rapport vind ik ook schitterend. Ik heb alleen één opmerking over de gelote wijkraden. Ik dacht even dat Piet De Vries daarover zou beginnen, heeft die niet gedaan.

De heer De Vries: Ik had geen tijd meer.

De heer Diederik: Geen tijd meer. Nou, dan zal ik dat… Nou, ik ben er namelijk niet voor hè, het is natuurlijk een experiment, ik ben altijd voor experimenten alleen je krijgt dan een soort tweedeling. Er zijn een heleboel wijkraden sommigen actief, sommigen minder actief, maar mensen zetten zich wel in sommigen 5 jaar, 10 jaar, 15 jaar. Geheel onbezoldigd, krijgen geen betaling, helemaal niets. Met die opzet van de gelote wijkraden wij hebben daar lezingen van gehoord van zowel mensen uit Friesland als uit Rotterdam. En daar werden de

mensen voor betaald. Nou, wat krijg je straks, krijg je als gelote wijkraad de mensen die daar zitten, krijgen een betaling, ze mogen daar volgens die normen 2,5 ton zomaar besteden. En dat is totaal anders dan de bestaande wijkraden. Dus ik vind daar iets meer aandacht voor nodig is om daar toch een soort bemiddeling in te kunnen vinden. Verder ben ik natuurlijk, wat ik al zei, voor experimenten, maar ik vind dit een beetje te ver gaan. Dat is eigenlijk wat ik wilde zeggen en de rest vind ik verder oké, want het zijn nogal wat stukken bij elkaar.

De voorzitter: Dank u wel meneer Diederik. Zijn er…

De heer De Vries: Is dat binnen de tijdsduur?

De voorzitter: Ja, ruim binnen de tijd. En die tijd gaat naar de leden van de commissie. Zijn er nog vragen aan de heer Diederik of de heer De Vries? Meneer Smit.

De heer Smit: Mag ik beginnen met een vraag aan de heer Diederik. Bent u niet bang dat juist de suggestie en de vormgever van de gelote wijkraad met de vergoeding voor de wijkraadsleden en het grote budget ertoe kan leiden dat andere wijkraden zich dan maar opheffen om ook een gelote wijkraad in hun wijk te krijgen?

De heer Diederik: Nou, dat is een hele goede daar had ik nog niet aan gedacht, maar dat is wel een idee natuurlijk dat, ja. Nee, dat krijg je, want als mensen niet willen en in actie komen nou, ja, die wijken kan je zo uittekenen waar dat niet gebeurt. Als ze dan door middel van een beloning of een extra duwtje in de rug misschien tot iets komen ja, hoe staat dat dan ten opzichte van andere wijkraden? En daar zit ik even mee. Kijk, dat in andere wijken ook wijkraden komen die… Ik vind wel dat er2 een bepaalde norm zou moeten komen voor wijkraden, maar dat is een heel ander geval, hè. Je moet voldoen aan een aantal voorwaarden voordat je zeg maar een wijkraad opricht, maar goed dat gaat nu te ver.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Maar de suggestie kan aanwezig zijn dat het door het uitlokken van een vergoeding bij gelote wijkraden op een gegeven moment dat model de voorkeur gaat krijgen.

De heer Diederik: Dat kan.

De heer Smit: Niet zozeer kwalitatief als wel door het vergoedingensysteem.

De heer Diederik: Maar dat betekent dat je dus traditionele wijkraden moet aanpassen dat is dan het verhaal natuurlijk.

De heer Smit: De vraag is dan of het vrijwillig gebeurt.

De heer Diederik: Ja, anno nu is het vrijwillig, ja.

De voorzitter: Meneer Drost u heeft een vraag aan de heer Diederik?

De heer Drost: Ja, zeker. Ook omdat het ter sprake komt, maar ik was benieuwd, ik meen me te herinneren dat er een vergoeding was in Groningen inderdaad met gelote wijkraad, maar ik lees het niet in het stuk hier staan dus is dit een aanname die u doet?

De heer Diederik: Het is aanname, omdat de voorbeelden van de mensen die dat hebben ingesproken die kwamen daarmee en ja, dit is gevolgd. Kijk, is natuurlijk nog een plan wat aangenomen moest worden, is nog niet in detail uitgewerkt. Maar goed, ik wil alvast daar maar even een opmerking over maken dat is het eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel, meneer Diederik. Meneer Sepers.

De heer Sepers: Ja, een korte vraag ook even over die vergoedingen. U zegt, mogelijkerwijs gaat er een verschil in positie van gelote wijkraadsleden en tussen aanhalingstekens gewone wijkraadsleden. Maar als u aan vergoeding voor gewone wijkraadsleden zou denken over wat voor type bedragen denkt u dan?

De heer Diederik: Nou, daar denk ik helemaal niet aan, maar de voorbeelden die genoemd werden toen dat ging per keer ik geloof 50 euro per vergadering of zo, 150 euro per vergadering. Nou, ja, dan had ik nu op de Bahama's gezeten inmiddels dus wat dat betreft.

De heer Sepers: U heeft zoveel vergaderingen?

De heer Diederik: Ja, nou, ja, ik klaag verder niet.

De voorzitter: Meneer Smit nog een aanvullende vraag?

De heer Smit: Meneer De Vries.

De heer Diederik: O, nou, meneer De Vries.

De voorzitter: Gaat uw gang meneer Smit.

De heer Smit: Meneer De Vries, u zegt van, het valt mij op dat niet de doelen van de wijkraden, maar met name de rollen van wijkraden worden beschreven. Wijkraden moeten kiezen welke rol ze in willen vullen. Begrijp ik uit die woorden dat u daar niet zo'n voorstander van bent dat profileren van de rollen in plaats van de doelen?

De heer De Vries: Ja, voor mij is dat een te zwakke term. Want zoals ik ertegenaan kijk, gaat ons voorstel een stuk verder namelijk ja, het meebeslissen over de eigen omgeving. Als je het over rollen hebt, wat ik ervan begrepen heb in de stukken, is dat dat mensen kunnen meepraten over het beleid en nog zoiets, maar niet meebeslissen. En ik heb zelf in een eerdere reactie al een verschil gemaakt tussen mensen die mee kunnen doen, meepraten enzovoorts en nog meer meedoen, maar niet meebeslissen. Dus voor mij is het een aanscherping dat het dus gaat om echt over het meebeslissen. En daar zou het proces mee in gang gezet moeten worden richting nou, ja, wat in het verlengde van zo'n conferentie. Maar dat zou ook bijvoorbeeld kunnen betekenen dat er een heel andere indeling van wijkraden in heel Haarlem in plaats van meer dan 30 is inderdaad wat te veel. Maar in ieder geval zijn er andere methoden denkbaar en inderdaad wat Diederik al zei, loting is daar één voorbeeld van, dat dus de mensen inderdaad meer betrokken kunnen worden ook bij hun eigen omgeving. Ik zie het ook als instrument, hoe kun je bereiken dat de mensen sterker betrokken worden? Dat is onder andere door een lotingsysteem dat het niet een kwestie is van, toevallig mensen ik ben er zelf ook een voorbeeld van, de usual suspects die het leuk vinden om in een wijkraad te gaan zitten, melden zich aan. Maar verder is het absoluut niet, daar ben ik het met de wethouder ook over eens, representatief dat een wijkraad die erop aangesproken wordt van ja, namens wie spreek je eigenlijk? Ja, die kunnen dus van een

koude kermis thuiskomen, want dat is volstrekt geen representativiteit. En voor echte democratie is dat wel een vereiste dat je dus… Daarom gaat het ons om lokale democratie, versterking in lokale democratie. Niet over een beetje meepraten, maar meebeslissen. Dus wij gaan een stuk verder dan wat er met die termen rollen wordt aangeduid dus vandaar dat ik dat verschil maak.

De voorzitter: Zijn er verder… Ja, meneer Smit nog een aanvullende vraag?

De heer Smit: De heer De Vries, u constateert dat in het stuk de wijkraden wat tegenover de bewonersinitiatieven wordt gezet, maar u zegt dat kan met elkaar oplopen. Is die constatering juist die ik maak?

De heer De Vries: Nee, nee, nee, dat dus niet. Maar ik heb dus gisteren nog beluisterd dat inderdaad op dit moment ontbreekt de informatie bij heel veel wijkraden welke initiatieven zelfs in hun eigen wijk plaatsvinden. Dus het gaat in die zin over op zijn minst op de hoogte gesteld zijn van wijkraden wat er een bewonersinitiatief is, vooral wanneer natuurlijk in hun eigen wijk gebeurt, welke er dus zijn. In een eerdere inspraakronde hebben we ook gezegd, het moet niet zover gaan dat een wijkraad toestemming moet geven voor bewonersinitiatieven dat zou ik ook niet willen. Maar wel dat je op zijn minst de link legt, de verbinding legt tussen bewonersinitiatieven die aanspraak kunnen maken op ondersteuning door wijkraden. Dan hoeven ze helemaal niet bij de gemeente te zijn. Van wijkraden mag je verwachten dat zij deskundig zijn in de communicatie met de gemeente. Dus wat mijn ideale voorstelling is, dat een wijkraad prima kan de functie vervullen van bemiddeling tussen bewonersinitiatieven, als die tenminste in de eigen regio plaatsvinden anders is het weer een ander verhaal, en de gemeente, dat hoeft de gemeente niet zelf te doen.

De voorzitter: Dank u wel meneer De Vries. Meneer Smit nog één aanvullende vraag, gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, op het moment dat je als wijkraad niet geïnformeerd bent over bewonersinitiatieven dan heb je geen volledig beeld wat er in je wijk gebeurt. Maar kan het ook niet zo zijn dat juist het weggehaald hebben van het bewonersinitiatieven budget dat dat ertoe leidt dat het stedelijk wordt verdeeld en dat daardoor wijkraden niet weten wat er in hun wijk gebeurt. Want vroeger konden ze zelf die aanvragen herkennen en wisten ze wat er in de wijk gebeurde.

De heer De Vries: Ja, wat ik heel kenmerkend vind en dus zowel de wijkraad Vijfhoek als Kleverparkbuurt de aanmerking hebben gemaakt over het feit dat noemen ze de uitholling van de functie van een wijkraad. Als een wijkraad zelf niet eens weet wat er in haar eigen buurt gebeurt aan bewonersinitiatieven dan kun je concluderen dat dat betekent uitholling van de functie. Om die redenen heeft Adriaan Van Boheemen, destijds voorzitter van Kleverparkbuurt wijkraad, gezegd nou, dan hoeft het van mij niet meer dus ze zijn gewoon gestopt als wijkraad. Dat gebeurt ook heel vaak wijkraden die geen rol meer zelf zien, stoppen ze ermee. Nou, en dat wil ik juist niet bereiken. Het gaat erom dat dus een wijkraad gezien moet worden als instrument voor zeggenschap, medebeslissingsrecht van de eigen bewoners.

De voorzitter: Dank u wel meneer De Vries. Verder nog vragen voor de heer De Vries of de heer Diederik. Ja, meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou, u praat over uitholling. U vindt dan uitholling van de rol van de gemeenteraad geen probleem?

De heer De Vries: Nee, nee, nee daar is absoluut geen sprake van, want wat dat betreft kunnen we ze inmiddels na onze bezoeken aan zowel Groningen als Rotterdam verwijzen naar de praktijk hoe dat er in de praktijk uitziet. Inderdaad wat Diederik al zei, in Groningen krijgt een wijkraad een budget van 2 ton en maken zelf beslissingen over de besteding van die 2 ton. In Rotterdam is de situatie iets anders, is het formeel gegoten in de vorm van een advies aan de gemeenteraad. Dus wat ik ermee wil zeggen dat er absoluut geen afbreuk gedaan wordt aan de uiteindelijke eindverantwoordelijkheid van de gemeenteraad wat betreft de uiteindelijke beslissing daar wordt totaal geen afbreuk aan gedaan.

De voorzitter: Dank u wel meneer De Vries. Verder nog vragen? Nee, dan gaan we nu over tot behandeling van het onderwerp. Het is een adviespunt en aan de raad wordt gevraagd om de opzet en kaders van het experiment digitale wijkbegroting vast te stellen. De opzet en kaders van de 2 experimenten met gelote wijkraden in een buurt zonder wijkraad of waar een wijkraad dit experiment wil inzetten. De opzet en kaders vast te stellen van het experiment Haarlemse initiatieven dagen uit Right to Challenge, hè, ja. Het actieprogramma Nieuwe Democratie 2019-2022 vast te stellen. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mevrouw Sterenberg gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, bedankt voor het actieprogramma. Deze keer gelukkig wel een raadstuk dat scheelt al met de vorige keer toen was het een collegebesluit. En de toon is eigenlijk ook al wat realistischer. U geeft zelf ook al aan in het stuk op wat voor kritiek hè, er op de termen naar voren is gekomen gedurende het proces. Alleen zit er nog één zin in ja, het stuk kan voor mij eigenlijk niet zo naar de raad en dat is de zin dat de raadsleden ook ander gedrag moeten gaan vertonen. En wat mij betreft kan een ambtenaar niet in een beleidsstuk opschrijven dat ik als raadslid mijn gedrag moet aanpassen. Hè, men noemt altijd nog wel last en ruggespraak nou, tegenwoordig is dat zonder last gekozen. Dus als een raadslid zijn hè, democratische taak, politieke volksvertegenwoordigende taak volgens inwoners niet ja, naar behoren heeft uitgevoerd dan word je gewoon niet herkozen. Hè, maar we kunnen niet op gaan schrijven hoe wij ons moeten gaan gedragen dat is namelijk geen democratie.

De voorzitter: Meneer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, toch een vraag aan mevrouw Sterenberg. Want uiteindelijk gaat de raad gaat straks besluiten hierover en dan heeft de raad het besluit genomen over die zin van u. En vindt u niet dat de raad enige zelfreflectie zou mogen hebben over de rol die men speelt en in de toekomst zou moeten gaan spelen?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dus u vindt dat u uw gedrag moet aanpassen?

De heer Sepers: Nee, ik stel u een vraag en ik wil graag uw antwoord.

Mevrouw Sterenberg: Ja, en in dit stuk staat dat raadsleden hun gedrag moeten aanpassen zonder verder enige toelichting en als u dat hiermee dus instemt, stemt u in dat u uw gedrag toepast en ja, waarop? Waarom? U heeft als partij een bepaalde lijn waarop u kiest hoe u uw democratische taak wilt verrichten, wij hebben daar ook een taak voor. Hè, wij geven daar ook een invulling aan, maar we kunnen niet gaan bepalen hoe iedere partij en ieder zelfs los raadslid dat doet. Dus het is gewoon het doet afbreuk aan het stuk, want het stuk is al veel realistischer van opzet. Maar iemand gaat voor mij niet opschrijven hoe ik mij moet gedragen.

De heer Sepers: Nogmaals, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Nog een korte interruptie van de heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Het is dus in uw ogen ondenkbaar dat de raad in zijn geheel of met delen van de raad zegt van nou, als wij nou kijken naar de nieuwe wensen vanuit democratie en burgerschap dan zou het ook weleens goed zijn als wij nadenken over een cultuuromslag in ons gedrag dat vindt u ondenkbaar?

Mevrouw Sterenberg: Ja, dan hoef ik u dat toch niet te laten bepalen voor mij in de raad. Als ik tegen dit stuk stem dan heeft u dus wel bepaald dat ik mijn gedrag moet aanpassen, omdat u dit met de meerderheid heeft aangenomen. Ik vind het zonde dat we het daar nu zolang over moeten hebben, omdat volgens mij het onnodig is dat het erin staat en dat niet de essentie is van wat de wethouder wil bereiken. Dus ik denk, haal het eruit en ga aan de slag met de dingen waardoor we gewoon zelf de handschoen kunnen oppakken waar wij dat willen. U wilt misschien iedere zaterdag langs iedere deur gaan, wij doen het misschien via Facebook, iedereen heeft daar zijn eigen methode voor. Wij hebben vanavond als fractie een thema-avond over de zorg. Ga ik u niet opdringen dat u ook iets moet doen dat mogen we gewoon allemaal zelf weten. Dus volgens mij genoeg daarover. Hè, de vorige keer hebben wij ook al aangegeven dat een belangrijk deel gewoon ligt bij participatie en inspraak. Hè, de term Nieuw Democratie, daarover heeft de wethouder het zelf ook in de inleiding, is wat dat betreft een ongelukkige term, want eigenlijk moeten we gewoon nu ook goed doen wat we goed zouden moeten doen en daar schort het soms aan dus ja, dat moeten we verbeteren. En input vanuit de stad is altijd welkom. Maar er zit ook een risico in, want komen tevreden burgers komen die ook inspreken bijvoorbeeld? Het onderwerp is gewoon niet zwartwit. En als ik dan kijk naar een aantal van de voorstellen dan heb ik daar een paar vragen bij zoals de digitale wijkbegroting met zeggenschap over het wijkbudget. Daarbij wordt ook het onderwerp ontmoeten genoemd en ontmoeten is ook onderdeel van de sociale basis. En de vraag is, waar gaat dat geld dan vandaan komen? Wordt dat uit de sociale basis gehaald of is er dus eigenlijk extra geld voor die taakstelling in de sociale basis? Want zoals u weet, zijn we nu op zoek naar 9,5 ton op de sociale basis om het komende jaar daar de ondersteuning te kunnen bieden. Dus als dit extra is, is het eventjes de vraag of we ons die financiële ruimte nu moeten permitteren als het en, en is. Dan ook het digipanel van inwoners nou, ontzettend welkom. Een interessante vraag dan ook in het kader van Nieuwe Democratie is, kunnen raadsleden dan ook vragen inbrengen aan de wijkraden? Hè, kunnen wij ook vragen voorstellen van goh, we willen weleens van deze wijk hun standpunt hierover horen. En dan de gelote wijkraad ja, wij zitten daar toch ja, nog niet helemaal lekker in. Want het heet ook Nieuwe Democratie, loting is niet democratisch. Wat ons betreft gaan we gewoon voor gekozen wijkraden en proberen we eerst… Kijk, er wordt heel erg vanuit gegaan dat mensen niet willen. Maar we zouden ook kunnen proberen om eerst daarop in te zetten om meer te ondersteunen om op die manier wijkraden op te zetten en ja, dat proces te ondersteunen dus is daar ook naar gekeken? En waarom wordt er dan toch voor de gelote wijkraad gekozen? Voor het Right to Challenge nog een vraag of het juridisch…

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, het liep nou op naar 2. Kijk, u zegt van, met dat digipanel kunnen we dan als raadslid ook iets voorleggen aan zo’n wijkraad en vragen wat ze ervan vinden. Ja, dat kan natuurlijk nu ook, want je kan gewoon langs een wijkraad gaan als ze vergaderen en vragen, wat vinden jullie van iets? Dus dat op zich is het logisch dat dat wel zou kunnen, vindt u dat ook niet logisch dan? Want je moet een afspraak maken.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dan is het handig als u het begrip digipanel ook uit het stuk correct haalt. Want dat is niet, de wijkraad vormt niet het digipanel, maar dat wordt gevormd door bewoners uit de wijk en die zijn niet allemaal op die wijkraadvergadering aanwezig. Dus het is juist een grotere groep mensen die je mogelijk niet in een gebouwtje tegenkomt, maar die je dus digitaal aan kan schrijven.

De heer Van den Raadt: Ja, en vraag 2 was.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Over of het niet handiger is dat die wijkraad dan gekozen wordt, maar dat is toch op dit moment het geval? En op dit moment is het dat bij sommige buurten geen wijkraden zijn en daarom is er besloten, laten we daar eens het experiment doen van gelote wijkraden. Kunt u wel zeggen ja, laten we daar dan gekozen wijkraden doen, maar dat is al geweest. Dus wat wilt u daar precies?

Mevrouw Sterenberg: Ja, en mijn vraag is, in hoeverre hebben we erop in gezet om te ondersteunen om te stimuleren dat er weer wijkraden worden opgezet en dan dus wel op die democratische manier. Hè, hebben we daar ondersteuning opgeboden? Zijn we daar voor de boer opgegaan? Hebben we wijken daarvoor proberen te enthousiasmeren? Of zijn we meteen al over gegaan op een alternatief?

De heer Van den Raadt: Nou, dat vind ik dan… Voorzitter, mag ik nog… Dat vind ik dan een hele goede opmerking, want wij vermoeden als Trots Haarlem ook dat het idee is dat de wijkraden liever weggaan en die bewonersinitiatieven de voorkeur krijgen dus als dat uw vraag is aan de wethouder dan ondersteun ik die.

Mevrouw Sterenberg: U heeft mijn vraag zojuist gehoord.

De voorzitter: Dank u wel meneer Van den Raadt, dank u wel mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg.: Dan nog een laatste vraag en dat is dus voor het Right to Challenge. Is de vraag of hoe goed wordt het mogelijk om als het bijvoorbeeld gaat over groen om dan het budget wat we dan aan de bewoners beschikbaar te stellen bij Spaarnelanden weg te halen, omdat wij natuurlijk ook een belang in Spaarnelanden hebben. Dus gaat dat zo makkelijk? Of betekent dat straks dat we eigenlijk ook hier dubbele kosten op hebben? Nou, voor ons zijn dat gewoon een paar antwoorden die… De antwoorden neem ik graag mee terug naar mijn fractie om ons standpunt op die onderwerpen te kunnen bepalen. En tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Sterenberg. Meneer Rijssenbeek u was.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel mevrouw de voorzitter. Behoorlijk wat stukken die bij dit agendapunt waren gevoegd. En ik moet heel eerlijk zeggen dat het enthousiasme er eigenlijk best wel vanaf spatte vooral het raadsstuk en het actieprogramma daar werd ik ook… Nou, het enthousiasme van het tot stand brengen daarvan spatte ervanaf en ik werd ook enthousiast bij het lezen daarvan. Blijkt dat democratie enorm leeft in deze stad. Wat dat betreft, is het ook heel goed om te zien hoe die maand van de democratie heeft uitgepakt en hoe daar geluiden uit onze Haarlemse samenleving zijn gehaald en zijn samengebracht. Wat ik ook wel interessant vond om de verschillende soorten geluiden daarbij te onderkennen hè, bijvoorbeeld bij mensen die op straat zijn aangesproken en dus niet tot de zogenaamde usual suspects, de term kwam net al even voorbij bij een van de insprekers, is opgehaald. Ja, daarvan zegt dus een groot deel van nou, ik vind het eigenlijk wel prima zoals het gaat en ik hoef ook niet per se mee te beslissen en als ik ergens over wil meebeslissen dan graag over iets waar ik ofwel verstand van heb ofwel wat zich in mijn directe omgeving

bevindt. En dat sluit eigenlijk heel mooi aan op de mogelijkheden die op dit moment ook worden geboden in het actieprogramma. Ik zal ze niet allemaal doorlopen het is eigenlijk een soort ja, bijeenbrengen van de initiatieven die de afgelopen 6 jaar, 5,5 jaar gedurende deze 2 coalitieperiodes benoemd zijn en ik vind dat dat op een hele mooie manier samenkomt. Er wordt door mijn buurvrouw werd wel de opmerking gemaakt en die heft ook principiële bezwaren mee met de opmerking volgens mij op pagina 18 van het actieprogramma dat daar staat dat wij als gemeenteraadsleden onze houding moeten veranderen. Voor de volledigheid vermeld ik daar nog even bij dat er een hele trits aan actoren is die zijn houding zal moeten veranderen waaronder ook het college en de ambtenaren die dit geschreven hebben, maar ook andere partners. Er is eigenlijk één groep die ik daarin nog wel mis en dat zijn de inwoners van Haarlem. Want volgens mij zitten we hier met elkaar in en hebben we met elkaar een verbeterslag te maken over hoe we deze stad nog beter en zorgvuldig kunnen besturen en daar hebben die inwoners van Haarlem volgens mij zelf ook een belangrijke rol bij.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek u heeft een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik werd eigenlijk een beetje getriggerd, want u zegt in eerste instantie zijn er mensen geïnterviewd en die zeggen nou, het gaat eigenlijk allemaal wel helemaal prima. En daarna zegt u ja, maar raadsleden moeten toch hun gedrag aanpassen. Hoe rijmt u die twee zaken met elkaar? Want als alles prima gaat dan zouden we juist niet ons gedrag moeten aanpassen, maar zijn we juist heel lekker bezig.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter. Mevrouw De Raadt is altijd een ster in mij woorden in de mond leggen die ik niet heb gezegd. Ik heb namelijk niet gezegd dat wij ons gedrag moeten aanpassen. Ik heb pagina 18 van het actieplanprogramma geciteerd en daarin staat dat er een hoop actoren zijn die hun gedrag zouden moeten aanpassen en daaraan heb ik er eentje toegevoegd die wat mij betreft in dat rijtje zou moeten plaatsvinden. Dus daar zou ik het graag bij willen laten.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Oké, dan stel ik u de vraag dan mag u zelf antwoorden. Vindt u dat raadsleden hun gedrag moeten aanpassen?

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou, er is behoefte om na te denken met elkaar over de manier waarop wij nog beter elkaar kunnen vinden in het besturen van deze stad. En die behoefte maakt dat wij moeten gaan nadenken met elkaar, niet alleen als raadslid, maar ook als collegelid, als inwoner van Haarlem, als partner hoe we dat zouden kunnen doen. En als wij daarvoor op enige wijzen met een ander gedrag een beter resultaat zouden kunnen behalen dan ben ik bereid om na te denken of ik mijn gedrag erop wil aanpassen. Ik zeg niet op voorhand dat we dat moeten doen. Ik zeg dat we in die experimenten die we nu gaan houden dat ik opensta om te kijken of wij daar gedragsverandering in moeten hebben.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Maar op het moment dat we dit raadsstuk gaan vaststellen hè, daar heeft mevrouw Sterenberg natuurlijk helemaal gelijk in dan zeggen wij dus als raad ja, wij moeten ons

gedrag aanpassen en bent u al zover? Of zullen we zeggen nou, laten we die zin er gewoon uithalen en dan kunnen we altijd later nog kijken of we ons gedrag moeten aanpassen?

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, wat mij betreft is het een beetje een semantische discussie. Als er heel veel mensen zijn die over die zin vallen dan passen we wat mij betreft die zin aan ik ga daar niet moeilijk over doen.

De voorzitter: Meneer Smit, u heeft een interruptie op de heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel voorzitter. Meneer Rijssenbeek, het woord gedrag is natuurlijk niet gedefinieerd op dit moment hè, dat is natuurlijk wel een probleem. Maar denkt u nou dat u zelf praat over gedrag of over het gebruik van bijvoorbeeld nieuwe communicatietechnieken? Als je over gedrag praat dan heeft het toch blijkbaar het risico in zich en meneer Sepers heeft het ook van een soort persoonlijke identiteitscrisis.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou, als gezegd, u probeert nu deze woorden ook weer tot de mijne te maken dat is het niet, ik heb die woorden niet op geschreven ik heb ze ook niet herhaald, ik heb alleen de juiste tekst van pagina 18 geciteerd. Dus u hoeft zich om mijn identiteit en al dan niet in crisisverkeer daarvan geen enkele zorgen te maken.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg heeft nog een interruptie op de heer Rijssenbeek. De heer Smit u bent eerst, gaat uw gang.

De heer Smit: Nee, u heeft het niet tot de uwe gemaakt, maar u heeft het ook niet verworpen dat bent u met me eens, hè?

De heer Rijssenbeek: Ik heb gezegd dat ik in het kader van het experiment wat wij gaan houden benieuwd ben naar of er van ons een gedragsverandering noodzakelijk is en dat ik bereid ben om die te overwegen als dat inderdaad zo is. En dat ik niet hecht aan de semantiek van die zin op pagina 18 en dat als er grote weerstand tegen bestaat, en dat lijkt het geval te zijn, dan lijkt het een goed idee om die zin te herformuleren zodat we allemaal enthousiast met dit stuk naar de raad kunnen.

De voorzitter: Meneer Smit u heeft een interruptie op de heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Smit: Knelt het niet bij u dat uw zelfstandigheid als raadslid het geen '…' knelt het niet dat iemand kan zeggen, u moet uw gedrag veranderen en dat u dat een opdracht vindt om eraan te voldoen. U kunt het overwegen, maar u kunt het toch niet als opdracht aannemen dan, dan ben je toch je zelfstandigheid kwijt?

De heer Rijssenbeek: Nou, ja, u begon zojuist met het feit dat gedrag niet gedefinieerd is. En als ik dan toch even op de inhoud inga ondanks dat ik dit graag als een semantische discussie had afgedaan. Kijk, gedrag kan op inhoud zien en als dat zo is hè, als ons wordt verweten dat wij op inhoud zouden moeten veranderen dan ben ik het met u eens. Als het gaat om houding bijvoorbeeld houding ten opzichte van inwoners van Haarlem. Die bijvoorbeeld, omdat wij niet zouden openstaan voor nieuwe initiatieven of voor geluiden die vanuit de samenleving al dan niet tot ons komen zonder dat wij daar onze inhoudelijke afweging per se van zouden moeten laten afhangen dan ben ik het niet met u eens. Dus dat hangt af van de definitie van gedrag. Die

definitie zit er niet bij dus we kunnen, denk ik, tot vanavond half 12 over deze zin gaan bakkeleien ware het niet dat ik als een rap tempo door mijn spreektijd heenga en nog een aantal andere belangrijke onderwerpen op de agenda staan.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek ik stel voor dat u gewoon doorgaat, u heeft gelijk, gaat uw gang. Meneer Sepers u had nog een puntje? O, oké, meneer Rijssenbeek die was nog aan het woord geloof ik.

Meneer Rijssenbeek: Ja, nou, ook mede gelet op die spreektijd en op de volle agenda. D66 is buitengewoon enthousiast. Ik kon mij geheel vinden ook in de inleiding van de wethouder waarin ook een aantal nou, ja, toch wel overwegingen staan die zeggen, dit is echt work in progress, we zullen hier met elkaar echt moeten uitvinden wat werkt en wat werkt niet? We zullen ook niet direct naar elkaar moeten gaan lopen jij-bakken als er een keer iets niet lukt, dit zal ook nooit af zijn. Wij gaan er in ieder geval heel enthousiast mee aan de slag en wij steunen dit plan van aanpak en de overige besluitpunten van harte, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel meneer Rijssenbeek. Meneer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel voorzitter. Toch even ja, ik vond dit een klein beetje intern geneuzel over moeten we veranderen of niet en dat is volgens mij geen Nieuwe Democratie. Voorzitter uit de gesprekken die gevoerd zijn met de Haarlemmers is duidelijk gebleken dat de gemeentelijke dienstverlening echt beter moet. Of het nou gaat over het niet beantwoorden van e-mails of het verstrekken van de juiste informatie of wachttijden. Ik ben ook blij dat de wethouder dat in ieder geval erkent ook in het stuk en dat die met een stappenplan komt op dat punt. Maar dat staat wat Jouw Haarlem betreft echt helemaal los van de ambities voor de Nieuwe Democratie. In essentie gaat het hier eigenlijk om twee dingen. Het overdragen van een stukje zeggenschap daar is hier al wat over gezegd. En om cultuurverandering bij de ambtenaren, het bestuur en de politiek, maar ook bij de mensen zelf. En allebei zijn ze heel erg moeilijk, want het is namelijk heel verleidelijk om zelf aan de knoppen te blijven draaien en de dingen te blijven doen zoals je ze altijd hebt gedaan. Of zoals Einstein ooit heeft gezegd, als je doet wat je deed dan krijg je wat je kreeg. En dat is volgens mij iets dat we niet meer willen. Want deze tijd van nieuwe communicatiemiddelen of het nou Facebook is of Twitter of wat het ook heet tegenwoordig en met een steeds diverser wordende samenleving met steeds mondiger wordende burgers vraagt inderdaad om verandering. En deze nota geeft niet aan hoe dat moet, gelukkig niet, het zit vol twijfel. En het is wat dat betreft een kwetsbaar stuk. Maar als ik lees en dan quote ik eventjes uit het stuk, we zullen tegen grenzen aanlopen van wet- en regelgeving, de insteek zal steeds zijn, hoe kan het wel? En wat is daarvoor nodig? Dat klinkt heel erg veel belovend. En dat is volgens mij precies wat we bedoelen met Nieuwe Democratie. Het is een schets, we weten niet hoe het moet en al doende zullen we gewoon leren. Voorzitter, en als we het over veranderen hebben, over echt luisteren dan wil ik ook graag zelf de hand in eigen boezem steken over onze manier van inspreken. Je krijgt hier 3 minuten als inspreker de tijd om iets te vertellen en als je geluk hebt, word je dan iets bevraagd door de commissieleden, maar het college heeft officieel geen reactiemogelijkheid. Nou, dat is heel frustrerend, dat horen wij heel vaak van insprekers dat ze dat een beetje vreemd vinden en ze voelen zich ook niet welkom in deze context. Volgens mij nou, laten we daar eens mee beginnen. Inderdaad we moeten ook naar onszelf kijken als raad en daar is volgens mij helemaal niks mis mee. Ik had nog wel één vraag en dat gaat over bladzijde 14 over het afdragen van die zeggenschap en dat doen we dus bij initiatiefnemers. En die initiatiefnemers moeten juridisch georganiseerd zijn. En volgens mij is dat dus echt iets wat we ja, laten we maar zeggen dat is dan echt oude democratie. Waarom moet je je eerst juridisch organiseren in een stichting of een vereniging en dan pas aanspraak kunnen maken op die budgetten? Daar graag een reactie op. Ten slotte voorzitter, we zullen van harte instemmen met dit stuk en we zijn ook bereid om mee te denken in de vervolgstappen, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel meneer. En dn meneer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. In het PvdA-verkiezingsprogramma wordt een hartstochtelijk pleidooi gehouden voor het zoeken naar en vinden van nieuwe vormen van lokale besluitvorming waarbij burgers een meer prominente rol gaan spelen en dat begint al bij de dienstverlening. We moeten niet spreken over burgers als klanten, maar burgers als deelhebbers aan het proces in de stad. Het gaat dus om het vergroten van de betrokkenheid van de burgers bij besluitvorming. En neem burgers serieus dat bleek nou, wethouder was gisterenavond ook bij de sessie over toerisme in de binnenstad. En als je daar ziet hoeveel energie er is bij de bewoners en betrokkenheid en wens om serieus genomen te worden dan moeten we daar iets mee doen, daar moeten we meer mee doen dan op dit ogenblik. En dat vraagt wel degelijk om een cultuuromslag niet alleen bij het college, niet alleen bij ambtenaren, maar ook bij ons als raadsleden, want wij moeten het aandurven om met die burger echt in discussie te gaan. En in die zin is in het stuk ook een interessante zin opgenomen waarbij de wethouder spreekt over een balans zoeken tussen representatieve democratie en participatieve democratie alsof daar een fundamentele tegenstelling tussen bestaat. Ik zou de wethouder eigenlijk willen voorhouden en de commissie, het gaat meer om een beeld van schering en inslag en via schering en de inslag kom je tot iets, een stevig fundament. En ik zou graag van de wethouder horen wat hij van dat beeld vindt in plaats van die balans tussen representatieve en participatieve democratie. Wij zijn dan ook heel erg voorstander van het voorstel van het college om na de vaststelling van het actieprogramma een themabijeenkomst te organiseren over de rol van het bestuur in relatie tot geven van ruimte aan de stad en de inwoners. En terecht wijst het college in het actieprogramma op het risico dat niet alles een succes zal blijken te zijn. We moeten risico nemen en dat is juist dan mislukken ook het compliment daarvan zijn, maar alleen op die manier via trial en error en vallen en opstaan komen wij tot iets beters. Ik heb wel enige zorg over het feit dat er heel veel tegelijkertijd aangepakt wordt en ziet de wethouder die spanning ook? En zo niet nou, dan zou je me daarin gerust kunnen stellen. Maar zo ja, hoe moeten we daarmee omgaan? Moet eventueel gefaseerd worden in de uitvoering? Want op zich al de dingen die in deze eerste fase aangepakt gaan worden daar zijn we heel erg geïnteresseerd in en met name ook die experimenten om wijken, buurten zelf een rol te geven, zelf besluitvormingsmacht te geven over wat er in hun eigen wijk gebeurt. En in ons verkiezingsprogramma hebben wij zelfs over 100 procent besluitvorming dus macht over dingen die echt alleen maar binnen de wijk hè, waar wil je een speeltuin? Waar wil je parkeerplaats? Waar wil je dit? Waar wil je dat? En dat we daar niet anderen…

De heer…: Is daar een referendum van geweest?

De heer Sepers: Niet anderen over wil laten besluiten.

De voorzitter: Meneer Sepers u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt. Gaat uw gang meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik had het PvdA-programma niet gelezen, maar dat had ik beter wel kunnen doen.

De heer Sepers: Toch meten doen.

De heer Van den Raadt: Ja, het klinkt heel goed dus ik denk dat wij in de toekomst veel aanknopingspunten samen zullen hebben. Maar als u dan zegt en u wilt dan een beetje dat partijprogramma waarmaken dan is het natuurlijk wel onlogisch dat u dan als PvdA zegt, we gaan de binnenstad autoluw maken, vindt u dan niet dat de mensen dat zelf moeten besluiten?

De voorzitter: Meneer Sepers.

De heer Sepers: Ik begrijp dat u een besluit wat de raad al genomen heeft dat u dat bij nader inzien weer ter discussie wil stellen dat lijkt me niet het moment om dat hier nu te doen.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt korte nabrander, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, betekent deze zin dat u eigenlijk zegt dat u een fout heeft gemaakt met dat besluit?

De voorzitter: Meneer Sepers.

De heer Sepers: Nee, dat vind ik niet.

De voorzitter: Meneer Smit en dan mevrouw Sterenberg.

De heer Smit: Meneer Sepers, misschien bedoelt mijn collega vindt u niet dat principaal de besluitvorming in de wijk had moeten liggen en niet zoals nu in de oude democratie zou ik maar even zeggen bij de raad heeft gelegen?

De voorzitter: Meneer Sepers.

De heer Sepers: Nou, ja, meneer Smit, u weet dat er een heel besluiten zijn met zogeheten externe effecten hè, dat als je in een kleiner verband besluit neemt dat dat effecten heeft voor het grote geheel. Nou, het voorbeeld van autoluw maken van de binnenstad is niet alleen een besluit wat de bewoners in de binnenstad zelf treft, maar wat ook een heleboel andere aspecten van ons, de stad raakt. Dus dat betekent dat je in zo'n situatie in ieder geval ook de representatieve democratie moet laten spreken, maar ook natuurlijk de participatieve democratie. En ja, ik ben zelf inwoner van de binnenstad dus ik weet heel erg goed wat er allemaal anders had gekund alleen al op het gebied van de problematiek van de parkeerplaats, maar het lijkt me niet nu de situatie om die discussie over te gaan doen. En ik zou graag nog even verder willen gaan.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg heeft nog een interruptie op u.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik heb gewoon het idee dat u dit standpunt een beetje is voor de bühne voor wanneer het u goed uitkomt een beetje utopisch, want op het moment dat we bijvoorbeeld inderdaad een New Harlem bespraken, bepaalde u wel even dat 4 deelauto's genoeg was. En waar u aangeeft dat bij autoluw u juist moet beslissen, omdat een waterbed-effect in ogenschaal gehouden moet worden, heeft u bij New Harlem dat hele waterbed-effect maar even opzijgeschoven. En had u de tunnelvisie op met 4 deelauto's helpen we dat pand prima en dat de hele buurt daardoor parkeerproblemen krijgt. Dus het is een beetje nu mooie sier maken met en de buurt kan straks prima bepalen hoeveel parkeerplaatsen en zo, maar volgens mij als het puntje bij paaltje komt dan bent u daar helemaal niet toe bereid.

De voorzitter: Meneer Sepers.

De heer Sepers: Ja, ik vind dit wel een enorm makkelijke manier van discussiëren om een hele lijst van besluiten die genomen zijn om die nu even langs de meetlat te leggen van het feit van ja, in een wijk wil men alleen maar dit. Er zijn grotere belangen, maar onze insteek is dat je zoveel mogelijk en zo vaak mogelijk die

besluitvorming op een zo laag mogelijk niveau moet brengen dat is ons vertrekpunt. En ja, ik begrijp dat u probeert ons nog wat in de schoenen te schuiven, maar daar ga ik verder niet op in.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg nog een korte nabrander.

Mevrouw Sterenberg: Ja, het gaat erom hoe geloofwaardig het is. Ik snap, dat heb ik zelf ook wel gehad toen ik net in de raad zat, dat ik beslissingen van 2008 naar mijn hoofd gesmeten kreeg van de VVD en dat ik dacht ja, god, toen woonde ik nog niet eens in Haarlem. Maar u haalt uw verkiezingsprogramma aan dus dat is met de intentie waarmee u deze raadsperiode bent gestart als fractie. En dan heeft u zelf dus in deze zelfde periode niet het goede voorbeeld, omdat als het u uitkomt dan gaat u er gewoon aan voorbij.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt u mag ook nog wat zeggen, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, want ik krijg een beetje de indruk dat u zegt van ja, u kunt een beetje gemakkelijk scoren met dingen die in het verleden besloten zijn. Maar betekent dat dan wel dat de PvdA dan in de toekomst over toekomstige uitbreiding van het autoluw, waar wil men parkeren zoals in uw partijprogramma staat. Dat dan de PvdA wel bereid is de bewoners te laten beslissen en dat u niet als partij top-down gaat beslissen?

De voorzitter: Meneer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Meneer Van den Raadt. Wat ik net al zei, het is natuurlijk van groot belang als er geen externe effecten zijn van een besluitvorming in een bepaalde buurt naar andere buurten dat je de besluitvorming zoveel mogelijk bij die buurt legt. Maar er zijn nu ook eenmaal onderwerpen die een veel breder effect heeft in de stad dat noemen we die externe effecten nou, ik ga mezelf herhalen, maar zoveel mogelijk, zo laag mogelijk in de besluitvorming, ja. Ja, dan nog een vraag hierover het budget op pagina 19 van het actieprogramma daar staat qua dekking dat het moet komen uit de middelen participatie en leefbaarheid, maar tegelijkertijd staat er ook een zinnetje dat de experimenten vanaf 2021 uit de reguliere budgetten gefinancierd moeten gaan worden. Dat riep bij mij even de vraag op, wat zijn in dit verband de reguliere budgetten? En drukt dat andere aanwendingen binnen die regulieren budgetten weg? Of zegt u nee, daar zit voldoende ruimte in om datgene te doen wat wij vinden dat er moet gebeuren? En ten slotte nog een vraag over de wijkraden eigenlijk ook in de relatie met wat de inspreker de heer De Vries naar voren heeft gebracht. Wij vinden dat de wijkraden in principe een enorm goed instrument zijn in de verbinding tussen bestuur en burger onderschrijft de wethouder dat? Nou, dat neem ik aan van wel. Maar wat zou hij dan nog verder kunnen doen om het functioneren van de wijkraden te gaan verbeteren in de toekomst? Dank u wel

De voorzitter: Dank u wel meneer Sepers. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het actieprogramma Nieuwe Democratie hè, is een uitwerking van de wensen uit het coalitieakkoord om meer bewoners te betrekken bij de besluitvorming en initiatieven uit de stad, een nobel doel dus. En het CDA erkent dat de wethouder en zijn staf hier heel veel werk in hebben zitten dat is wel duidelijk wanneer je het programma leest. En bovendien hebben wij het volste vertrouwen dat de wethouder met dit actieprogramma goede dingen gaat doen. Al zijn veel CDA'ers vaker voorstander van de vertegenwoordigende democratie hè, één keer in de 4 jaar even goed nadenken op wie je stemt en dan die persoon 4 jaar lang al het zware werk laten doen. Dat vinden CDA'ers vaak veel efficiënter. Vooral omdat lang niet altijd iedereen zin heeft om mee te denken en mee te beslissen, want jezelf echt goed informeren, kost nou eenmaal heel veel tijd. Of zoals ik gisteren in een ingezonden brief in het

Haarlems Dagblad las, inspraak zonder inzicht leidt tot uitspraak zonder uitzicht, ik vond hem mooi. Dat gezegd hebbende, heb ik wel nog even aan ons jonge doch zeer vroegwijze schaduwraadslid Maurits De Lint gevraagd hoe hij hier tegenaan kijkt. En hij was zeker enthousiast over het voornemen om jongeren te betrekken bij de besluitvorming. Al had hij nog wel een vraag, want in het schematische overzicht worden jongeren expliciet genoemd, maar in het stuk zelf lijkt daar niet zoveel aandacht voor te zijn afgezien van een enkel zinnetje op pagina 15, 16. Onze fractie vraagt zich daarom af, wat is dat project jongerenparticipatie dan precies? Goed, ondanks bovenstaande kanttekeningen gaan wij ervanuit dat dit programma positieve resultaten zal generen en zo min mogelijk mislukte experimenten. Want dat wil ik er nog wel even bijzeggen, goedkoop zijn de voorgestelde experimenten natuurlijk niet. Wat het CDA betreft zouden we dus best wel nou, zouden we misschien wel kunnen kiezen. Dan doen we wel het experiment met de digitale begroting, maar dan niet ook nog het experiment met de gelote wijkraad of andersom als daar meerderheid voor is dan is dat ook goed. En dan zouden we het andere experiment wellicht 3 jaar later kunnen doen. Ja, concluderend voorzitter, dit is een heel mooi actieprogramma, maar als we de helft gaan uitvoeren dan is het nog steeds een heel mooi actieprogramma. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter, dank voor het stuk.

De voorzitter: O, u had een interruptie op… Ja, gaat uw gang meneer. Mevrouw De Raadt u heeft een interruptie van de heer…

De heer Trompetter: Ja, hoor ik het CDA nou zeggen, pleiten voor de helft van het stuk eigenlijk?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nee, het CDA is het helemaal met de PvdA eens. Het is veel om dat allemaal in één keer te doen. Ik dacht dat het PvdA was die die intelligente opmerking maakte, maar mag ook een andere partij geweest zijn. Nee, het is gewoon een heel omvangrijk programma en daarom zeggen we, we kunnen ook nu beginnen met de helft en dan doen we de andere helft over 3 jaar.

De voorzitter: Meneer Aynan.

De heer Aynan: Dat is niet het voorstel dus gaat u dat amenderen of?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik ga even de reactie van de wethouder afwachten.

De voorzitter: Meneer Trompetter, uw termijn.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Dank voor het stuk. Het is in de ogen van de Actiepartij een goed streven om de democratie directer te maken, wat ons betreft is dat direct mogelijk. Vandaar ook de vraag of het sociocratische beslismodel bij consent is overwogen bij bijvoorbeeld het komen tot initiatieven? Want het kan best zo zijn dat binnen een wijk een bepaalde groep iets wil en een andere groep net iets anders wil dus vandaar die vraag zo nee, waarom niet? En dan kunnen we de democratie zelf ook nog misschien wat verdiepen. Onder punt 3 van de kanttekeningen, hoe ver gaat de invloed van de bewoners op hun omgeving c.q. stad? Oftewel is sprake van cocreatie? Is sprake van het vergroten bij kennis van inwoners? Zoals net ook

al werd gesteld, men heeft wel wat inzicht nodig hè, en wat kennis van zaken. Zou dit de slagingskans kunnen verhogen? En is er dan misschien ook minder verwachtingsmanagement nodig? Wat betreft de gelote wijkraden heeft Actiepartij de voorkeur voor gekozen wijkraden op basis van een besluitvormingsmodel op basis van consent voor zover mogelijk. En ik denk dat we daar nog wel wat meer energie zouden kunnen. De voorwaardes zijn nogal talrijk waar je een challenge of een uitdaging aan moet voldoen. Bijvoorbeeld zoals die Harlem ook opmerkte dat de initiatiefnemers vertegenwoordigd moeten zijn via een stichting of een vereniging. De Actiepartij vindt dit een onnodige voorwaarde. Kunnen wij bewoners met een idee niet aansluiten bij een welzijnsorganisatie of een wijk hebt die dat wel heeft? En wie bepaalt bij de challenges of aan de voorwaarden wordt voldaan? En vanuit welk denkraam doen zij dat? En is hier ook beroep tegen mogelijk? Tot zover, eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel meneer Trompetter. Meneer Garretsen gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik houd het kort. De gemeente Haarlem bestaat uit 2 kernen. De stad Haarlem en het dorp Spaarndam. En de SP betreurt dat de naam Spaarndam, voor zover ik heb kunnen lezen, niet in de stukken voorkomt. En we betreuren daar des te meer om dat we een paar maanden geleden de wethouder hebben gevraagd of het nog mogelijk is om de dorpsraad Spaarndam, en dat is in dit geval dan west-Spaarndam, een eigen budget te geven voor bijvoorbeeld onderhoud. En de wethouder heeft in zijn antwoord blijk geven van een positieve grondhouding. En ik hoop dat die positieve grondhouding nog steeds bestaat. En dat bijvoorbeeld Spaarndam of de dorpsraad van Spaarndam aangewezen wordt om het experiment als beheerder mee te maken. Dat is het eerste punt dat is dus ook een vraag aan de wethouder over…

De voorzitter: Meneer Garretsen u heeft een interruptie van... U heeft geen interruptie van de heer…

De heer Garretsen: En het tweede punt dat is ook een vraag aan de wethouder. Er wordt vaak gesproken over bewonersinitiatieven. We hebben in Haarlem ook de verordening burgerinitiatieven. Dus mijn vraag is, hoe ziet de wethouder de relatie tussen aan de ene kant de bewonersinitiatieven en aan andere kant de burgerinitiatieven. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel meneer Garretsen. Meneer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dank voorzitter. Nou, ja, wat betreft GroenLinks is de kern vanavond en dat is eigenlijk onze oproep. Nou, echt de kern is hé, ho, let's go of meneer Garretsen kom op, laten we gaan in het Nederlands. Mijn voorganger Berkhout heeft in december nou, hier een vrij breed betoog gehouden over hè, hoe willen we nou ja, wat willen we nou als commissie hè, wat willen wij? Willen we de ruimte geven met zijn allen? Of zeggen we, willen we dat gesprek nou wel aangaan? Ik heb het hier over dit onderwerp ook uitgebreid met mijn fractie gehad hè, van, wat vinden wij nou belangrijk? En het echte belangrijkste wat GroenLinks betreft vanavond is dat we het echt volledig omarmen dit document. Zeker er zijn haken en ogen, zeker het is experiment, zeker nou, je kan er hier en daar wel een kanttekening zetten. Maar hè, wat betreft houding is wat ons betreft nou, de houding, het omarmen en dat gesprek met de stad aangaan en te zorgen dat die betrokkenheid vergroot wordt en zeker in de wijken ook waar… Over het algemeen wordt door meer dan 50 procent bij de meeste verkiezingen gestemd door stemgerechtigden in Haarlem, maar sommige wijken is dat veel lager dan 50 procent en dat is gewoon een probleem. Wat zonder betrokkenheid een draagvlak is wat GroenLinks betreft en ik neem eigenlijk aan natuurlijk vanuit alle partijen geen goed bestuur mogelijk. Dus daar moeten we alles op alles op zetten en daarom eigenlijk vooral deze oproep en het houden tot de kern.

De voorzitter: Dank u wel meneer Drost. Meneer IJsbrandy. Meneer Aynan heeft u een interruptie op de heer Drost?

De heer Aynan: Ja, ik ondersteun uw verhaal volledig nou, dat heb ik ook in mijn eigen bijdrage benoemd. Maar er is wel iets dat zeg maar er is een fundament, een basis nodig. En dat is dat normale dingen of het nou over formulieren gaat of als je de gemeente belt of wat dan ook dat dat echt gewoon op orde moet zijn. En dat erkent ook het college in het stuk, wat vindt u daarvan?

De voorzitter: Meneer Drost.

De heer Drost: Ja, hebben we vorige keer ook toen die discussie over gevoerd in december hè, wat ook de VVD toen heel erg aanhaalde van, fix de basics. Ik denk dat het niet het één of het ander is, maar het is beiden. Het zijn al die 4 sporen die ook in het stuk worden genoemd. Hè, het is samen de stad maken, het is ondersteunen van die stadsmakers, maar het is ook het fundament wat GroenLinks… Ja, toch wel bijzonder dat er nou, ja, bijna 20 minuten over het veranderen van houding van raadsleden wordt gepraat. Want nou, volgens mij in dat stuk staat er volgens mij op die pagina 18 heel duidelijk dat de activiteit in dat programma, dat fundament is heel duidelijk het gesprek over de houding en het rollengedrag van iedereen die erin acteert is. Dus het gaat over dat gesprek en het gaat over de reflectie daarvan dat vinden we heel belangrijk. Dus volgens mij nou, ja, eens.

De heer Aynan: Dat is juist niet wat ik bedoel. Ik bedoel echt gewoon de basis dat als je hier naar de publiekshal gaat dat dat gewoon op orde is. En als beleid, want ik geloof dat daar ook een voorzetje voor wordt gedaan in de kadenota daar moet blijkbaar dus gewoon geld bij. Is GroenLinks bereid om daarover na te denken dat die basis in ieder geval goed op orde is?

De voorzitter: Meneer Drost.

De heer Drost: Nou, ja, wat ik zei, het is niet of, of, maar het is en, en. Zeker, je kan allemaal nieuwe dingen bedenken, maar als de basis niet goed is daar moet je aan blijven werken dus dat is belangrijk, toch mevrouw Sterenberg?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, zegt u het maar.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, ik vind de basis heel erg belangrijk en u zegt, het is en, en. Nou, is onze financiële situatie natuurlijk niet zo dat het en, en is. Dus wat dat betreft klonk wat mevrouw De Raadt zei wel heel erg verstandig dat als je iets minder hiervan doet, kun je misschien iets meer bij die basis leggen en dn doen we die basis eerst even fixen.

De voorzitter: Meneer Drost.

De heer Drost: Ja, wij vinden dat dus een volstrekt verkeerd signaal om wat u nu aangeeft van nou, ja, weet je, als we maar de helft van de participatie en de mensen bij betrekken doen dan vinden we het wel goed. Natuurlijk niet, het is goed om dat in zijn totaliteit te omarmen dus hè, dat fundament op orde, het samenwerken, het ondersteunen, het bij de stad leggen wat nodig is het is het totaalpakket. En dat de VVD de helft wil ja, dat zijn uw woorden, maar niet die van GroenLinks.

De voorzitter: Dank u wel meneer Drost. Wie mag ik het woord geven? Meneer IJsbrandy was, geloof ik, aan de beurt, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Dank u wel ook wethouder voor deze uitgebreide stukken voor het vele werk wat de afgelopen maand of maanden duidelijk verzet is om dit belangwekkende onderwerp tot leven te brengen. Ja, het glas is natuurlijk vaak halfvol of halfleeg. Als je naar de verslagen kijkt en evaluatie van de stadsgesprekken en de heer Rijssenbeek noemde het ook al net, is natuurlijk best ook veel reactie uit de stad van nou, ja, het hoeft voor ons eigenlijk allemaal niet, het gaat wel prima zo. Als het echt iets gaat wat in mijn straat gebeurt of in mijn directe omgeving wil ik graag meepraten. En als ik meepraat wil ik daar ook graag dan serieus genomen worden en terugkoppeling ontvangen. Maar dat iedereen zich met alles zou willen bezighouden, is geloof ik ja, toch een foute aanname. En wat ook een foute aanname is, is denk ik, het idee nog wel dat hier nog weleens bestaat, is dat zeg maar buiten dit gebouw een soort soevereine en ook vooral uniforme volkswil bestaat. Hè, dat als je het maar aan het volk vraagt dat er dan een soort verlichting optreedt dat er dan een soort antwoord komt en dat iedereen het dan ook buiten het gebouw met elkaar eens is. En ik denk dat dat toch een illusie is hè, net zo goed als dat we het hier aan tafel oneens zijn, is men het hierbuiten net zo oneens. En natuurlijk is het belangrijk om draagvlak te zoeken, maar je zult het niet altijd vinden, omdat er eenmaal gewoon verschillend over dingen gedacht wordt. En dan zullen er toch knopen moeten worden doorgehakt en beslissingen moeten worden genomen.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy dit levert een aantal interrupties op waaronder van de heer Aynan en de heer Drost. Meneer Aynan gaat uw gang.

De heer Aynan: Voorzitter, waar leest u dat iedereen zich met van alle bezig wil houden? Want juist in dit stuk het ademt één en al ja, twijfelheid dat vind ik juist het ja, dat is wat mij aanspreekt uit het stuk.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, maar diezelfde twijfel kan er dus ook toe leiden, dezelfde vaagheid zo kan je het ook beschrijven, dat iedereen zich inderdaad met alles gaat bezighouden. Er worden 3 concrete domeinen genoemd, sociale contacten, leefbaarheid en duurzaamheid energietransitie als op zich al enorme hè, domeinen waar men zich mee bezig kan houden. Er wordt geen enkele inperking aangebracht in de zin van ja, waar hebben we het dan precies over? In de zin van geld of taken, diensten of dingen die daar dan concreet bij betrokken zijn. Iedereen mag zich tegen alles aan gaan bemoeien. En als ze een paar mensen bij elkaar krijgen en een bv'tje op kunnen richten of nee, dat mocht niet hè, stichting moest het zijn in ieder geval een legal entity hebben om het zelf te gaan doen dus laat ik zeggen, het is een zeer vrij schrootveld wat hier geschetst wordt. Wat natuurlijk aan de ene kant hè, kan je mooi vinden. Je zegt van nou, prachtig, laat duizend bloemen bloeien en laat iedereen zich er vooral voor in gaan zetten. Maar ja, je moet toch ook naar de bestuurbaarheid van zo'n stad kijken en dat is dan iets waar wij ons zorgen over maken. We zien een budget van 170 tot 250 duizend euro om iets in 2 wijken tot stand te brengen nou, we hebben 21 wijken in Haarlem en 97 buurten. Hè, dus de vraag die we ook hebben, zelfs als dit succesvol zou zijn, is dit dan schaalbaar? Hè, kun je dit ooit op een niveau van een totale stad doen? We zien dat het stadsbestuur wordt steeds proces intensiever hè, als je kijkt naar de Omgevingswet, als je kijkt naar de restrapporten die ik toevallig ook gelezen heb over de hele regionale energiestrategie. Nou, dat zijn één en al procesdocumenten in de zin van, honderden, duizenden ambtenaren, mensen die erbij betrokken moeten worden, maar allemaal met elkaar in gesprek te gaan om allemaal hè, nieuwe slimme dingen te bedenken. Maar ik denk dat de bestuurbaarheid van de stad en de efficiency waarmee het gebeurt en de kosten die je daarvoor met zijn allen kunt uitgeven ja, die zijn begrensd. En je zult dus na moeten denken over ja, hoe gaan we dit qua, om het dure woord maar weer eens te

gebruiken, governance uiteindelijk in elkaar steken om het allemaal toch hanteerbaar te houden? En daar vind ik eigenlijk in deze stukken heel weinig van terug. Hè, we gaan experimenteren, trial en error is net al genoemd ja, dat kan, dat kan natuurlijk als je geld genoeg hebt, kun je eindeloos experimenten doen. Maar ja, waar het allemaal toe leidt en waar het ook zou toe moeten leiden hè, dus doelen vinden we eigenlijk ook niet terug. Wanneer zijn we nou tevreden? Hè, wanneer vinden we nou dat het allemaal geslaagd is en dat we een goed eindpunt bereiken?

De voorzitter: Ja, meneer IJsbrandy ik zit met stijgende verbijstering naar u te luisteren. Is dit onderdeel weer van uw bijdrage of is dit nog steeds een antwoording op de vraag van de heer Aynan?

De heer IJsbrandy: Beiden.

De voorzitter: Beiden. Kijk, zo kan het ook hè, zo maak je een beetje mixvorm. Nou, meneer Aynan mag u nog even kort reageren.

De heer Aynan: Want ik zie juist die begrenzing zie ik juist heel duidelijk in het stuk. We kunnen op pagina 14 lezen er staan allerlei punten waaraan voldaan moet worden. Er is een beperking van 70 duizend euro en het gaat over een periode van 2 jaar. En ja, ik zie niet in hoe je 100 duizend bloemen met dat beperkte budget kunt laten bloeien dus laten we vooral inderdaad alsjeblieft beginnen en kijken hoever we komen met zeer beperkte middelen.

De voorzitter: Meneer IJsbrandy gaat u verder met uw betoog. '…' nee, dit is hetzelfde dus… En meneer Garretsen. Moment. Meneer Garretsen dank u wel, ik had hem al gezien.

De heer IJsbrandy: Nee, ik wou het betoog hier eigenlijk mee afronden. Dus het doel zouden we graag nog wat scherper zien in de zin van, wanneer zijn we tevreden? We zijn nooit tevreden, maar goed wanneer hebben we echt een duidelijke verbetering bereikt ten opzichte van wat we nu hebben. Het punt van de scoop ja, u verwijst naar kosten volgens mij zijn dat alleen maar de begeleidingskosten niet zozeer de domeinkosten of domeinbudgetten of domein waar het uiteindelijk over gaat. En de derde vraag betreft de schaalbaarheid in de zin van stel, dit wordt allemaal een groot succes, kunnen we dit ooit stadsbreed dan doorvoeren?

De voorzitter: Dank u wel meneer IJsbrandy. Wie mag ik dan? Meneer Smit gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. In het voorwoord zegt de wethouder dat het eigenlijk geen Nieuwe Democratie moet heten en dat woord wordt vervolgens ingelijst, is toch even een constatering. Is ook een andere constatering en dan geef ik even mevrouw Sterenberg een pluim. Ik ken iemand die heeft 10 weken moeten wachten op de Haarlempas en dus ook op de collectieve ziektekostenverzekering, 10 weken. Om aan te geven dat als processen ondersteuning van de Haarlemmers onvoldoende werken dat je de Haarlemmers ook kribbig houdt. En of het nou en, en is of of, of, maar laten we met die en beginnen. Dat met name de dienstverlenende processen naar de burgers toe zeer regelmatig onvoldoende zijn. Dan…

De voorzitter: Meneer Aynan.

De heer Aynan: Maar dat is dus ook het mooie van het stuk. Die constatering staat hier dubbel onderstreept, de basis moet op orde zijn.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Ja, en dan geven we geld uit aan het nieuwe, maar ik zie niet hoe het oude wordt verbeterd. Je kunt het onderstrepen, maar dat is anders dan dat je het verbetert.

De voorzitter: Nog een nabrander van de heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dat is juist ook ja, het inspirerende aan het stuk is dat we die 50 procent die nu niet meedoet dat we die dus wel proberen mee te krijgen. En daarvoor zet in ieder geval Jouw Haarlem graag budget voor opzij.

De voorzitter: Meneer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Ja, en wij willen graag die 100 procent die dienstverlening vraagt ook graag die dienstverlening geven.

De heer Aynan: En meneer Smit dat staat buiten kaart.

De voorzitter: Meneer Aynan gaat uw gang.

De heer Aynan: Volgens mij is iedereen het daarmee eens.

De heer Smit: Eens?

De voorzitter: De heer Smit, gaat uw gang.

De heer Smit: Daar ook graag een uitvoeringsprogramma over.

De voorzitter: En er is nog een interruptie van de heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Nou, dan doe ik toch ook nog even een duit in het zakje. Want ik hoor iedereen de hele tijd over die dienstverlening praten, maar ik heb nog even op de agenda gekeken, dat onderwerp staat gewoon echt niet op de agenda nu. We hebben het nu over het onderwerp Nieuwe Democratie. We zijn ons dar allemaal inclusief de wethouder van bewust dat we iets met die dienstverlening moeten, maar zullen we het gewoon over de Nieuwe Democratie gaan hebben?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Daar wou ik mee doorgaan meneer Rijssenbeek.

De voorzitter: U mag absoluut door en ik teken daarbij aan en dat is absoluut niet uw schuld, u bent net begonnen. We lopen al uit dus ik wel vragen aan iedereen om de interruptie misschien een beetje, tenzij het echt nodig is, maar een beetje te beperken. Gaat uw gang.

De heer Smit: Ik probeer het '…' te doen. Een enorm proces om in Haarlem de inzet van de burgers, het deelnemen van de burgers, het meedenken van de burgers, het mee besluiten van de burgers te versterken. Als we het over wijkbudgetten hebben, hebben we het over ongeveer 2 tot 3 procent van het totaalbudget. Laten we daar reëel in zijn, uw woorden, zodra het uitwaait een wijk over dan zit de PvdA erboven op. Ja, we zitten misschien met zijn allen bovenop in deze situatie, maar gaat om 2 tot 3 procent van het budget van de gemeente Haarlem en toch kan het in een wijk belangrijk zijn. Daarvoor moet je processen creëren, daarvoor

moet je dat wat nu misschien niet goed loopt of misschien toch ook wel heel goed loopt, want dat moet je dan vooral koesteren, niet al het nieuwe is per definiete beter. Moet je in ieder geval die processen heel goed beschrijven en ondersteuning aan de burgers en de inzet van de burgers proberen vorm te geven. Het geeft, en ik heb het niet gehoord, ook aan ons de opdracht om degenen die die processen heeft beschreven, nu heeft vormgegeven en ze in principe wil uitrollen. En laten we zeggen dat we dat heel charmant onze vierde macht in het land noemen, in dit geval in Haarlem onze ambtenaren, ook heel erg moeten controleren of zijn niet daarin te sturend en te vormgevend zijn zodat het democratisch proces op een gegeven moment niet vanuit de verkeerde kant komt, want het moet uiteindelijk vanuit de Haarlemmers komen. Die waarschuwing hoort iedereen die in de politiek zit, iedereen die raadslid is mee te krijgen. Blijf alert op het feit dat de sturing niet te groot wordt. De vormgeving is er dat kunnen alleen maar deskundige ambtenaren doen, maar vervolgens moet het proces de ruimte krijgen om de Haarlemmers een inbreng te laten geven om kritisch te laten zijn. En dan ja, het is meneer Rijssenbeek, sorry dat ik u erover kapittelde, maar wij gaan, zo staat het er, wij gaan actief aan de slag. We, wie we is weet ik niet precies, maar misschien zei je het zelf ook, we gaan met onszelf aan de slag met het veranderen van houding en gedrag van ambtenaren, raadsleden, college, initiatiefnemers, belangenorganisaties en partners enzovoort en laten we die partners maar de Haarlemmers noemen dan is iedereen compleet. Zolang gedrag niet omschreven is, is het denk ik heel belangrijk dat erg raadslid, ik raad het tenminste aan, zich afvraagt, hoe sta ik in deze maatschappij? Communiceer ik goed? Ben ik goed zichtbaar? Herken ik de noden van de stad? Blijf ik kritisch? Want ja, we kunnen een aantal dingen uit het verleden noemen en dingen die nu nog lopen, maar je moet af en toe Haarlemmers bijstaan die in de knel zitten ook al is dat wellicht vanuit een situatie die het college ziet tegenstrijdig aan de belangen die het college heeft of de ambtenaren hebben. Maakt niet uit, heb je ook een rol. In die rol is wellicht de oppositie soms wat kritischer dan de coalitie kan ook, maar goed, ieder zijn rol. Valt me toch één ding op als het gaat om die raadsleden die actief bij de stad betrokken moeten blijven. En ik ben een voorstander van wijkbudgetten, laat de wijken vooral besluiten over die 2 tot 3 procent. Maar er staat, het ambassadeursnetwerk moet opgebouwd worden, het ambassadeursnetwerk van ambtenaren, bewoners en bestuurders. Kijk, nu zijn wij ineens geen ambassadeur meer en nu worden we even buitenspel gezet, interessante zin. Dus daar waar wij meet moeten veranderen met het college, met ambtenaren enzovoort staat dat die verandering niet leidt tot het deelnemen in het ambassadeursnetwerk. Mensen hebben hier wel een andere rol. Interessant meneer de wethouder. Is daar een gedachte achter? Een filosofie? Dan hebben recent hebben wij een deel van de wijkbudgetten gecentraliseerd als we nu praten over toch meer besluitvorming in de wijken dan moet dat proces weer beëindigd worden en moeten die budgetten naar de wijken. Wij constateren ook dat er heel veel goede wijkraden zijn. En als we ons afvragen of die wijkraden een voldoende basis hebben in de wijk vanuit de oorsprong van een wijkverkiezingen dan vind ik het prima als we daar scherper op zijn en in de wijken wijkverkiezingen plaats laten vinden. Maar gekozen wijkraden zijn voor OPHaarlem nog steeds wijkraden die wel degelijk heel goed kunnen functioneren en de voorbeelden zijn talloos. Mevrouw de voorzitter, wacht even. Wij hebben in ieder geval en misschien heb ik nog een opmerking in het tweede termijn. Wij hebben nadrukkelijk problemen met de financiële paragraaf. Meneer IJsbrandy zei het al, er gaat nu pakweg in een jaar of 4 een bedrag van 6 ton of meer doorheen. 2 wijken misschien een pietsie meer, maar we hebben geloof ik 29 wijkraden en dan vergeet ik de bewonersinitiatieven maar of burgerinitiatieven. En dan denk ik van dan praat je al gauw over een bedrag van 4, 5, 6 miljoen. En een kadernota, ik ga u alvast vertellen als u het zelf niet doorgelezen heeft die een enorme spanning op de beschikbare financiële middelen heeft. Ik vind het een probleem dat wij zo vlak voor de kadernota ook hier weer ja moeten zeggen tegen een bedrag met de consequentie voor 20, 21 en als het zich vergroot voor miljoenen erbij. Dat heeft ook de wandelpromenade in Schalkwijk waar 2,2 miljoen bij moet graag vandaag het advies, volgende week of over 2 weken in de raad nog voor de kadernota. De kadernota op zich daar bespreken wij de integrale afweging tussen de wensen, de noodzaken in het totaal van de financiën. En als we constant besluiten nemen voor de kadernota om alvast

gelden te reserveren dan hebben wij er moeite mee dus geacht de wethouder wat denkt u dat gaat kosten als heel Haarlem in dit proces in deze vormgeving uiteindelijk gegoten is? En voor ons is in ieder geval een punt dat wij nu mee terugnemen in onze fractie. Dank u wel mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel meneer Smit. U heeft nog een interruptie van de heer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: ja, want u haalt het onderdeel wandelpromenade in Schalkwijk aan, maar dat is nou juist een heel goed voorbeeld, want u vraagt van, hoeveel gaat dit dan uiteindelijk kosten? Nou, bij die wandelpromenade waren het juist de betrokken burgers vanaf het eerste uur die zeiden, die gaat veel meer kosten als wat de gemeente beraamt en die gemeente heeft het daarna nog 3 keer over gedaan. Maar die bewoners die hadden al gezegd, dit gaat veel meer miljoenen kosten. Dus als we altijd naar de burgers luisteren dan krijgen we niet die radenverschillen die we met de ambtenaren wel krijgen.

De heer Smit: Ik zie er toch een vraag in collega. Ik denk inderdaad dat in de wijken men vaak veel beter zicht heeft op wat er in de wijk echt speelt, echt gebeurt, echt een risico is. En inderdaad als we te weinig luisteren naar de wijken dan zijn er problemen. Overigens één voorstel dat OPHaarlem al vorig jaar in de werkgroep vernieuwing, wat was het ook alweer van onze processen heeft voorgelegd. Dat is om Haarlemmers met deskundigheid, en die zijn er, die deskundigheid die overtreft die van ons op deelgebieden uit te nodigen voor thema's in de commissievergaderingen. Om even aan te geven, dat is ook een vorm van de goede democratie.

De voorzitter: Dank u wel meneer Smit. Dan gaan wij nu over… O, ja, meneer Van den Raadt gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Nou, dank u wel voorzitter. Ja, dit is een fantastisch stuk. Ooit ben ik in 2010 begonnen met Trots Haarlem, omdat ik dacht, wat zou die 50 procent van de Haarlemmers willen die niet meer gaan stemmen? Zijn die allemaal gelukkig of zijn die juist zo ongelukkig dat ze het maar hebben opgegeven. En dan met zo'n stuk wat er nu voor ligt ja, daar krijg je toch weer goede moed en dan denk je, dat gaat de goede kant op. We zijn niet voor niks begonnen hier in de gemeenteraad en we krijgen iets voor elkaar. Zelfs zo mooi dat er sommige ideeën van ons een-op-een zijn overgenomen dat digitale panel wat meer beslissingsmacht krijgt. De meet en share hè, de motie van Trots die gewoon nu overgenomen wordt en jaarlijks herhaald wordt. Nou, dat is helemaal fantastisch. En dan ook nog andere goede ideeën zoals de initiatieve school hè, gaan we de burgers gewoon heel goed opleiden zodat ze precies weten waar ze naartoe moeten en dingen zelf moeten organiseren dus meermaals complimenten. Dan naar aanleiding ook van de insprekers de vraag van, we hebben het over meepraten en meedoen, maar het meebeslissen element dat vindt Trots Haarlem ook nog iets te onderbelicht. Dus kunt u nou aangeven waar precies uiteindelijk iedereen over mee gaat beslissen? Dus de ultieme vorm. En wat de insprekers ook zeiden over de gelote wijkraden en de bestaande wijkraden, ziet u er ook een probleem dat gelote wijkraden dan die betalingsvorm krijgen? En dat de bestaande wijkraden alles vrijwillig doen zelfs het etentje wat ze ooit één keer per jaar hadden dat schijnt al wegbezuinigd te zijn. En over het feit dat die bestaande wijkraden dan een andere positie hebben als de gelote wijkraad daar vinden we het ook van belang dat die basis op orde is. Hè, hoe vaak kom ik niet en mijn collega bij wijkraden waarvan ze dan zeggen ja, de wijkraad zou komen, de gebiedsverbinder zou komen, maar die zijn er niet. Wij zouden nog informatie krijgen, maar die mails die hebben we al 3 keer herhaald die worden niet beantwoord. Dus als we dit serieus nemen de Nieuwe Democratie dan moeten we ook natuurlijk zorgen dat die oude democratie goed op orde is. Want als we die wijkraden goed informeren met welke initiatieven vanuit de buurt er zijn dan kunnen zij natuurlijk ook veel beter samenwerken en dingen bereiken. Dus kunt u daar nog een toezegging over doen extra boven de constatering in het stuk dat het beter kan? Dan wel één puntje waarvan ik denk ja, waarom wordt het niet als een risico gezien? Want er wordt terecht gesproken, we moeten den kennis vergroten en de kunde van de ambtenaren. Maar ik kan me ook nog

recentelijk artikeltje herinneren waarbij stond dat het zo moeilijk was om ambtenaren te krijgen in Haarlem dus we hebben al moeite om ze te krijgen. En degenen die we dan hebben die moeten we nog vergroten van kennis en kunde. Misschien kan dat een extra aantrekkelijk iets zijn dat we dus juist die ambtenaren hier die extra kennis en kunde geven en dat we zo wel voldoende ambtenaren krijgen. Ja, dan over dat er in dat stuk ook heel veel voorwaardes worden gesteld hè, en dat is één viel mij wel op dat de kosten van de uitvoering zijn bij voorkeur lager, maar in ieder geval niet hoger dan de huidige kosten. Dus we gaan nou iets super spectaculairs doen, we gaan de mensen meer het voor het zeggen geven, maar dan is er wel een goede beperkende maatregel dat in ieder geval nooit duurder mag worden dan dat het nu al is en het moet eigenlijk allemaal goedkoper. Ja, als je nou echt een experiment wil doen dan zou ik die beperking iets ruimer maken en maar dan wel proberen niet voor een dubbeltje op de eerste rij te zitten, maar gewoon het echt een experiment te geven die je volledig omarmt en ondersteunt. Dan heb ik denk ik bijna alles gezegd. Ja, want vooral ook bij die uitvoeringen die dus lagere kosten moeten hebben daarvan staat er dan een paar zinnen erboven bij die experimenten, niet alles zal lukken, maar als we er al vanuit gaan dat niet alles zou lukken, maar het moet allemaal wel binnen het huidige budget vallen. Dan gaan we er dus vanuit dat er een paar niet lukken en een paar die gaan dus zo fantastisch lukken die moeten dan winst maken om nog budgetneutraal binnen te koen. Dus hoe ziet u dat precies? Wij raden ook nog aan mijn collega van '…' goed dat ik u interrumpeerde, want u gaf het even aan wat wij vroeger ook weleens hebben voorgesteld, burgerraadsleden. We zijn het er allemaal over eens dat die 3 minuten inspreektijd soms wel beperkt zijn. Toen heb ik bij dat onderwerp '…' belasting weleens gezegd, als wij nou deskundigen hebben in onze gemeente en die zijn niet toevallig een lekenraadslid, maar die zijn gewoon super deskundig en daar kunnen we wat van leren, kunnen we die niet rechtstreeks in de commissie zetten naast de bestaande raadsleden? Of eventueel als dat niet mag dan is Trots Haarlem bereid zijn plek af te staan en dan burgers die veel meer verstand hebben dan het raadslid ik of mijn collega om die het woord te laten voeren zodat we uiteindelijk in Haarlem allemaal er beter van worden. En dan ja, het beroemde zinnetje over het gedrag als afsluiting. Daar storen wij ons niet zo heel erg aan over het gedrag veranderen. Wij zouden misschien wel willen dat er ergens een zin staat dat wij ernaar streven om 20, 40 totaal geen gemeenteraad meer te hebben. Misschien dat we dat dan niet halen, maar als we dat als streven hebben en dat we uiteindelijk de burgers het zelf laten beslissen met misschien een minimaal wettelijke vereiste gemeenteraad dan zou ik daar zeer gelukkig van worden.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Naast klimaatneutraal ook politiekneutraal, zoiets.

De heer Van den Raadt: Ja, inderdaad. Ik denk dat klimaatneutraal erg goed is voor het milieu. En dat politiekneutraal zonder gemeenteraad misschien wel heel goed is voor de burger, ja.

De voorzitter: Goed, dan gaan wij nu naar de wethouder. Meneer IJsbrandy u heeft nog een interruptie op de heer Van den Raadt?

De heer IJsbrandy: Ja, ik woon al sinds 1985 in Haarlem ben eigenlijk altijd politiekneutraal in deze gemeente bezig geweest en volgens mij geldt dat ongeveer voor 90 procent van de bevolking die helemaal niet zoveel met die gemeente van doen heeft in het dagelijks leven. Maar er is toch kennelijk 10 procent die daar wel degelijk behoefte aan heeft en gaat die zich dan ook volledig zichzelf redden in uw visie?

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ik begrijp het niet helemaal. 10 procent die graag politieke…

De heer IJsbrandy: Ik bedoel dat 80 procent van het werk van de gemeente althans zeker in het sociaal domein is voor maar een vrij klein deel van de bevolking bestemd dat is toch ongeveer de helft van de begroting die daaraan opgaat. Ik zie niet zo gauw hoe zich dat helemaal zelf zou moeten regelen in uw visie.

De heer Van den Raadt: Ja, kijk, mijn idee is dat als we streven naar uiteindelijk afschaffing van de gemeenteraad dat gaan we niet helemaal halen dat geef ik ook toe, maar dat we dus alleen op die elementen waar het echt niet anders kan dat we dat dan daar doen. Maar voor de rest kijk, ik bedoel, in 2009 was ik ook gewoon burger. In 2010 was ik raadslid dus wat is het, dat verschil is maar heel klein. Er zit enorm veel deskundigheid bij burgers en die komt nu in dit systeem te weinig tot uitdrukking.

De voorzitter: Goed, omwille van de tijd hoe interessant deze discussie ook is, wou ik toch graag vragen of die hiermee beëindigd kan worden. En dan wil ik graag het woord geven aan de wethouder. Maar ik wil u er ook even op wijzen dat wij nu inmiddels al een half uur zijn uitgelopen. Dus ik wil voorstellen voor de orde dat de wethouder nu zijn verhaal doet, alle vragen zo goed mogelijk beantwoordt. En dat we zoveel mogelijk onszelf een beetje terughoudend betrachten en de vragen die we nog hebben opsparen voor de ronde daarna voor de tweede termijn. Gaat u daarmee akkoord? Dank u wel. Wethouder gaat uw gang.

Wethouder Botter: Oké, dank u wel mevrouw de voorzitter. En ik zou ten behoeve van de tijd ook 2 inperkingen willen maken bij het verhaal wat ik ga houden. Het eerste is als het gaat om een aantal van de opmerkingen die de heer Van den Raadt heeft gemaakt die vooral ook gaan over de eigen vergaderorde zoals de raad dat zelf kan bepalen dat ik daar verder niet op inga. Mede ook op gelet op het feit van dat er al 5 jaar opmerkingen zijn gemaakt dat het al een vrij omvattend plan is wat hiervoor ligt dus dat laat ik dan even liggen voor wat het is. Ik ga ook niet in op onderdelen als dienstverlening en dergelijken daar vind ik ook een grote consensus hier en daarvan heb ik toen gezegd ook in het stuk dat daar een aparte notitie komt die we ergens in oktober, november gaan behandelen waarbij we de dienstverlening op orde als uitgangspunt nemen. Dat gezegd hebbende, het is zo dat ik op geen enkele wijze heb geprobeerd om wie dan ook in zijn of haar rol te willen inperken in de vorm dat ik het gedrag of de houding ter discussie wil stellen. Het is veel meer een soort ook metafoor waarbij het betekent dat als we het hebben over een thema zoals de Nieuwe Democratie. Wat ik zeker niet van mij verder heb geworpen, maar waarvan ik wel kanttekeningen neer heb geplaatst, dat je daar op een negatieve manier mee geconfronteerd kan worden. Maar dat we daar gewoon dat dat van ons allemaal wat vraagt. En mocht het zo zijn dat sommige mensen daar aanstoot aangeven aan dat woordje dan ben ik natuurlijk van harte bereid om dat eruit te schrappen. Maar het gaat erom dat we met elkaar de intentie hebben om er iets van te maken met elkaar. Ik kan het niet alleen, u kunt het niet alleen, de burgers kunnen het niet alleen. We hebben elkaar nodig om tot een ander soort gedrag te komen om elkaar beter te verstaan. Ik heb gisteren echt met samengeknepen billen bij dat overleg gezeten waar het ging over toerisme in de binnenstad. Als je van tevoren hoort hoe wantrouwen er is vanuit de burgers richting de politiek als het gaat niet alleen naar de gemeente, maar ook naar de gemeenteraad als ware dat we alleen maar opkomen voor het groot kapitaal voor investeerders voor de toeristen en onze burgers links laten liggen dan, daar ben ik echt gewoon heel erg van geschrokken. En dat zouden wij ons allemaal moeten aantrekken. En daar zouden we echt met zijn allen moeten kijken. En ook de burgers zelf, zeker, ook de Haarlemmer zelf van, hoe zorgen wij er weer voor dat wij op een manier die representatieve democratie weer inhoud geven en dat mensen weer vertrouwen krijgen in ons. Ik denk dat een aantal van die maatregelen zoals ze hier worden voorgesteld dat die daartoe een stapje in de goed richting kunnen geven. Als het aan mij had gelegen, hadden we een programma neergelegd wat we op zijn minst en dan gaat het niet om de omvang van het budget, maar wel om u duidelijk te maken dat ik wel degelijk die financiële afweging heb gemaakt in relatie tot de kadernota. Want toen wij dit aan het maken waren, kwamen er cijfers van de kadernota naar boven. We

hadden aanvankelijk veel meer activiteiten, we hadden ook veel meer duidelijk per onderwerp aangegeven van wat het zou moeten gaan kosten. Dat hebben we teruggedraaid naar aanleiding van de kadernota en we hebben gewoon gekeken van, welke budgetten passen bij dit onderwerp en geven nog de mogelijkheid vanuit het coalitieakkoord om een aantal activiteiten te doen die niet belegd zijn? En dan kom je met name in dat participatie- en initiatevenbudget terecht. En voor de rest zijn we heel erg bezig om te kijken hoe je de bestaande instrumenten kunt inzetten die in het programma worden beschreven bij reguliere activiteiten. Er zit bijvoorbeeld nog een klein stukje innovatiebudget ook in de sociale basis. Dat zou je met burgers helemaal vorm kunnen geven hè, als je daartoe besluit. Er zitten in andere budgetten ook mogelijkheden waarvan je kunt zeggen, dat kunnen we matchen met elkaar. Je kunt kijken op buurt- en wijkniveau of je een aantal activiteiten die er al plaatsvinden met elkaar gematcht kunnen worden. We hebben met Spaarnelanden afgesproken, want die zitten ook in de klankbordgroep dat zij bereid zijn om bepaalde delen en zij werken al met wijkambassadeurs, maar met bepaalde gebieden die we bijvoorbeeld uitkiezen dat ze daar meer zeggenschap en meer ruimte willen geven aan burger- en burgerinitiatieven binnen het bestaande budget. Dus niet er bovenop, maar binnen het bestaande budget. En het is een heel gepuzzel en het wordt nog een heel gepuzzel, maar dat hebben we niet meer in twee instantie kunnen uitwerken, omdat we ook eerst van u willen weten, het was namelijk best in december een hele ingewikkelde discussie die ik met u had over van, de ene helft zag het wel zitten, de andere helft zag het niet zitten. Dat werd vooral gesproken over treinen die we gemist hadden en dat soort dingen. Maar als het ging over de verandering van hoe we met burgers op het niveau van zeggenschap in de wijk om willen gaan, is daar heel veel al te doen binnen de bestaande budgetten. En om dat uit te werken hè, wil ik eerst gewoon van u weten, omarmt u dit verhaal nou wel of niet? En dan beloof ik u dat we binnen dat bestaande budget, maar ook met dat stukje wat we toch willen gaan doen en niet voor de helft. En waarom niet voor de helft? Omdat we het ook willen laten zien dat het iets substantieels is wat we doen. Het zijn niet idioot hoge bedragen en wij zijn niet van plan, dat hebben we er al uitgeschrapt, om te kijken of je bij een gelote wijkraad en dat kan ook additioneel leden geloot worden bij een bestaande wijkraad. Hoe we dat moeten gaan doen dat weten we nog niet. Maar we zijn niet van plan om die mensen daarvoor een vergoeding te geven. En niet omdat we denken dat dat niet een goede manier zou zijn, maar gewoon ook omdat we daar het geld niet voor hebben en omdat er een aantal haken en ogen aan zitten die hier al vanavond zijn gewisseld. Wat betreft de maand van de Nieuwe Democratie dat is echt inderdaad een succes geworden. Ik geloof dat enkelen van u dat ook hebben gezegd. En dat spat er ook vanaf vanuit het verslag en de foto's en dergelijken. En daar is maar één raadslid bij aanwezig geweest. Hè, bij sommige activiteiten van de slotconferentie, maar bijvoorbeeld het de straat op gaan en met mensen… Dat was een VVD-raadslid daar was ik inderdaad heel blij mee. Wat zeg je?

Mevrouw…: '…'.

Wethouder Botter: Ja, maar er waren ook bijeenkomsten op andere momenten en dergelijken. En het is volgens mij heel belangrijk dat we kijken met elkaar of we dan een moment, want het kan bijvoorbeeld ook een spreekuur zijn. De wijkspreekuren van het college die slaan echt heel erg aan dat vinden burgers vinden dat heel erg prettig, maar ze vinden het ook leuk om u in zo'n spreekuur te zien. Dus misschien zou je dat samen kunnen doen, maar dat zijn de kleine dingen die misschien het verschil kunnen maken. En dat hoeft heus niet elke keer, maar misschien is het leuk om eens een keer aan te sluiten. Dat zou ik u in overweging willen geven en dat kan ook in overleg met u, dat kan misschien ook een avondspreekuur zijn dat u misschien dat wel doet. En dat is ook hetgene… Ja, die kroegentocht die komt ook wel allelen op dat moment dat ik hem ging organiseren, was daar geen animo voor, was u de enige. Dus dat moet… Ja, aan u heb ik genoeg inderdaad. Maar zo zitten er een aantal dingen. Het echt luisteren naar de insprekers, het echt ja, voor sommige onderwerpen is 3 minuten gewoon te kort. En dan zit je dus wel kijk, ik voel me nu ook heel erg

opgelaten. Aan de ene kant heb ik het idee van, ik heb nog een heleboel dingen om u te beantwoorden. Aan de andere kant zie ik al dat er 3 kwartier mensen staan te wachten die allemaal het gevoel hebben van ja, wij zijn ook aan de beurt. Dus dat is iets als het gaat over de '…' uitvoering. Natuurlijk, wij maken daar een plan aan, wij koppelen daar ook een plan aan en wij zullen zorgen dat dat op een goede manier wordt gedaan. En sommige dingen die moeten ook gewoon binnen het reguliere beleid worden opgepakt. Sommige dingen gebruiken wij om ervaring op te doen juist met dat soort grote procesvraagstukken als de Omgevingswet. De ervaring die we hiermee opdoen die is echt uniek als het gaat over van hoe wij straks voorbereid kunnen zijn ook op de Omgevingswet. Want die 2 programma's die zijn in elkaar geschoven in de zin van, het programmateam wat zich bezighoudt met Omgevingswet qua communicatie kijkt heel erg hoe wij dat hier doen en die leren daarvan en die nemen dat mee en wij weer vice versa. Als het gaat over de onderwerpen van naar het CDA toe over jeugd- en jongerenparticipatie. Vorige week hebben we, en sommigen van u is daarbij aanwezig geweest, hebben de nieuwe nota jeugdvorm hebben besproken. En die nieuwe nota jeugd daarin staat dat hele hoofdstuk van jeugd- en jongerenparticipatie. Dat hebben we heel erg gelijk opgetrokken en dat zullen we duidelijker in de tekst ook naar voren brengen. Want daar zit echt een hoofdstuk jeugd- en jongerenparticipatie in wat we in de jeugdnota, de integrale nota jeugd hebben gelaten en niet nog een keer hier hebben herhaald. Maar het is een kleine moeite om die verwijzing gewoon tot stand te brengen of dat als een bijlage bij dit stuk te voegen daar heeft u helemaal gelijk in. Als het gaat over de democratie directer te maken en vooral ook het meebeslissen een plek te geven. Ja, ik heb het idee dat we heel erg duidelijk naar een van de insprekers hebben geluisterd door juist met name met die wijkbudgetten en met die activiteiten die op de gelote wijkraad zeg maar vormgeeft. Ik zou bijna zeggen, dit stuk is een ode aan meneer De Vries. Maar dat is echt gewoon in die zin is dat heel erg meegenomen. Hij knikt. En het is ook vooral wat mij betreft iets geweest waarbij we geprobeerd hebben om juist dat meebeslissen echt vorm en inhoud te geven. Als het gaat over het ambassadeursnetwerk. Waarom worden wij op het ene moment wel gevraagd om te veranderen en zijn we geen onderdeel van het ambassadeursnetwerk? Daar heb ik onvoldoende bij nagedacht dat geef ik gelijk toe. We hebben, zeg maar, in het bestuur hebben we het gemeentebestuur gedacht mee te nemen als ambassadeur en dat vind ik maakt u ook onderdeel van uit. Maar als we bij het ene het college apart noemen en de raadsleden apart noemen en geen duiding geven aan dat woord gemeentebestuur als zijnde het college en de raadsleden dan heeft u een terecht punt dat u zegt nou, daar ken ik me dan niet in. Dat zullen we zorgen dat dat verbeterd wordt. Er zijn heel erg veel goede wijkraden en ik ben erg onder de indruk geraakt ook van heel veel wijkraden. Maar er is wel iets gaande waar ik me zorgen over maak namelijk het opheffen van ook wijkraden in sommige plekken waar geen wijkraden zijn. En zoals u heeft gezien in mijn brief en die als reactie erbij zit op het rapport van de 2 werkconferenties die we hebben gehad die echt voor mij ook een eyeopener was dat de rollen zoals de wijkraden zichzelf zien, want het zijn geen rollen zoals ik ze die toedicht. Nee, je ziet dat een heleboel wijkraden op een hele andere manier hun taakomvatting, hun rol invulling geven. De ene is meer belangenbehartiger, de ander is meer doorgeefluik en weer een andere is, zeg maar, degene die probeert de bevolking te binden en hebben zo een veel meer verbindende rol. En daar is helemaal niks goeds en fout aan. Het punt is alleen wel dat tijdens die conferenties bleek dat die partijen zichzelf ook daar niet zo bewust van waren. En dat ze door het met elkaar in gesprek komen. En als dat vroeger via een etentje ging en dat is wegbezuinigd ja, ik weet niet of dat zo was, want dat heb ik verder niet gehoord. Maar wat ik wel heb toegezegd, is dat we gewoon veel meer ook informatie-uitwisseling gaan doen tussen de verschillende wijkraden dat men van elkaar kan leren en daarover kan praten. En dat doen we dan aan de hand van inhoud aan de ene kant. En vervolgens daarnaast ook wat meer met elkaar communiceren. Want het is niet te doen gebruikelijk nog steeds dat mensen vanuit noord elkaar heel makkelijk in zuidwest opzoeken dat is nog niet aan de hand en daar kunnen wij in bemiddelen, daar kunnen wij in faciliteren. En daarbij hoort dus ook, maar daarover moeten we het ook met elkaar eens zijn, hoe je informatievergaring op orde brengt als wijkraad. Wij denken vanuit de gemeente, er is sprake van een website waar je op kunt abonneren per onderwerp en dan

kun je al die stukken toegestuurd krijgen en sommige wijkraden die weten dat niet dat dat zo is. Maar dat moeten wij dus duidelijk maken hoe dat werkt. En dan het heikelijk punt wat meneer Garretsen ook aanroert over Spaarndam. U mag gerust weten, in een van de vorige versies stond Spaarndam voor het wijkbudget nadrukkelijk als partij voorgesorteerd. Net zo goed als dat we voor een ander onderwerp de gelote wijkraad Rozenprieel hadden voorgesorteerd. Maar dan tijdens het schrijven, ontstaan er of geburen er dingen dat opeens een andere wijkraad oppopt of dat men toch besluit om met een gekozen wijkraad toch liever te gaan werken. En toen hebben wij met elkaar besloten, weet je wat, totdat alles gewoon duidelijk is, gaan we even geen enkele wijkraad noemen, geen enkele wijk ook noemen waar we de experimenten. Ik wil eerst van tevoren hebben dat we ervanuit gaan dat er rust is en dat we weten met welke partner we zeg maar aan de slag moeten. Want ik wil niet hebben dat als je zo'n '…' experiment gaat starten dat je dan ineens geconfronteerd wordt door externe factoren die het experiment misschien niet doen slagen. Dus dat is echt iets waar ik nog steeds van denk, het zijn potentiële delen van de stad waar we dit heel goed kunnen gaan doen wat voor mij ook nog steeds op het netvlies staat, maar wat u terecht niet in het stuk terug heeft gevonden juist vanwege de problematiek die er is. En als er straks weer rust is en als het duidelijk is en als we het met elkaar eens zijn, want dat wil ik ook nog wel duidelijk maken. Als wij het met elkaar eens kunnen worden, en dat hoop ik echt van harte, over het stuk wat we hier voor hebben liggen dan zullen wij natuurlijk met een keurig netjes uitvoeringsprogramma komen van hoe dat dan wordt uitgerold. En ik hoop dat ik inmiddels ook een reputatie heb dat ik dat soort dingen zoals ik dat dan zeg dat dat ook ja, zeg maar dat u ervan op aan kunt dat dat ook echt gebeurt dus dat is hetgene. Ik heb nog veel meer reacties, ik wil ook nog wel op een aantal dingen schriftelijk reageren, want ik heb echt alles opgeschreven. Maar volgens mij heb ik hiermee wel de highlights allemaal behandeld. En voor de rest hoop ik dat u ja, gewoon net zo enthousiast erover bent en als u dat niet bent, wordt, zodat we er met elkaar een gedragen programma van kunnen maken, want dat hoop ik zo van harte. Dat het echt iets is dwars door de politieke partijen heen dat we er over een aantal jaren, en ik ga dan ook een aantal dingen formuleren over van, wanneer ben ik wel tevreden? En wanneer ben ik niet tevreden? En wat willen bereiken? Dat zullen we per onderdeel gewoon ook aan gaan geven, want dat is ook iets waarvan ik vind dat u daar recht op heeft. En ik heb ten slotte dat is de laatste opmerking, laatste zin. Er zijn een paar opmerkingen gemaakt over het juridische karakter van een vereniging of dat een entiteit waar wij geld aan over moeten maken. Dat is iets dat hebben wij onszelf opgelegd. En wij kunnen niet meer makkelijk, ook in dit soort projecten, zomaar aan een persoon niet zijnde een rechtspersoon geld overmaken en dat maakt het soms heel ingewikkeld, maar dat is wel zoals het is.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Is er nog behoefte aan een tweede termijn van deze commissie? Ja, ik wil u echt vragen, want de wethouder heeft gelijk, er staan op de gang staan een mannetje of 10 die staan nu al een uur te wachten, we lopen een uur uit. Ja, van de precieze getallen wil ik een beetje afblijven, volgens mij is dat ook niet echt ter zake, al was het er één dan nog duurt dit te lang. De bedoeling is wel dat wij nu zouden gaan eten. Ik stel voor om dat nog even uit te stellen om deze mensen niet nog langer te laten wachten. En dan wil ik u echt vragen om echt het zo kort mogelijk te houden en waar mogelijk misschien de vragen die u nog heeft schriftelijk in te dienen bij de wethouder. Meneer Garretsen gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, één zin, ik begrijp de wethouder laten we de komende raad de notitie Nieuwe Democratie vaststellen. En dan kan ik er bij de kadernota op terugkomen, want het standpunt van de SP over de dorpsraad is onveranderd.

De voorzitter: Dank u wel meneer Garretsen. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, u geeft aan bereid te zijn de zin over gedrag te schrappen, maar dat u wel graag wil weten of de intentie er is hè, om deze plannen uit te voeren. Volgens mij of de intentie er is, blijkt gewoon uit of uw stuk door de raad wordt aangenomen. Dus lijkt mij geen probleem om die zin dan te schrappen. Ja, en ik wil toch heel duidelijk aangeven dat de VVD wel echt problemen heeft met het halen van geld uit de sociale basis hiervoor.

Wethouder Botter: Dat wordt nu niet gedaan, hè.

Mevrouw Sterenberg: Nee, maar u haalt het ook wel weer aan als een mogelijk voorstel '…' die extra gelden. Maar dat willen we wel alvast als kanttekening meegeven dat dat voor ons not done is met de huidige situatie van de sociale basis.

De voorzitter: Wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Botter: Nee, het gaat er niet om dat het gaat om belegd geld, maar het gaat dat er nu nog steeds sprake is. En als u dat zeg maar in gaat zetten voor de financering van bestaande initiatieven dan is dat er ook verder helemaal niet meer. Maar tot nu toe is er een klein bedrag nog steeds gereserveerd voor nieuwe innovatieve ideeën. En daarvan zou je kunnen zeggen hè, als dat overeind blijft dat zou je ook volgens het nieuwe principe kunnen doen dat je daar burgers wat meer zeggenschap over geeft.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, en ik denk dat bij het nieuwe principe ook realisme hoort. En ja, we hebben vorige week nou, ja, een hele vervelende discussie eigenlijk gehad over 9,5 ton die we moeten gaan zoeken voor de sociale basis om de boel overeind te houden. Dus realistisch om dat nu te noemen, ik denk dat het geld dan toch echt daar terecht komt.

De voorzitter: Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel voorzitter. Een kleine opmerking was, en daar krijg ik het antwoord nog wel op, hoe het verder gaat met gecentraliseerde initiatievenbudgetten uit de wijken. Ik neem aan dat het weer terug gaat op enig moment. Waar wij erg veel moeite mee hebben, is dat bijna verplichte keuze voor de rollen. De netwerkorganisatie of zelforganisatie wij denken dat dat niet zo strikt moet. En dat in de wijken daar zelf in overleg met eenieder een model voor gekozen kan worden. Dus ik hoop dat de wethouder dat ook meeneemt, want het staat er wel heel erg degelijk in. Wij zien op dit moment nog steeds een vage financiële paragraaf met dank voor de wethouder die zegt dat die daaraan getrokken heeft om de lasten laag te houden, zien wij niet hoe op termijn uiteindelijk dat uit moet lopen naar een totaal uitrollen over de stad. En om even met de woorden van de '…' te spreken, wij moeten straks in de kadernota kiezen met weinig geld voor veel problemen dus hier hebben wij ook een probleem mee, dank u.

De voorzitter: Meneer Van den Raadt.

Meneer Van den Raadt: Ja, excuses wethouder dat u in die maand van de democratie met zo weinig raadsleden was. Ik zat in Peru en toevallig op dat moment komt daar de eerste referendum in Peru over conventionele hervormingen dus dat zou toeval zijn. Maar één vraag heb ik nog wel, u zegt dat het programma was eigenlijk groter, maar de getallen van de kadernota gooiden roet in het eten. Kunnen wij dat oorspronkelijke stuk ontvangen?

Wethouder Botter: Dat ga ik niet doen, want dat is mosterd na de maaltijd en dit is hetgene waar u mee heeft te dealen. Ja, dat heeft gewoon heel erg weinig zin. En kijk, dit is ook Nieuwe Democratie, ik begrijp het wel, ik kan me wel voorstellen dat u dat wilt. Maar in het vervolg houd ik dan mijn mond dan zeg ik zoiets niet meer. Nee, nee, maar dat is zoals het werkt. Ik probeer heel erg open en transparant naar u te zin. En u krijgt een stuk en dat is voor mij hetgene van wat er nu op tafel ligt. Maar ik geef ook aan dat we er heel serieus over na hebben gedacht. Het zijn voor personele kwesties waarvan we met elkaar hebben gezegd, dat gaan we pas doen op het moment na de kadernota.

De voorzitter: Meneer Drost.

De heer Drost: Dan kan ik nog uitleggen waarom ik het dan vroeg voordat er misverstanden ontstaan?

De voorzitter: Ik weet niet of het belangrijk is, maar gaat uw gang.

De heer Drost: Nou, ja, zo gauw er meer geld is dan kunt u zeggen welke stukken u dan nog extra wil gaan uitvoeren dat was de bedoeling.

De voorzitter: Meneer Drost.

De heer Drost: Ja, dank. Nou, ja, GroenLinks heeft al warm van oproep om het gezamenlijk spreekuur vormgegeven. We hebben in december ook aangegeven dat we ook graag op locatie vergaderen ik ben er ook in overleg mee geweest met de griffier, heeft toch wel aardig wat voeten in de aarde ook, omdat je verslaglegging wil, camera en dergelijken. Nou, dat maakt het wat lastiger en opstappen daar naartoe lijkt dit ons een hele goede dus die handschoen pakken we graag op.

De voorzitter: Dank u wel meneer Drost. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Ik wil de wethouder nog graag wilde verzoeken of willen meegeven, zeg maar, bij die eis voor stichtingen en verenigingen die snap ik. Maar dat zeg maar in de communicatie naar initiatieven wordt aangegeven dat mensen zich kunnen aansluiten bij een, zonder het zelf te moeten oprichten, dat je geen file bij de notaris krijgt en allemaal duizend euro tikken.

De voorzitter: Dank u wel meneer Trompetter. Meneer Aynan tot slot, o, nee.

De heer Aynan: We zijn blij met de reactie over hoe het inspreken hier geregeld is en ja, dat het ook de wethouder niet lekker zit dus laten we kijken hoe we dat '…' kunnen inrichten. En over de vraag of we dit initiatief omarmen of niet ja, we omarmen het als ware het ons eigen kind. Maar ook juist bij je eigen kind en stel je beperkingen en corrigeer je. Maar op den duur laat je het natuurlijk los, komt het op eigen benen te staan en dat is hoe we dit proces zien.

De voorzitter: Als een kind met flaporen.

De heer Aynan: Dat maakt niet uit. Als het je eigen kind is, houd je onvoorwaardelijk van je kind. Maar desalniettemin je corrigeert je voedt op juist om het nou, ja, zelfstandig te laten worden en dat is wat we hier van plan zijn met zijn allen.

De voorzitter: Dank u wel meneer Aynan. Mevrouw De Raadt gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel. Ja, ik wilde wel de vraag van de heer Van den Raadt ondersteunen. Want als ik de wethouder goed begrepen heeft, zegt die tegen mij van nou, dat kwart miljoen per jaar dat is gewoon nodig, want we hebben al heel veel geschrapt. Ja, in die zin ben ik dan ook wel heel nieuwsgierig waar we dan vandaan zijn gekomen dus wellicht kunt in ieder geval het getal noemen.

Wethouder Botter: Volgens mij heb ik dat ook al gezegd. We komen van om en nabij de miljoen.

Mevrouw De Raadt: Dus als ik u goed begrijp, was uw eerste intentie om een miljoen per jaar uit te geven aan deze voorgestelde experimenten plus nog een aantal die dan nu geschrapt zijn.

Wethouder Botter: Ja, en dat zit hem dan vooral ook in de personele capaciteiten na een aantal andere activiteiten, ja.

De voorzitter: Goed. O, meneer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, nog even over de wijkraden. Ik begrijp dat u een actieve rol wil spelen om de informatiewisseling tussen wijkraden te verbeteren, lijkt me heel goed. Wellicht is ook een idee om één keer per jaar een bijeenkomst van alle wijkraden te organiseren zodat men ook elkaar ontmoet.

Wethouder Botter: Gaan we inderdaad doen.

De voorzitter: Uitstekend plan meneer Sepers, gaan we doen. Goed, volgens mij hebben we dan nu alle vragen en opmerkingen gehad. Er ligt een voorstel van de VVD om dat ene zinnetje, dat vermaledijde zinnetje over dat wij als raadsleden ons gedrag moeten veranderen om dat te schrappen uit het stuk. En van meneer Smit die is het daar volledig mee eens. Ik wil hier even weten of daar een meerderheid voor is om er in ieder geval voor te kunnen zorgen dat het stuk dan aan de raad…

Wethouder Botter: Ik zou het even goed weghalen.

De voorzitter: O, het wordt sowieso weggehaald?

Wethouder Botter: Het wordt sowieso ja…

De voorzitter: Het zinnetje gaat eruit. En dan is mijn volgende vraag, hoe gaat dit stuk naar de raad? Hamerstuk met stemverklaring?

De heer…: Prima.

Mevrouw De Raadt: Nee, het CDA neemt het mee terug naar de fractie.

De voorzitter: Dus dan wordt het een… Zullen we het zo zeggen dat het een hamerstuk met stemverklaring wordt en wanneer nodig met amendementen en moties dat we het dan opwaarderen naar bespreekpunt mocht het nodig zijn. Gaat u daarmee akkoord? Geldt dat ook voor dat is 6.1 is hierin meegenomen, hè. En die 6.1 is de toezegging informatie vervolgtraject Nieuwe Democratie. Ja, nemen we dat daarin mee? Prima, oké. Gaan wij door naar het volgende agendapunt.

14 22.50 uur Rondvraag

De voorzitter: Rondvraag over Zandvoort, bedrijfsvoering, Zandvoort van mevrouw Sterenberg volgens mij? Mevrouw Sterenberg, rondvraag?

Mevrouw Sterenberg: Rondvraag. Ja, ik pak hem er even bij. Want wij hebben namelijk verontrustende signalen gehoord vanuit Zandvoort. En wij kunnen deze als raadsleden wel begrijpen, want het gebeurt namelijk steeds vaker dat de raad van Zandvoort met nieuws wordt overvallen wat al in Haarlem bekend is, stukken die wij als Haarlemse raadsleden dan al wel hebben ontvangen en die zelfs in de krant gepubliceerd zijn. Terwijl er ook informatie over Zandvoort instaat en dat ontvangen zij dan niet. Nou er zijn daar kritische vragen over gesteld, maar ja, de VVD is van mening dat als wij de ambtelijke samenwerking willen laten slagen dan zijn wij als hè, gemeente ook aan zet om te zorgen dat we de raad ook serieus nemen in haar bevoegdheden. Dus is het college zicht bewust van deze ja, gevoelens bij de Zandvoortse raadsleden? En is het college ook bereid om daar iets aan te gaan doen om gewoon echt een stevig gesprek te gaan voeren om ervoor te staan dat vanaf nu gewoon stukken die ook Zandvoort ook gaan ook gewoon direct de Zandvoorts kant op gaan.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Sterenberg, wethouder.

Wethouder Botter: Ja, daar zullen we zorg voor dragen.

Overige punten ter bespreking

7. 18.10 uur Oneigenlijk gebruik voortuinen Geneesherenbuurt (JW)

De voorzitter: Goed, dan gaan we nu over naar agendapunt 7, oneigenlijk gebruik voortuinen Geneesherenbuurt. Dit stuk is geagendeerd, het onderwerp is geagendeerd door de SP. En ik wil dan ook meneer Garretsen voor het eerst het woord geven. Ik geloof dat er nog wat mensen speciaal voor dit onderwerp… O, de burgermeester is… Waar is Jos? Burgemeester is er wel die staat te wachten tot die binnen mag komen, dat mag nu. Dames en heren op de publieke tribune van harte welkom. U komt volgens mij met name voor het onderwerp oneigenlijk gebruik voortuinen Geneesherenbuurt. Onze excuses ook namens de commissie neem ik aan dat u zolang heeft moeten wachten, maar hier zijn we dan toch en u bent er ook en dat is prima. Ik geef het woord aan de heer Garretsen die dit onderwerp heeft geagendeerd en dan zullen ook de andere leden van deze commissie het woord geven. Meneer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u wel voorzitter. Oneigenlijk gebruik, want daar hebben we het hierover, heeft 2 betekenissen. De eerste een goed gebruiken voor iets anders dan waarvoor het bestemd is. De tweede, onrechtmatig gebruik ook wel illegaal gebruik genoemd dat wil zeggen, gebruik in strijd met wet- of regelgeving. Bij grond en daar hebben we het hier over wordt bij mijn weten altijd gedoeld op onrechtmatig gebruik. Dit blijkt ook uit brieven van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten over dit onderwerp. De raad van Haarlem heeft het beleid, voorzitter u luistert? Heeft het beleid oneigenlijk gebruik gemeentegrond 2016 vastgesteld. In het bijbehorende '…' besluit werd gesproken over illegaal gebruik. Ook uit de besprekingen de commissie bestuur en de raad bij de vaststelling van de nota blijkt heel duidelijk dat het gaat om illegaal gebruik, maar daar is in dit geval geen sprake van. Bij de eerste koopakte in 1962 werd al gesproken over de voortuinen. Voor de aanleg van en het onderhoud van de voortuinen die na de bouw allemaal in eigendom bleven van de gemeente werd bovendien door de kopers destijds een bedrag van ruim 14000 gulden per voortuin betaald. In allerlei latere aktes werd ook steeds gesproken over voortuinen. Gisteren of eergisteren

heb ik u nog een akte uit 2018 toegezonden waaruit dat heel duidelijk blijkt. Het gebruik als voortuin is ook aan voorwaarden gebonden. Bovendien zijn de desbetreffende gronden ook in het bestemmingsplan als voortuin bestemd. Nog steeds zijn er voortuinen die in eigendom zijn van de gemeente voor het merendeel van bewoners die een erfpacht hadden. Ook bij deze woningen is door de eerste bewoners ruim 14000 gulden voor de voortuin betaald. Deze bewoners zijn net zoals de andere bewoners onder aansporing van de gemeente of in elk geval met goedkeuring van de gemeente vanaf 1981 of zelfs eerder hun voortuinen zelf gaan onderhouden, er is dus geen sprake van illegaal gebruik. De conclusie van de SP is dan ook dat de door de raad vastgestelde nota oneigenlijk gebruik gemeentegrond hier niet van toepassing is. De SP betreurt het dan ook dat de gemeente in een brief van 5 maart 2019 aan de bewoners stelt dat sprake is van oneigenlijk gebruik en dat bij het niet aankopen van de voortuin dit gebruik beëindigd dient te worden. Bovendien wordt er in de brief mee gedreigd om van de voortuin weer een stoep te maken. Het laten voortbestaan van de voortuinen zullen afbreuk doen aan de rechtsgelijkheid ten opzichte van personen die er wel voor kiezen de grond aan te kopen. Als de gemeente dat daadwerkelijk zou doen dan maakt de gemeente zelf zich schuldig aan illegaal gebruik. Volgens alle regels in notariële akte dient de grond namelijk als voortuin te worden gebruikt. Voorzitter, wat is de situatie dan wel? Bij de verkoop in 1962 was gepast gelegd dat de gemeente eigenaar bleek van de voortuinen en dat de bewoners de aanleg en het onderhoud van de voortuin door de gemeente betaalden. De gemeente Haarlem wilde namelijk verzekerd zijn van een goede beeldkwaliteit van de voortuin. Al na enige jaren na de verkoop hebben het college en raad spijt van deze afspraak dat de gemeente zelf de voortuinen zou onderhouden, het onderhoud werd te duur zo moest grond werden opgehoogd enzovoort. Ook veel bewoners wilden de tuinen zelf gaan onderhouden. Het gemeentelijk onderhoud was bijvoorbeeld naar hun mening onvoldoende. In de loop van de zeventigere jaren gingen veel bewoners dan ook zelf die voortuin onderhouden. En na 1981 werd door de gemeente in elk geval geen enkele voortuin meer zelf onderhouden. En voor diegenen die inmiddels eigenaar van een voortuin waren geworden, werden voor wat betreft onderhoud randvoorwaarden gesteld in notariële akten. Zo was de beeldkwaliteit verzekerd. En ik heb een voorbeeld van zo'n notariële akte naar de leden van deze commissie toegestuurd. En ook de bewoners die geen eigenaar waren geworden in meerderheid erfpachters, voormalige erfpachters gingen met toestemming van de gemeente de voortuinen zelf onderhouden. Er is geen geval bekend voorzitter, dat de gemeente klachten uit over de kwaliteit van het onderhoud of poging ondernam zelf het onderhoud weer te hand te nemen. In elk geval sinds 1981 kwamen deze voortuinen dus in het bezit van deze bewoners, ze gingen hun voortuin voor zichzelf houden. Ze deden het onderhoud zelf, ze hoogden de grond op, ze planten struiken, bloemen enzovoort. De voortuinen zijn duidelijk afgegrensd van de openbare ruimte. Deze bewoners kunnen dus aanspraak maken op verkrijgende of bevrijdende verjaring. In koopakte van bewoners die geen eigenaar zijn van hun voortuin staat nog steeds vermeldt dat de gemeente eigenaar is en zelfs het onderhoud van de tuin doet. Dat wil dus zeggen dat alleen bewoners die hun woning in 2009 of in elk geval voor 1999 hebben gekocht naar mijn mening een grote kans maken bij een beroep op verjaring. Bij diegene die hun huis later hebben gekocht, is het wel slagen van een dergelijk beroep twijfelachtig. Hoe dan ook het is heel goed mogelijk dat de gemeente nog eigenaar is van een aantal voortuinen en dat de rechter dat bevestigt. Met betrekking tot de voortuinen die eigendom zijn van de gemeente zijn 3 oplossingen mogelijk. De eerste oplossing is, de gemeente maakt met deze bewoners dezelfde afspraken over onderhoud als met de particuliere eigenaren. Dus de bewoners onderhouden hun voortuin zelf waarbij met betrekking tot de beeldkwaliteit dezelfde eisen worden gesteld als aan de particuliere eigenaren die inmiddels hun voortuin gekocht hebben voor één gulden. De bewoners doen daarbij afstand van hun rechten op bevrijdende of verkrijgende verjaring, maar de voortuinen blijven wel in bezit van de gemeente. De tweede oplossing is, de gemeente gaat het onderhoud van de voortuinen weer zelf doen. Dit kwam uit de stelling dat de grond weliswaar wordt gebruikt overeenkomstig de bestemming namelijk als voortuin, maar dat het onderhoud van de bewoners zelf in strijd is met de notariële akte vastgelegde afspraak dat de gemeente het onderhoud zelf

doet. Onderhoud door de gemeente heeft echter twee nadelen. De eerste, de kosten die daaraan zijn verbonden. De gemeente kan op die kosten besparen door de tuin spaarzaam dus gemakkelijk te onderhouden in te richten. De betreffende voortuinen zullen dan ten opzichte van een andere voortuinen nadelig afsteken '…' opzicht. De eerste met betrekking tot de beeldkwaliteit en ten tweede met betrekking tot de ecologische waarde. Bovendien is het de vraag of de gemeente rechten kan afdwingen om het onderhoud weer zelf te gaan doen. Bewoners kunnen immers een beroep doen op het feit dat onderhoud al minstens 38 jaar door de bewoners zelf wordt gedaan. Dus je krijgt wellicht veel onnodige langdradige juridische procedures. De derde oplossing is, de gemeente kan de voortuinen te koop aanbieden. Bewoners kunnen echter op geen enkele wijze worden gedwongen om tot die koop over te gaan. Een uitzondering hierop is wellicht als de gemeente de gronden gratis te koop aanbiedt waarbij voor het onderhoud van de voortuin dezelfde voorwaarden geldt als voor de bewoners die wel eigenaar zijn van hun voortuin. Tot slot het volgende, ik wil erop wijzen dat de gemeente tot 3 keer toe getracht heeft de voortuinen gratis te verkopen met als reden dat de gemeente van het onderhoud af wil. Een voornemen om als gemeente de voortuinen weer zelf te gaan onderhouden is daarmee volstrekt in strijd. Ik wijs erop dat de bewoners die geen eigenaar zijn de afgelopen 40 jaar veel kosten hebben gemaakt bij het onderhoud van de tuin. Ze hebben werkzaamheden verricht die de gemeente anders zelf had moeten doen zoals ophogen van de grond. Ik wijs erop dat de brief van februari aan de bewoners veel onnodige onrust teweeg heeft gebracht. Sommige bewoners zijn immers waarschijnlijk eigenaar geworden door verjaring. Een poging van de gemeente om zelf weer de voortuinen in bezit te nemen, heeft ook veel langslepende juridische procedures tot gevolg. Van illegaal gebruik, ik heb het al eerder gezegd, is geen sprake en is ook nooit sprake geweest. De SP is er daarom in eerste instantie voorstander van dat de voortuinen gratis worden verkocht onder dezelfde voorwaarden met betrekking tot het onderhoud als dat eerder is gebeurd. Dit en meer, omdat de bewoners die nog geen eigenaar zijn ook destijds ruim 14000 gulden voor aanleg en onderhoud voor hun voortuin hebben betaald. Ook acceptabel voor de SP is het formaliseren van de huidige situatie. Door het onderhoud van de voortuinen dezelfde voorwaarden te stellen als aan bewoners die eigenaar zijn van de voortuin is de gemeente ervan verzekerd dat de voortuinen groen blijven. Enkele voortuinen, de burgemeester heeft dat ook geconstateerd, heb ik begrepen, zijn inmiddels versteend. De gemeente heeft dan een middel in handen om deze bewoners te dwingen hun voortuin weer groen te maken. Ook kan de gemeente onnodige bouwsels zoals een stalling voor de fietsen of voortuinen dan laten verwijderen. Dus 2 opties zijn voor de SP acceptabel. Eerste plaats, gratis verkopen en in de tweede plaats formaliseren van de huidige situatie. Ik heb gezegd, dank u wel voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel meneer Garretsen, u heeft zeker gezegd. Eerste termijn mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel voorzitter. Ja, ik ga niet herhalen wat de heer Garretsen allemaal al heeft gezegd. Eén kan ik het niet helemaal goed genoeg onthouden, maar ik vertrouw erop dat de burgemeester de vragen netjes gaat beantwoorden en dat ik daar wijzer van ga worden hè, zowel van het onderdeel van, is het oneigenlijk gebruik? Wat zijn de mogelijkheden juridisch gezien? Die ik ook in een aantal technische vragen al beantwoord heb gekregen. En ook op de financiële vraag in de zin van, gaat het en nou over alle voortuinen gezamenlijk? Of gaat het over echt de individuele voortuinen waaraan betaald is? Omdat nou is om dat de richting die de erfpacht zeg maar ooit had, betaald heeft en dus doorgerekend heeft zodat ze dat zelf hebben betaald. Wat ik wel betreur, is dat ondanks dat ik het gevraagd heb nog niet weet wat het de gemeente gaat kosten eenmalig om dingen weer in beheer te nemen en structureel als dat echt aan de orde is. Ik heb nog even het raadstuk, want ik zat in 2016 nog niet in de raad, vanmiddag doorgenomen en nagepluisd. En dan valt me wel op dat het doel wat het college zelf formuleert, is om het oneigenlijk gebruik van gemeentegronden, omdat het in strijd is met redelijkheid en billijkheid wil aanpakken. Omdat nu zoals het er

allemaal bij staat en wij als we het maar laten lopen het bijdraagt aan rechtsongelijkheid tussen bewoners en dat kan ontwikkeling van publieke ruimte in de weg zitten. Het is dus onwenselijk voor de gemeente en voor bewoners is de stelling dat is voor een aantal zaken zeker zo. Landjepik is iets wat wij als gemeenteraad in principe nooit blij mee moeten zijn. Maar de vraag is wel, heeft de raad alle maatschappelijke gevolgen toen het project werd geformuleerd wel kunnen overzien? De toenmalige raad lees ik terug meende eigenlijk dat zij niet alles konden overzien, maar wel vonden dat er een flink aantal zaken moesten worden aangepakt. Daarom had al het college al het voorstel gedaan, want die vond het kennelijk ook om één keer per jaar de raad van een evaluatie te voorzien zodat kon worden bijgestuurd. En in de raad is er gesproken over een evaluatie van eens in de 2 à 3 jaar. Met name gericht om te kijken van, is dit nou wat wij in gang hebben gezet het financieel waard, maar ook inhoudelijk is het doelmatig en efficiënt? Dat bijsturen is, denk ik, waar een aantal van ons hiernaar zoeken. Is het van belang dat wij bijsturen? Dus op zich die evaluatie zitten wij eigenlijk wel heel erg op te wachten en nu ligt het dan voor deze voortuinen zelf? Wat de PvdA snapt, is dat vanuit het project de risico's die er ook zijn en zeker gezien de actualiteit dat de druk steeds hoger wordt, omdat wij als politici er ook mee bemoeien, de krant en gelukkig ook veel bewoners uitzoeken hoe zaken in elkaar zitten. Dan worden de risico's breed uitgemeten. Ze zijn re ook en de PvdA vindt dat je altijd die risico's moet meewegen. Maar de vraag is wel, zijn hier echt allemaal gelijke monniken en dus moeten ze met gelijke kappen worden bewaard? En wij zouden graag inzicht hebben over, hoeveel voortuinen hebben wij het nou over? Of zaken waar de gemeente hè, hoeveel mensen of hoeveel zaken waar spraken is van mensen die weliswaar weten dat niet hun eigendom is formeel, maar wel denken te handelen in de geest van dat wat de gemeente wilde. Ja, welke monniken hebben we het over? En welke kappen moeten dan gelijk zijn? Wij kunnen het niet goed achterhalen en uit mijn vragen ben ik daar ook niet echt wijzer geworden dus ik hoop dat u nu of anders toezegt dat we dat nog gaan krijgen. Wij snappen ook dat alleen de raad de parameters waaronder een project draait kan aanpassen en daar willen we dan eigenlijk over hebben. Nou, ja, de heer Garretsen heeft het ook al aangegeven, er zijn 3 mogelijke uitkomsten in het plan van aanpak alleen ik lepel ze nu even op zoals ze in het stuk stonden meneer Garretsen met uw goedvinden. Kijk, 3 mogelijke uitkomsten zijn de gemeente wil eigenaar blijven en de grond beheren en onderhouden. Ik lees uit de stukken die ik nu steeds tegenkom dat de gemeente dat eigenlijk helemaal niet wil dus die optie valt eigenlijk weg. De gemeente wil wel eigenaar blijven, maar hoeft het beheer en onderhoud niet dat is eigenlijk wat ik proef wat wel acceptabel zou zijn. En de gemeente wil de grond overdragen ja, dat is ook goed. Als je dan verder naar het plan van aanpak kijkt, zijn er echt hele mooi schema's gemaakt, tenminste ik vind ze erg mooi, waarin duidelijk is dat verkoop weliswaar de voorkeur heeft, maar het ook mogelijk is om het te huren of een andere maatwerkoplossing. Feitelijk staan er in het stuk wat ooit in de raad lag van 2016 dat er veel meer mogelijk is dan wat nu uiteindelijk in het project wordt uitgevoerd en daar zou ik toch graag oog voor willen hebben. De beoogde aanpak is gericht om de kwaliteit van de leefomgeving te verbeteren en de tevredenheid van de bewoners hierover te vergroten dat staat letterlijk in de tekst. Dan denk ik dat wij die maatlat als raad daar ook elke keer naast moeten leggen of dat nog aan de orde is en of we dat halen. Nou, ja, wij waren best wel blij met de teksten die er staan in het oorspronkelijke stuk dat afwegingsschema voor het regelen van een gebruiksrecht ook mogelijk is. Dat levert juist de ruimte om maatwerkoplossingen te vinden voor diegenen die het niet kunnen kopen. Er is dus meer mogelijk dan alleen maar koop of de voortuin weg. Wij denken dan aan bijvoorbeeld bijzondere vorm van betaling en levering en niet per se dat het geld direct bij de notaris op tafel moet liggen, maar ook naar vormen waarbij de gemeente aangeeft, in principe kunt u het kopen, maar het wordt uitgesteld bijvoorbeeld dat het moet worden mee verkocht bij als de woning zelf wordt verkocht en dat dan de gemeente zijn geld vangt. Is het mogelijk om bijvoorbeeld voorlopig een huur vast te leggen die bij een verkoop over moet gaan in een definitieve verkoop? Kortom wij zoeken naar creativiteit, willen daar ook in meewerken. En dan kom ik ook bij de conclusie van mijn toch weer te lange betoog als ik denk wat de heer Garretsen allemaal heeft neergelegd dus het niet hoefde over te doen. Bent u bereid, burgemeester, om

creatieve oplossingen te zoeken daar waar mensen niet kunnen kopen of waar dat niet de beste oplossing is? Kunt u ervoor zorgen dat de raad echt de gereedschappen heeft om de beoogde bijsturing indien we dat mogelijk vinden te overwegen en ook te kunnen uitvoeren? En een hartenkreet daarbij, burgemeester kunnen we ook alsjeblieft kijken naar de bizarre onderhoudseisen uit zeg maar de jaren '50 die in 1962 nog werden opgeschreven die zijn opgelegd aan de mensen die tuinen in eigendom hebben of in eigendom gaat verwerven of verhuren. Omdat er geen enkele erfafscheiding mag zijn dat er plantjes niet hoger dan één meter mogen staan. Kortom ik wist niet dat het nog bestond in de jaren '60, maar dat mag toch nu eigenlijk niet voorkomen. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff u heeft een interruptie van de heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, mevrouw Verhoeff ik kan mee gaan met uw betoog. Maar ik heb als eerste de conclusie getrokken dat die nota uit 2016 hier niet van toepassing is. Vindt u niet dat de burgemeester eerst die vraag moet beantwoorden en dat daarna weer eventueel, wat u heeft gezegd, allerlei mogelijkheden uit die nota kunnen worden…

Mevrouw Verhoeff: Ik denk dat als u gelijk heeft dan zijn mijn vragen nog steeds relevant en als u geen gelijk heeft ook. Dat is eigenlijk precies waar ik het over die monniken en die kapen had om dat duidelijk te maken. Want de hele nota vertelt nergens waar de begrenzing nou inzit dus dat hebben de mensen die het project hebben ingevuld, het ambtelijk apparaat, hebben daar hun best gedaan om dat te doen en ja, dat zouden wij nu weleens willen evalueren. Want misschien zitten daar toch nog wat haken en ogen aan die we willen verbeteren.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Verhoeff. Wie mocht ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg was net iets eerder, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, nou, het wordt in deze situatie ook oneigenlijk gebruik hè, gemeentegrond genoemd. En nou, de andere raadsleden zijn ook de geschiedenis ingedoken nou, ik heb er nog een ander stuk bij gezocht. En dat is dat toen in september 2016 dat plan van aanpak oneigenlijk gebruik gemeentegrond werd vastgesteld, is daarna ook nog in deze commissie de spijtoptantenregeling besproken met uitgangspunten daarin. En op dat moment waren er 356 gevallen van oneigenlijk gebruik in beeld. Ik weet niet of deze gevallen daar ook bij hoorden, ik vermoed namelijk van niet. Maar het punt is dat in die spijtoptantenregeling werden dus 3 manieren genoemd ook waarop oneigenlijk grond gebruik gelegaliseerd kan worden. En de eerste is gewoon een gebruikersovereenkomst tussen gebruiker en gemeente waarin wordt vastgesteld dat de gebruiker het terrein gebruikt en onderhoudt onder nader te stellen voorwaarden en eventueel tegen betaling, maar dat kan ook in natura zijn door bijvoorbeeld het onderhoud te leveren. Nou, volgens mij ben je er dan al in bij deze situatie, want iedereen die onderhoudt zijn tuin dus kun je dus het legaliseren op deze manier. De tweede optie is inderdaad dat het na gerechtelijke uitspraak dat er sprake zou kunnen zijn van verjaring. En als derde wordt genoemd dat het verkocht wordt. Dus volgens mij wordt hier nou, ja, een vrij groot probleem gecreëerd wat niet zo groot zou moeten zijn als we in de geest handelen van ook de commissie in 2016. Want inderdaad ja, landjepik daar is de VVD ook niet voor, maar dat is inderdaad die situatie van, willen we dit landjepik noemen? Nou, volgens mij is daar in dit geval zeker geen sprake van. En dan moeten we ook gewoon hier zo'n regeling kunnen treffen. Dan lijkt mij optie één een hele goede regeling.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Sterenberg. Meneer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Aansluitend bij wat al gezegd is met name bij de SP. In 2016 heeft de raad het beleid vastgesteld om oneigenlijk gebruik te voorkomen, was ik zelf bij, althans in de commissiebestuur. Ging het ook met name over de redelijkheid en de billijkheid en inderdaad over illegaal grondgebruik. Nou ben ik met de heer Garretsen eens dat hier geen sprake van is. Er zijn allerlei verschillende overzichten, er zijn alle stukken op tafel. Het college komt met een ander overzicht dan de bewoners wat echt in die zin voor het college spreekt dat zij dan, dat verkoop dan zeg maar zo'n beetje de enige mogelijkheid zou zijn. Vaststaat dat de gemeente Haarlem al sinds de jaren '60 van de tuinen af wil. De gemeente gaat niet in op het '…' door potentiële kopers dat de toenmalige bewoners met erfpacht geen mogelijkheid kregen om de grond aan te kopen voor een gulden of om niet. Anders dan dit gegeven, is niet terug te halen wat de afspraken waren in 1981. En als een afspraak ergens staat dan staat die volgens mij. Als de gemeente dit niet kan aantonen dat het anders is dan zullen de bewoners het voordeel van de twijfel gegund moeten worden. In de koopakte staat dat de tuinen een groen karakter voor de tuinen behouden moet worden, hoe leest het college dit? En hoe komt het college bij het idee om deze tuinen te verharden terwijl dit haaks staat op gemeentelijk beleid? Wat Actiepartij betreft, kunnen deze gronden voor een symbolisch bedrag aan de bewoners worden overgedragen gezien de geschiedenis in het ontbreken van kwaad of trouw. Bewoners die '…' gekocht hebben, zullen dan gecompenseerd moeten worden. Bent u bereid om niet te verkopen of een andere redelijke oplossing uit te voeren bijvoorbeeld zoals de eerdergenoemde huurkoop of gewoon door het onderhouden van de tuin, het gebruik daarvan te mogen hebben. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel meneer Trompetter. Meneer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Allereerst collegiaal de complimenten aan de SP en aan meneer Garretsen persoonlijk dat die dit als jurist zo degelijk heeft opgepakt, mag ook weleens gezegd worden collega. We hebben inderdaad de spijtoptantenregeling die geeft een handvat, hebben we met zijn allen over besloten en daar kunnen wij wel degelijk uitputten, staat voor ons. Vervolgens hebben we de constatering dat je heel netjes met bewoners om moet gaan die in alle redelijkheid, in alle onschuld tuinen hebben gebruikt, tuinen hebben onderhouden. Als trouwens die 14000 gulden van toen op de bank had gezet, had de gemeente nu per tuin al 60 duizend euro in kas gehad, maar goed dat is niet gebeurd. Inmiddels hebben die bewoners een hele hoop geld zelf ook ingestoken. Als de gemeente, en dat was een pesterijtje en dat vond ik niet leuk, zegt van we gaan de tuinen wel verharden dan sta je contrair op de op de actie steenbreek. En ik hoop dat de burgemeester met ons constateert dat die actie steenbreek echt iets is waar we als Haarlem voor gaan namelijk het vergroenen van voor- en achteretuinen om hectares groen bij te krijgen in de stad dus je mag nooit verharden. Ik luister graag naar de reactie van de burgemeester, maar er is in combinatie met de woorden van collega Garretsen met de spijtoptantenregeling, met het gegeven van het raadsbesluit uit 1981 zijn er oplossingen te bedenken die in een waardig dialoog blijven en voor eenieder de goede oplossing bieden? Dank u wel mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel meneer Smit. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, het CDA die sluit zich volmondig aan bij het heldere en uitgebreide betoog van de SP. Ik heb daar eigenlijk heel weinig extra's aan toe te voegen. Ik vond de toevoegingen van de PvdA wel zinvol daar had ik eigenlijk hetzelfde staan dus nou, ja, nu risico dat ik het inderdaad dubbel ga doen, we hadden zelfs hetzelfde doel opgezocht. Maar ja, wat het CDA betreft, is nota oneigenlijk grondgebruik inderdaad niet van toepassing op deze voortuinen. De raad heeft namelijk nooit gewild dat casussen als deze als illegaal gebruikt zouden worden behandeld. En wanneer een casus als deze wel onder de nota zou worden geschaard dan is het toepassen van de opgestelde regels leidt als vanzelf tot

een ongewenste uitkomst. En in dat geval moeten wij of straks een rechter mocht het voor de rechter komen, ik hoop het niet, maar kijken naar het vermeende doel achter de opgestelde regel, een '...' interpretatie dus, iets wat in Nederland gemeend goed is. Ja, en wat het CDA betreft ging het bij de raad bij het vaststellen van de nota oneigenlijk grond gebruik om gevallen waarin mensen veelal ten kwade trouw gemeentegrond hadden ingepikt en dat is hier simpelweg niet aan de hand. En ik heb het doel inderdaad ook nog even opgezocht in het raadsbesluit van 2016 en dat luidt, met deze aanpak wordt betoogd om de kwaliteit van de leefomgeving te verbeteren. Dus ja, zoals het OPH stelde, het is contrair aan hè, de opstelling van de gemeente om de voortuinen weer te gaan betegelen dus contrair inderdaad aan actie steenbreek, maar het is ook gewoon contrair aan het doel van de nota oneigenlijk grond gebruik. Nou, ik kan dan ook kort zijn, het CDA sluit zich aan bij de voorgestelde oplossingsrichtingen van de SP. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt. Meneer Van den Doel en daarna meneer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel voorzitter en ook een woord van dank aan de heer Garretsen voor het uitzoeken van dit ingewikkelde dossier. Hè, we komen er niet heel goed achter waarom niet alle bewoners dat aanbod hebben gehad om voor een gulden die tuin over te nemen. Dat is erg jammer, want zou je wel de reden willen weten waarom bewoners daar nee tegen gezegd hebben of misschien nooit nee hebben kunnen zeggen. Dat ligt helaas 38 jaar achter ons dus daar kunnen we heel weinig op dit moment mee. Wij hebben wel zitten wikken en wegen van, wat moeten we ermee?

De voorzitter: Meneer Trompetter u heeft een interruptie op de heer Van den Doel.

De heer Trompetter: Ja, meneer Van den Doel als u dat zegt hè, van, we kunnen daar niet meer achter komen, want het 1981 was. Bent u dan met Actiepartij van mening dat er een voordeel aan de bewoners gegund moet worden?

De voorzitter: Meneer Van den Doel.

De heer Van den Doel: ik ben pas an het begin, ik kom er zo op. Dus dat valt niet meer te achterhalen, wat moet je dan doen? We hebben met zijn allen een regeling op poten gezet en in die geest van de regeling past dit niet. Maar dat kunnen we wel constateren, maar de juridische complicaties van welke beslissing dan ook zijn niet echt heel erg helder.

De voorzitter: Meneer Van den Doel u heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Meneer Van den Doel, zelfs binnen deze regeling heeft het college de mogelijkheid om naar redelijk en billijkheid af te wegen, het staat in het schema. Zelfs hier kan het ook al zouden wij het nooit doen, bent u dat met mij eens?

De voorzitter: Meneer Van den Doel.

De heer van den Doel: Dat is inderdaad die mogelijkheid. Dus heeft u al naar gerefereerd en de anderen ook al dus ik wilde dat niet direct gaan herhalen. Dus vandaar, maar goed dat gaat erover van, welke bewoners hebben nou juridisch een achterstand of zijn tekort gedaan of krijgen niet wat ze willen. Als je een tuin gekocht hebt dan word je boos, omdat de anderen het voor niks krijgen als je daarvoor zou kiezen. Als je het gedoogd dan word je ook boos, want ik heb betaald. Aan de andere kant denk ik van, als je betaald hebt voor

een tuin dan is een langjarig gemiddelde zie je dat huizenprijzen altijd stijgen dus als je het verkoopt dan cash je je winst op dat moment. Ik ben heel nieuwsgierig naar, om het niet te lang te houden gezien het tijdstip. Ik ben heel nieuwsgierig naar de antwoorden van de burgemeester erover. Het is ons niet heel erg duidelijk wat het antwoord zou moeten zijn. Onze sympathie ligt bij de bewoners en ik zou graag zien dat er een oplossing uitkomt. Een van de alternatieven die voor de bewoners goed is, maar die ook de gemeenten niet in een positie manoeuvreert waar het niet wil zijn. Ik hoop dat de burgemeester daar duidelijkheid over kan geven en ik wacht even af en in het tweede termijn kan ik dan eventueel verder daarop reageren.

De voorzitter: Dank u wel meneer Van den Doel. Meneer Rijssenbeek. U heeft een interruptie op de heer Van den Doel.

De heer Garretsen: Ja, er zijn tot nu toe maar 2 bewoners die zijn ingegaan op de aanbod van de gemeente dus het gaat maar om 2 gevallen die onlangs voortuinen hebben gekocht.

De voorzitter: Meneer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dank u wel. Ook namens D66 dank aan meneer Garretsen van de SP voor het uitvoerige feitenrelaas en zijn juridische '…' daarvan. En ook aan de PvdA voor het erbij zoeken van het kader en de vraag of dat daar wel of niet op past, maar in ieder geval de mogelijkheden die daardoor worden geboden. Het is een kwestie die al behoorlijk wat speelt. Het is echt een erfenis uit het verre verleden van onze verre voorgangers en dat geeft maar weer eens aan dat wij toch best een verantwoordelijke functie hebben. Want als wij een onhandige beslissing nemen dan hebben onze opvolgers daar nog decennia last van zoals wij nu hier vandaag. En de vraag is hoe we dat kunnen oplossen. Er is al veel gezegd over de vraag of dit nou in de geest van de regeling past. Nou, ik denk dat iedereen het er wel over eens is dat dit niet een klassieke vorm van landjepik is waar mensen al dan niet bewust gemeentegrond hebben ingenomen. Sterker nog er is eerder sprake van landje opdring vanuit de gemeente. Dank, dank. En we moeten daar, en ook dat is al velen malen gezegd, we moeten daar gewoon op een zorgvuldige, nette manier een oplossing voor verzinnen. En mijn buurvrouw, mevrouw Sterenberg van de VVD heeft al de spijtoptantenregeling genoemd waar volgens mij een aantal mogelijkheden instaan die overigens ook aansluiten bij de mogelijkheden die door meneer Garretsen en door mevrouw Verhoeff zijn genoemd. Dus mijn vraag aan de burgemeester is inderdaad of hij binnen nou, ja, de erfenis waar we mee opgescheept zitten en de mogelijkheden die er zijn binnen bestaande regelingen toch niet een mogelijkheid ziet om hier de kool en de geit te sparen.

De voorzitter: Dank u wel meneer Rijssenbeek. Wie mag ik het woord geven verder? Meneer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter heel kort. Grote waardering voor de tomeloze inzet van de heer Garretsen om samen met de bewoners ja, de onderste steen naar boven te krijgen. En Jouw Haarlem sluit zich volledig aan bij de bijdrage van de SP.

De voorzitter: Dank u wel meneer Aynan. Ja, meneer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem sluit zich daar wederom ook bij aan. Het is ook een dossier wat een pragmatische oplossing nodig heeft ondanks het feit dat wij de algemene lijn van de burgemeester omschrijven hè, dat je natuurlijk moet proberen zoveel mogelijk één lijn te vormen en geen ongewenste '…' moet creeëren. Maar in dit geval ja, is doel en middel is volledig uit balans aan het raken en dat moet opgelost worden.

De voorzitter: Dank u wel meneer IJsbrandy. Meneer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, complimenten aan de bewoners van de Professor Kouwerstraat en Eijkmanlaan. Want in 1991 bent u begonnen met het eerste Right to Challenge project in de gemeente Haarlem. U heeft zelf uw tuin onderhouden terwijl de gemeente dat had moeten doen en Trots Haarlem vindt dat u daarvoor beloond mag worden met het in eigendom nemen van de voortuin.

De voorzitter: Dank u wel meneer Van den Raadt. Dan is nu het woord aan de burgemeester. Meneer Wienen gaat uw gang. Meneer Linder.

De heer Linder: Ik wil ook even dan als ChristenUnie moet ik me echt aansluiten wat net ook d66 heeft gezegd. Ik denk dat we daar een goede oplossing moeten vinden dat mensen niet moeten boeten van fout dat die vergader voorgaande jaren allemaal zijn gebeurd. Maar ik heb er op zich veel vertrouwen in dat dat komt, want we hebben er de tools voor. En ik ben benieuwd hoe dat van burgemeester hoe dat straks gaat gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel, hebben we iedereen gehad? Ja, dan is nu het woord aan de burgemeester. Meneer Wienen gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ik denk dat het goed is om te beginnen met volmondig aan te geven dat iedere suggestie dat hier sprake is van het zogenaamde landjepik dat dat niet aan de orde is. Er is hier geen sprake van een illegaal in bezit nemen van grond. Er is hier sprake van uiteenlopen van beheer en eigendom van de grond. En wij hebben in Haarlem een aantal jaren geleden gezegd van, wij maken een project waarbij we een eind willen maken aan die scheefgroei waarbij eerst dachten we een paar honderd gevallen het waarin er een discrepantie zit tussen eigendom van grond en beheer van grond. Het is niet goed geregeld en daar moeten we een eind aan maken en dat is ondertussen duidelijk geworden dat dat niet gaat om een paar honderd, maar een paar duizend gevallen, 3700. Die verschillen enorm van elkaar in allerlei opzichten. Dus ik vind ook naar de bewoners toe ik heb net ook begrepen hoe het is aangekomen dat ze het gevoel hebben in de bewoordingen die er gebruikt zijn alsof zij iets illegaals of iets nou, ja, iets gestolen hebben of zo, iets verkeerds gedaan hebben, daar is geen sprake van. Het is wel gecompliceerd. Om even nog een paar dingen te noemen, ik denk dat wij achteraf kunnen constateren, dat is ook niet zo ingewikkeld, dat onze verre voorgangers in de jaren ‘60 met waarschijnlijk hele goede bedoelingen en ideeen over hoe je met stedenbouwkundige inrichting en zo zou moeten omgaan het idee hadden van, als wij daar nou eens erfpacht van maken en gemeentegrond houden en dergelijken dan wordt alles nog mooier en nog beter. Het was ook het hoogtij van het idee van alles wat de overheid doet is beter dan wat particulieren doen. Die tijd ligt echt wel redelijk ver achter ons, zo kijken we er niet meer naar. Het is ook vrij snel gestopt dat we het idee hadden van jongens, dit werkt niet dat zien we ook in de stukken terug. Even nog één ding, er zijn een aantal van u en juist degenen die hier de nadruk op gelegd hebben de heer Garretsen onder andere die zeggen van ja, er is door die mensen is er 14000 euro betaald voor dat voortuintje om voor het onderhoud. Nou, ik kan u één ding verzekeren, in die tijd kon je voor die 14000 euro zo ongeveer niet alleen de tuin kopen, maar ook de woning. Zou niemand zou onder die condities daar zijn ingetrokken. Er is 14000 duizend euro betaald. O, gulden, sorry. U heeft gelijk, ze hebben me net ook al gezegd van, het was in die tijd nog guldentijd, helemaal waar, 14000 gulden. Maar ook dat was in die tijd zou een volstrekt idioot bedrag geweest zijn om dat per tuin te betalen, niemand zou dat gedaan hebben. Als je de eigendom had gekregen, was het ook een veel lager bedrag geweest, dat is ook niet het geval. Wat er gebeurd is en dat zie je in al die aktes vervolgens weer herhaald worden dat is dat er voor die voortuinen inderdaad een bedrag betaald is. Er is door een maatschappij zijn die woningen neergezet die heeft de grond in het erfpacht gehouden. Later hebben de mensen daar veel geld

voor moeten betalen. In 1997 zag ik op een van de documenten 44000 gulden, gulden ook nog voor de grond onder het huis en de achtertuin terwijl de voortuin nog steeds van de gemeente was. Wat er gebeurd is, dat is dat in die periode is er binnen dat project is er 14000 euro betaald aan de gemeente, omdat de gemeente zei oké, wij houden die grond zelf, maar we willen wel dat er vanuit die ontwikkeling zeg maar, vanuit dit project een bijdrage betaald wordt aan die toekomstige kosten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb toch een paar koopaktes gezien uit 1962 waar 14000 gulden werd betaald. Ik wil erop wijzen dat die huizen voor 50 procent voor ambtenaren van de gemeente Haarlem waren bedoeld. Ik denk dat destijds ook huizen of de grond onder de woning in erfpacht zijn uitgegeven om dat betaalbaar te maken voor een aantal mensen die niet de mogelijkheid hadden om…

Burgemeester Wienen: Dat echt gedaan hebben door 14000 euro per woning te vragen wat uw stelling is nou, dan hebben ze de huizen niet betaalbaar gemaakt, maar onbetaalbaar.

De heer Garretsen: Nee, ik bedoel dat ook erfpacht mogelijkheid is geboden. Maar wat ik wou zeggen ik heb heel duidelijk een paar koopaktes gezien. En ik heb van bewoners gehoord dat het ook voor de erfpachtersgrond dat ze in 1962 14000 gulden moest betalen voor de aanleg en het onderhoud van de voortuin.

Burgemeester Wienen: Maar niet per tuin, dat is het verschil.

De heer Garretsen: Ik heb heel duidelijk begrepen en dat wordt dan een wellus nietus en daar kunnen we heel gemakkelijk achter komen, want bewoners hebben die koopaktes. Ik heb begrepen dat het per individuele voortuin was. En ik zie nu ook de bewoners...

Burgemeester Wienen: Ja, maar dat zou ik trouwen graag willen zien los even van het feit dat er juridisch waarschijnlijk niet veel verandert, maar als het waar is dan hebben wij hier inderdaad een ongelofelijk schandaal. Want u zou eens moeten kijken wat ze betaald hebben dan voor die woning. Dat zou ik heel interessant vinden, hebben ze misschien wel meer betaald voor de voortuin dan voor de woning, maar goed, hoe dan ook het is merkwaardig. Ik wil er graag naar kijken, want vind ik echt interessant. Het is echt een bedrag wat buiten de realiteit staat, maar het lijkt me nu niet de essentie van de zaak. De essentie van de zaak is dat de gemeente vrij snel het achteraf gezien niet zo gelukkige beleid heeft verlaten en gezegd heeft, het is beter om die gronden gewoon te verkopen. Ze wilden er ook vanaf dus ze hebben dat gedaan tegen zo van joh, een gulden, symbolische prijs, noem maar op. Alleen niet bij iedereen, want er golden allerlei bijzondere situaties. Bijvoorbeeld van daar waar de erfpacht was, en dat snap ik ook nog wel waarom dat toen zo gegaan is, daar is kennelijk de aanbieding niet gedaan, want dan zouden mensen wel de grond van de voortuin hebben, maar niet de grond onder de woning. Wat je er nu van vindt, doet er niet zoveel toe, maar het is zo gelopen. Hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld het feit dat de gemeente toen ze de eerste keer zei van nou, laten we die voortuinen toch maar niet meer zelf allemaal doen, laten we ze maar verkopen aan de bewoners dat erbij gezegd werd, maar we doen het alleen als een heel blok het doet. Nou, als er maar eentje is die zegt nou, voel ik niks voor, ik vind het wel best, laat de gemeente het maar doen enzovoorts, dan gaat het niet door. De praktijk is gewoon dat de meeste tuinen niet verkocht zijn aan de bewoners. Vervolgens de gemeenteraad heeft inderdaad uitgesproken van wat ons betreft hoeft u niet iedere keer te vragen van, kunnen we die grond verkopen, wat ons betreft kan het gewoon verkocht worden, helder. Dat is wat je dus ook in raadsbesluiten terugvindt. Alleen je constateert dat het nauwelijks gebeurd is. Het is wel een paar keer gebeurd, maar niet

vel. De meesten van die tuinen heb ik begrepen, zijn nog steeds eigendom van de gemeente. Dan komen we nu in de 20ste eeuw sorry, de 21ste eeuw. Daar heeft…

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik wou toch even in de 20ste eeuw blijven met uw goedvinden. In eerste instantie is het inderdaad per blok aangeboden en hebben havenbewoners het geweigerd en dat begrijp ik ook heel goed. Je betaalt 14000 euro voor een voortuin en voor het onderhoud, aanleg en onderhoud van die voortuin een paar jaar daarna zegt de gemeente nou, ja, je mag het voor één gulden of helemaal gratis kopen ja, je hebt er wel eerst 14000 gulden voor betaald. Maar in 1981 ja, u zit nee te knikken, maar dat blijft een wellus nietus. Het blijft wellus nietus, maar er is in elk geval betaald hoe hoog het bedrag dan ook is. In 1981 was de situaties anders. Toen is er niet gezegd, u moet het per blok toen is het aan individuele bewoners aangeboden. Ik zie u knikken dat bent u met mij eens. En toen is er wel redelijk massaal is er gebruik gemaakt van die mogelijkheid. Ik zie u weer knikken nou, dan zijn we met elkaar eens.

Burgemeester Wienen: Ja, alleen niet degene…

De voorzitter: Burgemeester even een punt van de orde van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, want ik merk dat we echt een hele technische discussie gaan voeren terwijl volgens mij het signaal vanuit deze hele commissie heel erg eenduidig is dus kunnen we volgens mij over naar, wat gaat de burgemeester doen met het signaal van deze commissie? Want dan hoeven we helemaal niet in de details te gaan treden.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Sterenberg.

Burgemeester Wienen: Ja, ik ben daar op zich blij mee, want ik wil antwoord geven als vragen gesteld worden, maar als u zegt dat hoeft niet, dat is ook goed. Wat mij betreft, is het wel zo dat wij in de regeling die we hebben vastgesteld en ik herinner me nog heel goed die regeling is vastgesteld voor mijn tijd. Maar toen wij daar later op terugkwamen en de uitvoering van die spijtoptantenregeling hebben besproken toen heb ik aardig moeite moeten doen om de commissie mee te krijgen met, laten we die grondprijs aanpassen, want het is toch volstrekt onredelijk om in Schalkwijk prijzen te gaan vragen die gebaseerd zijn eigenlijk op grondprijzen in de rest van Haarlem. Toen hebben we het ook aangepast ja, absoluut.

De heer…: Schalkwijk is ook hartstikke gewild, voorzitter.

Burgemeester Wienen: Ja, zeker, maar toch liggen de grondprijzen wat lager en ook de woningprijzen. Maar dat hebben we gelukkig gedaan en toen hebben we ook gezegd, we noemen het de spijtoptantenregeling. Ik weet ook nog dat we een discussie gehad hebben van ja, maar kun je dan geen verschil maken tussen mensen die bewust grond van de gemeente in beheer genomen hebben en aan zich getrokken hebben. En anderen die dat onbewust gedaan hebben of andere situaties aan de orde zijn. En wij kwamen uiteindelijk tot de conclusie dat is gewoon onmogelijk. Er zijn mensen, want dat geldt ook trouwens voor de meeste bewoners op dit moment in het onderhavige gebied, maar dat geldt ook voor heel veel andere trajecten. Die hebben ooit een woning gekocht met grond en achteraf blijkt dat een deel van die grond dat die niet bij die woning hoort, maar eigendom is van de gemeente. In dit geval staat er in het contract hel helder het koopcontract dat de eigendom van de voortuin bij de gemeente ligt dus iedereen wist het. Een enkeling heeft toen tot de koop besloten gezegd nou, ik wil die voortuin ook zelf hebben dus die heeft aan de gemeente gevraagd, kunnen wij

die grond kopen? Hebben ze ook gewoon kunnen kopen dus dat was geen probleem. Er zijn ook mensen die bij de achtertuin precies hetzelfde hebben daar hebben we het ook over gehad. Moeten we daar nog verschil in aanbrengen? Uiteindelijk kwamen we tot de conclusie, het gaat gewoon niet lukken. Want de één die heeft die grond gekocht en die wist dat dat niet klopte, de ander die wist het niet. Het is heel veel verschillende situaties en wij moeten proberen, wij maken wel een spijtoptantenregeling, je krijgt een korting dat is die korting van tien procent op de grondprijs die gegeven wordt. Dat was die spijtoptantenregeling. En zo zijn we het project ingegaan. Vervolgens denk ik dat een paar punten relevant zijn nog nu het eerste is, ik ben het ermee eens, wij zouden evalueren, omdat we wisten in al die gevallen iedere keer is het weer anders en we moeten tegen het licht houden. Is dit project werkbaar? En hoe moeten we met bepaalde dingen omgaan? Er is één keertje zo'n evaluatie geweest althans een heel voorzichtige evaluatie die heeft geleid tot een verandering van die grondprijs. Daar hebben we dus nieuwe afspraken over gemaakt en gezegd van wat we hadden afgesproken, is niet goed, moeten we ook echt anders gaan doen dat is gelukt, dat is gebeurd. We zijn van start gegaan met het project, het komt deze zomer ook een evaluatie dan kunnen we er opnieuw naar kijken de kosten van het project, want die zijn gigantisch, want deze mensen zijn niet uniek. Bijna iedereen die wij benaderen zegt van ja, belachelijk die grond die hoorde gewoon bij mijn tuin, moet ik daarvoor betalen, wat een onzin. Lange discussies en uiteindelijk meestal wil men dan toch het liefste wel doen. Als wij dat onder ogen zien de enorme kosten en de repercussies en het voortdurend kijken van ja, maar toen ja, maar dat ja, maar in die situatie en waarom zij wel en wij niet? En dit is toch andere situatie dan die. Dan moeten we ook met elkaar kijken van, is dit wel een uitvoerbare regeling? Willen we hier op deze manier mee door? Lijkt me goed dat we die discussie ook met elkaar voeren. Terug naar deze situatie. Als wij… Ik ben het ermee eens, dit is een bijzondere situatie. Wat ik zou willen vermijden sommigen van u hebben dat ook gezegd dat is dat wij nu iets gaan doen waardoor we ook terugkijkend heel veel mensen moeten zeggen ja, eigenlijk is dat juridisch gezien een vergelijkbare situatie en die moeten dan dus gaan terugbetalen. En bij volgende trajecten wordt het niet alleen qua praktijk nog veel ingewikkelder om überhaupt met mensen te praten, maar waarschijnlijk zullen mensen zeggen nou, we gaan wel naar de commissie en dan gaan we kijken wat we daar voor elkaar kunnen krijgen. Ik denk dat we dat zouden moeten zien te voorkomen. Maar ik vind ook dat u gelijk hebt als u zegt van, probeer iets te doen om in deze bijzondere situatie wel degelijk rekening te houden me de voorgeschiedenis en met de achtergronden en met het feit dat het om voortuinen gaat. Ik heb een aantal suggesties gehoord. Eén is van kijk, in de eerste plaats als je het koopt dan zit daar een bepaalde waarde aan en dan is het logisch dat je daar ook voor betaalt. Misschien is dat vroeger anders geweest 40 jaar geleden, 50 jaar geleden, 100 jaar geleden kan zijn, maar dit is het beleid zoals de raad het nu heeft vastgesteld. En als we ervanaf gaan wijken dan verzeker ik u dan heeft dat consequenties. U heeft een paar maanden geleden en dat wil ik zeker tegen degenen zeggen waarschijnlijk kunt u het uzelf nog herinneren. Toen hadden we het ook over een voortuin een voortuin die al tientallen jaren in gebruik is bij een bepaalde woning waar de koper van die woning zondermeer vanuit ging dat hoort gewoon bij het geheel, maar u vond toen de prijs en dat was een gigantische prijs die vond u te laag. U vond van nou, belachelijk waarom wordt er niet meer gevraagd? Want als je naar de commerciële prijs kijkt dan is het meer waard. Dat is waar, is absoluut waar. Maar u was er toen heel erg helder in en het ging om een voortuin waarvan de koper van de woning op dat moment dat die de woning kocht er zondermeer vanuit kon gaan dat dat gewoon bij de woning hoorde, want dat ding was al tientallen jaren was het bij de woning in gebruik. En wat blijkt dan en daar zie je hoe gecompliceerd het is. De buurman van die meneer die is naar de rechter gestapt en die zei van nou, ik heb ook hier een voortuin, een grote voortuin, maar ik vind onzin dat ik ervoor moet betalen, want dat ding was er al voordat ik het kocht sterker nog dat is al tientallen jaren zo. Dat is waar de heer Garretsen ook naar refereert. En wat blijkt dan? Dan blijkt dus dat bij de rechter dat uitmaakt dat in het koopcontract van de een gezegd wordt, die voortuin is van de gemeente dat is precies de situatie waar deze bewoners mee te maken hebben. Dan zegt de rechter ja, sorry, mar je kan niet zeggen van, maar je kan niet zeggen van wij dachten dat die van

ons was enzovoorts. Nee, dat is duidelijk, die voortuin is gewoon van de gemeente. Maar de buurman daar stond dat toevallig niet in het koopcontract of niet toevallig, weet ik niet, in ieder geval stond het er niet in en toen zei de rechter nou, die grond is van u. Dus die krijgt een cadeautje ter waarde van nou, laten we het hier maar niet eens zegge.

De voorzitter: Burgemeester ik wil u…

Burgemeester Wienen: Sneller, oké. Ik wil een voorstel doen namelijk.

De voorzitter: Ja, precies, want daar zitten denk ik de bewoners, maar ook deze commissie op te wachten dus gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Zeker. Wat ik graag wil dat is in de eerste plaats wil ik de druk ervanaf halen. Mensen hebben een brief gehad als u niet voor een bepaalde datum die al verlopen is overigens, maar we hebben het opgeschort reageert dan gaan wij die grond gaan wij gewoon weer zelf in beheer nemen. Ik denk wij halen dat ervanaf dat zou geen recht doen aan de situatie, ook niet aan de discussie. Als mensen het willen kopen, denk ik, dan kunnen ze het nog steeds doen dat is uitstekend. Als ze het niet willen kopen dan gaan wij kijken of wij een mogelijkheid kunnen vinden. Mevrouw Verhoeff heeft er een aantal genoemd. Dan wil ik wel kijken van, zit er eentje bij waar we juridisch mee uit te voeten kunnen zonder dat ik of wij als gemeente, want dit is niet iets tussen college en raad dit is iets waar we samen mee zitten. We hebben bepaalde beleidsuitgangspunten vastgesteld en wat we moeten doen, is proberen recht te doen aan de beleidsuitgangspunten zonder dat we onredelijke dingen doen richting specifieke bewoners nu. Dus mijn voorstel zou zijn, we kijken nog even naar de mogelijkheden of we daar met een regeling kunnen komen. Dat zou kunnen zijn bijvoorbeeld van nou, zo'n gebruiksovereenkomst u heeft daar ook over gesproken, daar kan ik me ook iets bij voorstellen. Dat zouden we nog eens even moeten bekijken. In ieder geval gaan we kijken wat de mogelijkheden zijn. Het enige wat ik wel meeneem dat is van volgens mij kunnen wij onmogelijk doen wat een aantal van u zeggen van nou, dat is een simpele oplossing geef die grond gewoon of verkoop het voor praktisch niks, een appel en een ei aan de bewoners. En als we dat doen dan is de stellige overtuiging van de juristen dat heeft enorme consequenties voor voorgaande transacties en andere transacties die er eerder geweest zijn en voor de rest van het project. Want u kunt er zeker van zijn dat bij die velen andere gevallen iedereen vindt dat die grond eigenlijk redelijkerwijs om niet zou moeten worden overgedragen. Mijn voorstel zou dus zijn, geef mij de gelegenheid dan kom ik daar ook op terug om te kijken naar een aangepast idee. Tot die tijd is in ieder geval er geen sprake van dat mensen hun tuin worden ontruimd. En degenen die willen kopen kunnen het zondermeer kopen dat is op dit moment volgens mij redelijke afspraak.

De voorzitter: Vraag dus aan de commissie, kunnen we daarmee... Ja, meneer Garretsen ik wil best het woord geven, maar ik weet niet of dat…

De heer Garretsen: Nou, ja, ik wou even reageren op die uitspraak.

De voorzitter: Ja, zou wel kunnen beloven dat het een beetje kort houdt. Uw tijd…

De heer Garretsen: Zeker. De burgemeester heeft gezegd dat hier geen sprake is van illegaal gebruik. Nou, de '…' grondslag lag aan de…

Burgemeester Wienen: Nee, nee, ik heb gezegd. Nee, er is geen sprake van landjepik.

De voorzitter: Sorry, ik ga even tussen beiden komen. We gaan hier geen...

De heer Garretsen: U heeft ook het woord illegaal gebruik gebruikt. Ik blijf erbij deze nota is hier niet van toepassing en u heeft daar geen argument voor gebruikt. Ten tweede is een voorstel wat heel veel partijen hebben ondersteund en de SP formaliseer de huidige situatie daar bent u niet op ingegaan.

Burgemeester Wienen: Jawel, want dat is punt één van de vormen van waar je naar kan kijken dat zou namelijk zijn… Want enige puntje wat je dan wel zou moeten doen formaliseren is het regelen. Want wat het nu is, het is niet regelend en daarmee oneigenlijke situatie. En dat is waarvan ik denk van, daar moeten we vanaf daar was het hele project op gericht.

De voorzitter: Goed ik ga deze discussie stopzetten. De burgemeester. Nee, meneer Aynan. De burgemeester heeft gezegd dat hij terugkomt met een voorstel voor deze commissie. Dan gaat deze commissie hierover oordelen. Ik vraag naar de termijn waarop deze… Wat mijn voorstel zou zijn, zo snel mogelijk na het reces.

Burgemeester Wienen: Nou, dat weet ik niet, want in dit geval… Kijk, normaal gesproken zou je zeggen snelheid is belangrijk. In dit geval kan ik mij voorstellen kijk, zolang er geen voorstel is, blijft de situatie zoals die is en dat is in dit geval ook niet zo erg dus ik wil gewoon even rustig kijken, ja.

Pauze 18.40 – 19.10 uur

De voorzitter: Goed, neemt u gerust 10 jaar de tijd om hierover na te denken dan gebeurt er helemaal niks. Ik wil de aanwezigen bedanken voor uw komst, excuses dat het is uitgelopen. De commissieleden op dit moment, er kan gegeten worden. Ik wil wel de pauze iets verkorten. Wacht even hoor. Ik stel voor dat we de pauze iets inkorten met 10 minuten dat we hier om 20:20 weer terug zijn, want we lopen nu al gigantisch uit. 20:20 hier terug voor de commissieleden. En voor de mensen die thuis meeluisteren, waar zijn wij nu? We zijn bij agendapunt 8. Straks gaan wij verder om 20:20 met agendapunt 8 van deze agenda.

Ter advisering aan de raad

8. 19.10 uur Oprichten stimuleringsfonds lokale journalistiek (JW)

8.1 *2018876926 Toezegging oprichten lokaal mediafonds

De voorzitter: Hartelijk welkom terug bij de vergadering van de commissie bestuur. Het is we zijn aangeland bij agendapunt 8, het oprichten stimuleringsfonds lokale journalistiek. Nog niet alle raadsleden zijn er, maar we gaan toch gewoon beginnen omwille van de tijd. Wie mag ik als eerste op dit onderwerp het woord geven?

De heer Garretsen: Ja, u kijkt mij aan.

De voorzitter: Gaat uw gang meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben blij dat we nu eindelijk een voorstel ligt. Ik begreep dat de burgemeester streefde naar een nog beter voorstel en dat dat helaas niet is gelukt. Ik heb op het huidige voorstel heb ik één opmerking. Het kan zijn…

De voorzitter: Gaat u door meneer Garretsen.

De heer Garretsen: Maar ik heb één opmerking. Het kan zijn dat er een actueel onderwerp is wat echt op korte termijn onafhankelijk journalistiek onderwerp vraagt. En mijn vraag is, biedt de huidige regeling daar wel ruime voor? Is het niet zo dat de aanvraagprocedure enzovoorts zoveel tijd in beslag neemt dat dat niet zou kunnen. U begrijpt mijn vraag.

De voorzitter: Dank u wel meneer Garretsen. Meneer Segers gaat uw gang.

De heer Segers: Ja, voorzitter dank u wel. De PvdA-fractie is heel blij met het feit dat er nu een initiatief ligt om te zorgen dat ook lokaal niveau over voldoende onderzoeks journalistieke mogelijkheden gaan beschikken althans tijdelijk dus in die zin zijn wij ook blij met het voorstel. Het is zo, en dat is tegelijkertijd natuurlijk het vraagpunt, we verlenen nu eenmalig een subsidie van 2,5 ton om de boel op te starten en in gang te zetten. Maar het is natuurlijk zo als nou dat mediafonds een succes blijkt te zijn en dat hopen wij van harte na 2,5 jaar wordt het geëvalueerd. Dan komen we natuurlijk ongetwijfeld als gemeente weer voor de vraag, gaan wij dan structureel financiën? De Partij van de Arbeid fractie is in principe bereid dat onder ogen te zien als de evaluatie positief is. Maar ik heb nog een vraag aan de burgemeester, want in het stuk staat ook dat hij vindt dat andere organisaties mee betrokken zouden moeten worden in de structurele financering. En dan heb ik de vraag van ja, wat voor type organisaties denkt de burgemeester daar? En ik neem aan op mijn vraag, wie gaat dat regelen? Dat dat hij zal zeggen dat dat de stichting zal moeten zijn, maar misschien dat ook de gemeente dar het nodige aan kan doen. En ten slotte nog een vraag, is voorzien in de mogelijkheid dat ook Haarlemse burgers meedoen of aan de financering van het fonds zoals bijvoorbeeld hè, je hebt platforms als follow the money en dat soort dingen. En is dat een optie in oog van de burgemeester om hier ook voor financiële bijdrage…

De voorzitter: Meneer Segers u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Dan heb ik nieuws voor u. Haarlemse burgers betalen er al in mee, want die betalen belasting.

De voorzitter: De heer Segers.

De heer Segers: Ik weet niet of het vandaag nog goedkomt tussen ons, want dat wist ik ook, dat weet ik al jaren. Ik betaal, denk ik, al langer belasting dan u. Maar dit gaat om een ander type bijdrage van Haarlemse burgers.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, wat spijtig dat ik nog maar 32 jaar ben en niet al veel langer belasting heb kunnen betalen. Al 32, ja, je zou het niet denken. Ja, we hoorden de heer Sepers inderdaad ook over de kosten. En nou, dit is natuurlijk een cadeautje ook van binnen de coalitie dat dit fonds opgericht moet worden. Ik wet dat de heer Garretsen van de SP er ook heel bij mee is en dat die daar heel lang voor heeft gestreden. Maar ja, de VVD vraagt zich dan toch wel af van ja, hoe realistisch zijn we nu bezig als gemeente? Want we bespreken over een paar weken de kadernota en ja, we hebben eigenlijk gewoon geen geld. We hebben natuurlijk een schuld, we hebben eigenlijk bij iedereen onderwerp wat aan bod komt, is dat we eigenlijk meer hadden willen doen, maar te weinig geld hebben. En dan gaan we nu een heel fonds, een hele kerstboom optuigen om vervolgens eigenlijk ja, een heel groot risico te hebben dat we hem over een jaar weer gaan aftuigen, omdat er maar voor een jaar geld beschikbaar wordt gesteld. En ja, als de VVD dan kijkt waar we nu allemaal op zoek zijn naar geld nou, ik haal… Ik heb het al eerder genoemd, de sociale basis, 9,5 ton. Ja, dan

vraag ik me af, gaan we dan nu met dit geld een lokaal mediafonds oprichten, een journalistiek fonds zodat straks een onderzoeksjournalist onderzoek kan gaan doen waarom in hemelsnaam de hele sociale basis in Haarlem is omgedonderd, omdat we daar geen geld meer voor hadden. Dus ja, ik wil toch echt een oproep en ik doe hem vaker, aan deze raad doen om gewoon iets realistischer met ons geld om te gaan. Het is niet allemaal en, en overal. Ik weet dat er heel veel dingen zijn die ons allemaal heel erg leuk lijken. Nieuwe Democratie is ook zo'n voorbeeld, gaat natuurlijk ook weer een flink bedrag naartoe. Maar eerst de basis gewoon op orde en doen waarvoor we zijn en ja, als we dan het financieel allemaal weer op orde hebben dan komen de leuke dingen.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw steenberg. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, dit punt komt ook uit het coalitieakkoord en ja, ik ben hier zowaar nog enthousiaster over dan bij punt 6. En wellicht ook ingegeven door mijn professionele interesse in onder andere nepnieuws, ik ben daarop afgestudeerd. En het gevaar wat ervan uitgaat dat is waarschijnlijk groter dan veel mensen denken. Nepnieuws is inderdaad van alle tijden maar de schaal waarop het op dit moment gemaakt wordt en verspreid wordt dat is ongekend. En in de conclusie van mijn onderzoek, dat is wel leuk, pleit ik dan ook voor een combinatie van wet- en regelgeving waarbij de grote techbedrijven boetes opgelegd zouden kunnen krijgen als ze bijvoorbeeld willens en wetens nepnieuws in stand houden omdat dat onderdeel is geworden van hun verdienmodel. En die boetes die zouden we dan kunnen storten, zo luidt de laatste zin van mijn onderzoek, in een stimuleringsfonds voor de journalistiek want die is naast wet- en regelgeving een van de laatste verdedigingslinies rond onze kwetsbare democratie. En het CDA is dan ook zeer tevreden dat er nu in Haarlem zo'n fonds gaat komen ook al zijn de boetes er nog niet. Hoe vroeger we erbij zijn, hoe beter. Het enige wat ik dan nu nog zou willen meegeven, of vragen, is of waarheidsvinding bijvoorbeeld factchecking als extra criterium bij de beoordeling van projecten zou kunnen worden meegenomen. Het zou mij bijvoorbeeld persoonlijk geweldig lijken wanneer zo'n, ik zeg het, petitie over De Hout onder de loep kan worden genomen. Zijn die drieëntwintig duizend mensen nou beduveld of klopte het toch, wat daar stond? Maar ook andere projecten zoals nou ja, ik weet het niet, de nieuwe energie, of de Koepel, nou die zouden mijns inziens wel wat onderzoeksjournalistiek kunnen gebruiken. Ik hoop dan ook van harte dat er veel mensen zullen opstaan die zulke klussen op zich willen gaan nemen. Succes met de volgende stappen en het zoeken naar onafhankelijke bestuursleden met genoeg kennis van zaken. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt, mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, ja, zo heet ik inderdaad. Ja, mevrouw Sterenberg, ook wij zien de pogingen om vlak voor de kadernota zoveel mogelijk geld binnen te kruien op een aantal thema's en hier gaat het dan om tweeëneenhalve ton. Dat is één probleem dat we hebben, de kadernotadiscussie wordt verengd omdat er geprobeerd wordt om van tevoren al geld vast te leggen, dat is één. En tweede is, wij zijn enorme, hoe zal ik het zeggen, voorstander van het Haarlems Dagblad. Ons hart is helemaal voor deze krant en wij steunen deze krant, wij steunen de parlementaire pagina's van deze krant. Wij vinden de Haarlems Dagblad daarin een vrij unieke rol innemen. Ik heb ooit in Gouda één pagina in het AD gezien die nergens op leek en dan is Haarlem echt klasse. Dat is één. En toch, en ik wacht ook nou, nog even de discussie in onze fractie af. Toch hebben wij een verschrikkelijk probleem met dit fonds. En we geloven in een zo oprecht en neutraal mogelijk bestuur. Maar ben je in staat als pers volledig onbelast de diepte in te gaan in een onderzoek als je weet dat er tweeëneenhalve ton van de gemeente Haarlem is gekomen. Dat hadden we wellicht tien jaar geleden niet gedacht, dat je dat dan zou kunnen voorstellen. Het gaat moeilijk met de onderzoeksjournalistiek, ja, ook op de radio en tv worden de budgetten afgeknepen. Dat is zorgwekkend. Toch

blijft de vraag, ben je volledig onbelast als Haarlems Dagblad om, als nou bijvoorbeeld de sociale basis omvalt, ook na te gaan waar de geldverspilling heeft gezeten? En in hoeverre kun je daar volledig de diepte mee ingaan. Kortom-

De voorzitter: Mijnheer Smit, u heeft een interruptie van de heer Drost.

De heer Drost: Ja, korte vraag, vertrouwt u de berichtgeving van Haarlem 105?

De heer Smit: Ik vind de vraag niet relevant.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Nou, ja, volgens mij hebben we daar ook wel hè, betalen we daar ook, gaat er ook een bedrag vanuit de gemeente naar Haarlem 105. Dus als ik uw lijn doortrek van- Ik snap op zich nog wel dat u hem opbrengt maar als ik hem doortrek dan zou je ook aan het nieuws van Haarlem 105 kunnen gaan twijfelen, toch? Collega?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Als dat, als ik dat zou doen. Ten eerste, ik denk dat het gewicht van Haarlem 105 niet vergelijkbaar is met die van het Haarlems Dagblad. En ik denk dat het grote verschil maakt, het Haarlems Dagblad is een krant die hier door veel mensen wordt gelezen, die regelmatig diep in het nieuws gaat, die inderdaad kosten moet maken voor onderzoeksjournalistiek en dan is het de vraag of het inderdaad opgebracht kan worden door de lezers. En dat is, gaat wel een stuk verder dan een Haarlem 105. Ik wacht even "..."

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel voorzitter. Waarom zou de juridische onafhankelijkheid in het geding zijn als het geld van de gemeente komt? Overigens geld van de gemeenschap.

De heer ...: Nee, geld van de gemeente. Dat het indirect van de gemeenschap komt, we hebben allemaal onze belasting ervoor betaald, ja, dat klopt. Maar het is geld van de gemeente, het is geld dat de raad ter beschikking stelt. Simpel de vraag, kan daarmee het Haarlems Dagblad ook de raad of processen in de Haarlemse politiek dan wel de Haarlemse ambtelijke organisatie, volledig transparant en met de verstrekkende consequenties publiceren als niet één keer bijvoorbeeld meerdere keren een bedrag van tweeëneenhalve ton per jaar aan dit fonds wordt geschonken? Dat is de vraag die ik me stel.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ik stel dan toch nogmaals die vraag, waarom zou die onafhankelijkheid in het geding zijn? Want er zijn genoeg bedrijven die ook in het Haarlems Dagblad adverteren bijvoorbeeld.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Klopt, alleen ik zie het verband niet.

De heer Aynan: Nou, ik wel, geld is geld en als een bedrijf adverteert, ik noem maar even een Ikea of zo in het Haarlems Dagblad, dat betekent toch niet dat ze niet kritisch kunnen zijn naar de bedrijfshuishouding van Ikea?

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dat zou zo kunnen zijn, misschien iets minder als Ikea elke week een advertentie van een halve ton erin zet. Dus ik heb mijn bezorgdheid, die uit ik.

De heer Aynan: Er is ook een, hoe noem je dat? Een vak, ethiek geloof ik en die zegt dat de journalist onafhankelijk moet zijn en daar vertrouw ik gewoon op.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik uit mijn bezorgdheid, mevrouw de voorzitter over het feit dat dit fonds in eerste instantie door de gemeente wordt, met alle goede bedoelingen overigens, wordt gevuld. En daar zit, daar worstelt onze fractie mee en daar laat ik het nu even bij.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, nog een laatste nabrander, gaat uw gang.

De heer Aynan: Nou, niet zozeer nabrander maar gewoon een vraag. Er zitten ook mensen in vanuit de hogeschool, vanuit de universiteit, vanuit de NvJ, wat dat betreft is het gewoon goed geborgd, mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik zei net, het bestuur is goed geborgd, dat is nog wat anders dan wellicht een risico bij de financiering.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u heeft nog een interruptie op de heer Smit, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: De heer Smit, want u zei van, dat geld wat naar dat fonds gaat, dat is natuurlijk eigenlijk belastinggeld. Heeft u er dan moeite mee dat, heeft u er misschien moeite mee dat belastinggeld dan besteed wordt aan een krant met abonnees waarvan dus alleen de mensen die rijk genoeg zijn om die krant te betalen het voordeel van het belastinggeld hebben?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: U moet de vraag nog één keer toelichten want ik snap...

De heer Van den Raadt: Nou, dat fonds dat wordt betaald uit belastinggeld. Als dat naar kranten gaat die ook leven van abonnees, dat kunnen we alleen, dat zijn mensen die dus betalen om die krant te lezen, niet iedereen leest die krant. De gratis kranten leest iedereen. Daarvan zou je kunnen zeggen, belastinggeld is besteed aan iedereen. Snap je? U snapt het?

De heer Smit: Ik snap het, het is inderdaad zo dat mensen meebetalen aan het Haarlems Dagblad en hem niet lezen. Ja, dat is een constatering.

De voorzitter: Ja, ik heb nog een aantal interrupties, neem ik aan. Ja, mijnheer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, ik vroeg me af, mevrouw de voorzitter, wanneer wij het initiatiefvoorstel van OPH tegemoet kunnen zien om de raadsvergoeding af te schaffen voor raadsleden? Aangezien dat toch geld is wat aan raadsleden wordt betaald vanuit de gemeente terwijl raadsleden juist een kritische functie op die gemeente moeten hebben.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Is dat zo mijnheer Rijssenbeek? Ik dacht dat geld verordonneerd was door het Rijk te betalen aan de gemeente, maar niet door de gemeente wordt betaald, apart gelabeld is.

De heer Rijssenbeek: Overheid. We hebben allebei gelijk, denk ik.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft ook een interruptie op de heer Smit?

De heer Linder: Nou, ik denk dat, is het niet een beetje vergelijkbaar, de NOS wordt volledig ook betaald door de overheid, zover ik weet. Nou, ja, wat reclame-inkomsten erbij nog. En volgens mij vertrouwen we de NOS ook wel dat ze een goede journalistiek maken en onafhankelijk zijn dus ik- Of, nou, ja.

De voorzitter: Mijnheer Smit, wilt u daar nog op reageren?

De heer Smit: Nou, ik vertrouw in ieder geval bijvoorbeeld de VPRO.

De voorzitter: En ook de VPRO wordt opgebracht uit- Maar goed. Mijnheer Trompetter, uw termijn? Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ook de Actiepartij is wat kritisch op die punten zeg maar, allemaal vlak voor de kadernota komen waardoor het, waarin geld zeg maar al wordt verdeeld. En dan nog een vraag, welk deel van de tweehonderdvijftigduizend euro is nou bestemd voor de journalistiek? En welke voor de overhead? En wat is de financiële vraag in de toekomst en wordt die gedekt? Misschien is het punt van de CDA een oplossing, die boetes op het verspreiden van nepnieuws maar dat weet ik niet. Het burgeradvies is twee euro per inwoner genoemd dus het zou dus een last betekenen over driehonderdtwintigduizend euro op jaarbasis, dus ik ben heel nieuwsgierig waar dat geld dan vandaan komt na een jaar. En dan nog een technisch dingetje, in de statuten staat nog een tikfout bij artikel 10 onder g, de g staat twee keer genoemd. Dit is voor de eerste termijn, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, Hart voor Haarlem staat op zich sympathiek tegenover ondersteuning van journalistiek omdat we ook inzien dat dat ernstig onder druk komt te staan. Alleen hoe dat goed vorm te geven, is best wel ingewikkeld. En wat wij in deze vorm, we zien eigenlijk twee bezwaren. In de eerste plaats wat de heer Trompetter net ook al zei, er wordt tweehonderdvijftigduizend nu eenmalig ingestoken. Het is onduidelijk wat het bestuur daarvan nodig gaat hebben voor zijn uitvoerende taak want het is geen toezichthoudend bestuur, het is een operationeel bestuur. Er zit geen bureau onder wat het werk gaat doen. Zij zullen alles moeten bedenken, uitzetten, ontvangen, beoordelen. Ze zullen een website moeten onderhouden en ga zo maar door. Er zitten significante kosten ook in het uitvoeren van, het beheren van het fonds. Dus wat blijft er dan over? Hoe ga je dat inderdaad in de toekomst betalen? Maar we zien nog een ander fundamenteel probleem en dat is dat zeg maar de distributie van de mooie verhalen die hier uitkomen.

Laten we dat dan even aannemen. Dat die volstrekt niet geborgd is. Dus er werd net over het Haarlems Dagblad over wat dan ook gesproken maar er is geen enkele garantie dat de verhalen die dus door deze fondsen ontstaan, dat die ook hun weg naar het lezerspubliek gaan vinden. Dus misschien maken we dan prachtige verhalen die gewoon een heel klein bereik zullen hebben als ze niet verder komen dan de website van het fonds.

De voorzitter: U hebt een interruptie van mevrouw De Raadt.

De heer IJsbrandy: Dus de vraag hoe de burgemeester dat, de distributiekant van dat nieuwe nieuws voor zich ziet.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik zit eigenlijk te twijfelen. Misschien had ik gewoon, moet ik deze vraag gewoon door de burgemeester laten beantwoorden maar het staat toch gewoon in de statuten dat- Laten we vooropstellen, het is ook helemaal geen fonds voor het HD hè, laten we niet, dat die suggestie gewekt wordt. Maar dat dit fonds, dat degene die hier aanspraak op maken op een bedrag uit het fonds, die verplichten zichzelf toch ook gewoon aan om het project wat daaruit komt vervolgens gratis ter beschikking te stellen aan heel Haarlem en iedereen die dat wil lezen? Dat staat in de staten.

De heer ...: Ja, natuurlijk je kan het op Facebook zetten en je kan het op Twitter zetten en je kunt het- Maar dat geeft geen enkele garantie dat het ook enig bereik daarmee heeft. Dus echt het verspreiden van nieuws zodat dat door heel veel mensen ook werkelijk gelezen wordt, dat is echt een vak apart. Dat is niet iets wat je zomaar bereikt door het ergens op een website te zetten.

Mevrouw De Raadt: Ja, nee, dat ben ik helemaal met u eens maar ook dat is volgens mij wel geborgd want ik las van, het is dan verplicht dat degene zich wel verbindt aan een bestaande media. Toen dacht ik in eerste instantie van ja, is dat nou wel, moeten we dat nou wel als voorwaarde opnemen? Misschien zijn er wel hele goede onafhankelijke journalisten die dat niet in samenwerking willen doen met bestaande media. Maar ja, toen dacht ik van, nou, misschien is het toch eigenlijk wel goed om dat op te nemen want dan is het net wat u zegt, dan wordt er in ieder geval een bepaald bereik gegeneerd. Dus volgens mij is dat punt ook geborgd.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Jouw Haarlem vindt het een prima voorstel. De waakhond gaat na het blaffen nu ook eindelijk eens bijten. En hopelijk is het meer dan eenmalig want het is, het voorstel is eenmalig. Nou, wat ons betreft mag er echt gewoon op zoek gegaan worden naar budget om het wat vaker te doen. En de aanname dat het hier om het Haarlems Dagblad gaat, is nergens op gebaseerd. Het gaat echt gewoon om alle media en alle journalisten die bereid zijn om verdiepend onderzoek te doen, dat is prima. En in Leiden, waar het initiatief al langer loopt, gebeurt dat ook en daar loopt het prima. Dus ja, alle succes voor dit project.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Aynan, mijnheer Drost.

De heer Drost: Ja, ook daarop aansluitend, Leiden laat zien dat het werkt. Ik denk dat het heel belangrijk is. Net zoals voorgaand onderwerp of nou ja, onderwerp zes hè, nieuwe democratie waar ik al zei, zonder betrokkenheid en draagvlak geen goed bestuur, denken we ook dat zonder goede onderzoeksjournalistiek ja,

je ook minder goed bestuur hebt. Die waakhondfunctie is hartstikke belangrijk en ik, GroenLinks vindt het ook belangrijk dat we dat als gemeente gaan ondersteunen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, ook D66 is zeer enthousiast over dit plan, dat is niet nieuw. Het is natuurlijk ook al een aantal keren besproken, dat enthousiasme is toen ook al uitgesproken door diverse partijen en ook toen was het budget al wel bekend. Dus wat dat betreft begrijp ik de opmerkingen over de kadernota ook niet helemaal. Nog één opmerking als reactie op mijn buurvrouw van de VVD. Terecht dat zij aandacht vraagt voor de basis die op orde moet zijn maar wat D66 betreft is een goede journalistieke waakhond een fundamenteel onderdeel van de basis die wij in een democratische rechtsstaat nodig hebben. Dus wat dat betreft hoeft het één het ander, en dan komt de woordspeling voor waakhond, niet te bijten.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Rijssenbeek. Is iedereen aan het woord geweest? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, wij vinden het een uitstekend plan omdat je al ziet in de realiteit dat als je goede journalistiek doet, dat je dan bijvoorbeeld ontdekt dat kunstgras heel slecht is. En als je als gemeente alleen maar naar de officiële kanalen luistert dat je dan een heel vertekend beeld krijgt. Dus wij steunen dit van harte.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Van den Raadt, dan is nu het woord aan de burgemeester, gaat uw gang.

Burgmeester Wienen: Dank u wel. Dank voor de toch redelijk brede steun. Dat is ook niet zo gek want er is eerder over gesproken en het staat in het coalitieprogramma, is door de SP eerder over gesproken, eerder in de commissie ook aangegeven. Dat men zich zorgen maakt over de terugloop van redactionele omvang in ieder geval maar daarmee ook het risico op redactionele kwaliteit van regionale pers. Het heeft toch nog best nog wel een tijdje geduurd omdat onze eerste pogingen erop gericht waren als college om te komen tot een product wat een meer structurele bijdrage nog zou leveren doordat het zeg maar een onderzoeksredactie zou stimuleren die aan meerdere media zou kunnen gaan leveren. Alle gesprekken en contacten die we gehad hebben, hebben duidelijk gemaakt dat op dit moment dat geen haalbare kaart is. Nou, dan moet je kijken van, is er een goed alternatief? Dat is wat hier voorligt en ik denk dat een aantal van de vragen die terecht gesteld worden, dat daar op zich al goed op gereageerd is. En een aantal andere neem ik mee. Er is gezegd van ja, kan het ook met een actueel onderwerp? Natuurlijk moet dat kunnen, het lijkt me goed om dat punt ook eventjes met zo'n bestuur wat er straks komt op te nemen. Ik weet niet of we daar nou weer apart regelingen voor moeten gaan maken. Het zou mooi zijn als het bestuur erin slaagt om ervoor te zorgen dat ze ook als het nodig is met spoed een urgente aanvraag kan honoreren. Als het een succes blijkt te zijn van ja, hoe gaan we dan zorgen dat het doorgaat? Dit is een eenmalige bijdrage. In de taken van het bestuur wordt zelf expliciet vermeld dat daarbij hoort, pogen om ook verdere financiering voor elkaar te krijgen. Dat kan bij de gemeente zijn, dan kan ook bij anderen zijn. Bijvoorbeeld andere overheden. Dat zou kunnen. Misschien zijn er ook ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, we hebben geloof ik nog een ex-burgemeester die bij een fonds in dienst is, misschien kunnen we daar een keer aankloppen?

Burgemeester Wienen: Wie weet. Maar in ieder geval, er zijn meerdere mogelijkheden denk ik om te kijken van, zou je daar ook bijdragen kunnen krijgen. En laat een bestuur daar ook creatief in zijn en mogelijkheden

onderzoeken. Dan, hoe zit het met de, ja, waarheidsvinding en het checken van feiten. Ja, ik denk, dat hoort bij goede journalistiek maar dat zou dus ook heel goed zijn om te kijken van, is dat een element van een aanvraag, dat zou één van de dingen kunnen zijn waar zo'n bestuur naar kijkt als het gaat om de vraag van, is dit een interessant en belangrijk journalistiek project? OPH, ja, is het wel onafhankelijk? Ik denk, er zijn een aantal voorbeelden genoemd waar de overheid journalistieke bijdragen op afstand financiert. Dat moet je dan natuurlijk wel doen. Als het direct door de overheid wordt gefinancierd, je zou bij wijze van spreken je onderzoeksaanvraag bij de gemeente moeten indienen. Nou, ik zou zeggen, ik beloof dat ik heel objectief probeer te zijn maar ik denk toch dat dat niet werkt op die manier. Daarom zetten we er een onafhankelijk bestuur in, die heeft de taak om daarnaar te kijken en daar kennen we diverse voorbeelden van, er zijn er een aantal genoemd, met name in de omroepwereld. Maar ook een stimuleringsfonds voor de pers waar door de overheid geld in gestopt is, landelijk. En ik denk, als je kijkt waar dat geld naartoe gegaan is, dan is er één ding duidelijk, daar is geen sprake van dat kritische media dan kansloos waren. Ik zou bijna zeggen, integendeel, ook uw VPRO wordt gewoon met publieke middelen gefinancierd. Dus... Goed. Ten aanzien van de vragen, hoeveel is er nou voor het bestuur, voor de uitvoering? Dat is niet uitgemaakt. Er is wel uitdrukkelijk gedefinieerd, dit is het totaalbedrag dus hier moeten en de kosten van bestuur en uitvoering worden betaald plus de financiering van de producties. Er is niet nog apart daarvoor een financiering. Ik denk wel dat het goed is dat we met elkaar aan het begin van het van start gaan hiervan een aantal afspraken maken om te voorkomen dat we straks moeten gaan constateren dat een heel groot deel van het geld terechtgekomen is in een apparaat en niet bij journalistieke producties. Dat vind ik dat niet zou mogen kunnen.

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Ja, ik ben toch benieuwd hoe we dat dan gaan doen. Als het nu niet vastligt, wanneer gaan we dat wel vastleggen? En hoe gaan we dat dan doen? En dan, ja, de vervolg "...".

Burgemeester Wienen: Ja, wat mij betreft gaan we dat dan vastleggen in een subsidievoorwaarde, er moet verantwoording worden afgelegd en we gaan gewoon wel formuleren dat er, nou, misschien moeten we dat doen door de verhouding, moeten we even goed over nadenken, je moet ze ook het werken niet onmogelijk maken. Maar we moeten niet later terugkijkend zeggen van, sjongejonge zeg, dat hadden we nooit gewild. Dus zorgen ervoor dat we dat regelen in de subsidievoorwaarden.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, als ik het goed heb, is het bij fondsenwervende instellingen geloof ik vijfentwintig tot dertig procent maximaal, wat ze zeg maar aan overhead mogen uitgeven. En misschien komt er nog een vervolgvraag maar dus gaan we uit van het burgeradvies van twee euro. Want dan komt het eigenlijk, de begroting van die club op, van driehonderdtwintigduizend euro. Is dat de gedachte? Of laten we dat over aan het bestuur?

Burgemeester Wienen: Nou, ik heb al gezegd, het staat er nu niet. Maar ik denk dat het goed is dat we bij de subsidievoorwaarden, dat we dat toch nog eventjes goed daarover nadenken in de geest van... Kijk, wat u zegt, dat geeft een beetje richting. Ik stel voor dat we die, dat we dat niet nu à l'improviste met elkaar bepalen maar dat we er gewoon nog even goed naar kijken, die uitvoering. En dat we in ieder geval vastleggen dat er een redelijke verhouding moet zijn.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, ik vind eerlijk gezegd vijfentwintig tot dertig procent van het budget wegkapen voor het bestuur, vind ik eerlijk gezegd te veel. Is de burgemeester bereid om voordat die verordening geschreven wordt naar de commissie terug te komen?

Burgemeester Wienen: Kijk, dat kan altijd maar ik heb ook het idee van, laten we alsjeblieft hier niet met alle details... Ik ben het met u eens, dat is veel. Maar het lijkt me ook onzin om hier zo meteen discussies te gaan voeren van, waarbij we dan de laatste centen en komma's bespreken. Als u dat wilt, moet u het regelen met elkaar. En dan zegt u, we willen er als raad zeggen hoe dat precies moet zijn. Maar ik denk dat we ook kunnen afspreken dat we daar gewoon goed iets voor vastleggen. En dat dat zorgt dat het overgrote deel van de middelen gewoon terechtkomt bij de journalistieke producties.

De heer Aynan: Ja, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voor leden van het bestuur, vijf leden, als ik iets mag zeggen dan is het, tien procent moet genoeg zijn. Want ja, het gaat toch uiteindelijk om de journalistieke producties.

Burgemeester Wienen: Dat is precies de reden waarom ik denk van, laten we er nou eerst even gewoon naar kijken. En volgens mij moeten we ook enigszins vertrouwen met elkaar hebben van, natuurlijk dat gaan we dan gewoon goed regelen. En ik vind dat ook, dat vind ik ook al veel geld. Maar ik moet ook eerst even goed kijken van, joh, wat komt erbij kijken? Want het is niet alleen een vergoeding voor leden van dat bestuur, dat vind ik eerlijk gezegd, dat zou wel een heel bescheiden moeten zijn. Maar het gaat ook gewoon om uitvoeringskosten, wat heb je nodig om het goed te kunnen doen? Nou, dat moeten we gaan volgens mij even zorgvuldig bekijken. De vraag of de distributie, dit is van Hart voor Haarlem. Dat is op zich ook een terechte vraag maar dat is en mevrouw De Raadt heeft het al gezegd, dat is nadrukkelijk hier wel bekeken. Er wordt gevraagd om een samenwerking met bestaande media, dat is ook één van de criteria. En het beschikbaar stellen gratis, ook via internet van producties, dat zijn twee manieren om op die manier ervoor te zorgen dat je niet allerlei aanvragen krijgt van mensen die er bij wijzen van spreken een prachtig project maken, betaald door de overheid. En dat is dan vervolgens een scriptie voor school of het is ... Van mij mag het hoor, dat het ook een zeg maar stimulerend is voor leertrajecten maar het moet leiden tot publicatie. En dus ook met bestaande distributiekanalen moeten er van te voren, dat zit bij de aanvraag, afspraken zijn.

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank voor de antwoorden. Ik zou dan inderdaad willen benadrukken, het zou interessant zijn om dat ook eens voor Leiden dan op te vragen, wat per product dan het bereik daadwerkelijk geweest is. En dat ook in de evaluatie na afloop echt mee te nemen van, ja, hoeveel mensen hebben dit nou daadwerkelijk-

Burgemeester Wienen: Nou ja, los daarvan, ik vind de voorbeelden van Leiden maar die hoeven we hier niet te bespreken want dat vind ik ook een beetje, daar gaan wij niet over. Maar ik zie daar voorbeelden van prachtige projecten waarvan ik denk, fantastisch, dat hoop ik dat ze bij ons ook zulk soort dingen krijgen. Ik zie er ook wel wat voorbeelden bij waarvan ik denk, jongens, poeh, ik zet er mijn vraagtekens bij. Maar dat is nou denk ik niet waar het voor ons om gaat. Waar het om gaat is, dat wij zorgen dat er een bestuur zit wat heldere criteria heeft, dat krijgen ze van ons mee. En wat vanuit de expertise die ze hebben gaat zorgen dat er ook

echt waardevolle bijdragen in komen in journalistiek onderzoek en journalistieke producties. Volgens mij is dat daarmee...

De voorzitter: Zijn er nog vragen onbeantwoord gebleven? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik hoorde mevrouw De Raadt de suggestie doen over een boete op nepnieuws en misschien dat ik het gemist heb, maar heeft u daarop gereageerd?

Burgemeester Wienen: Nee, ik vind dat een prachtig idee alleen heb ik niet het idee dat je dat op stedelijk niveau kunt en moet doen. Dat zou interessant zijn om dat op, te kijken of je daar wetgeving voor zou kunnen maken. Maar het lijkt met niet dat je dat lokaal kunt gaan organiseren.

De voorzitter: Goed, dank u wel burgemeester. Mijnheer Van den Raadt, voordat u uw vragen gaat stellen, wil ik een aantal leden van deze commissie erop attenderen, mijnheer Garretsen, dat u nu maar heel weinig spreektijd heeft. Maar dat geldt ook voor het college, dat geldt ook voor u, burgemeester. Ja, u zoeft erdoorheen. Ja, dat is niet helemaal de bedoeling. U weet dat ik altijd coulant ben naar het college wat dat betreft. Maar het zou toch wel fijn zijn... Wacht even, we kunnen ook hier bij deze afspreken dat wij dan gewoon gezellig met zijn allen gaan vergaderen en het college naar huis sturen, dat kan. Maar ik zou dat een heel raar proces van besluitvorming vinden. Dus het is nu eenmaal zo dat het college toch wel deze spreektijd krijgt. Alleen ik kan...

Burgemeester Wienen: Ik zal mijn best doen.

De voorzitter: Toch? Want u brengt me in een lastig parket als u maar blijft ratelen natuurlijk, dat snapt u ook wel en dat wilt u niet. Ja, zo is dat. U heeft gesproken, mijnheer Van den Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, misschien van de orde, bedoelde u nou het college alleen vanavond naar huis sturen of gewoon?

De voorzitter: Goed, dank u wel, ik neem deze grap voor kennigeving aan.

De heer Van den Raadt: Mijn vraag aan de burgemeester was van, bij de organisatie en over dat bestuur. Kijk, dat zou natuurlijk nog een knelpuntje kunnen worden want daar wordt dan gedacht aan onbezoldigde bestuurders die over expertise en deskundigheid beschikken. Maar net zoals bij de democratie werd gevraagd van, hoe voorkomen we dat we de usual suspects daar krijgen? Hoe gaan we dat hier voorkomen, dat we ook een gevarieerd bestuur krijgen die zowel links als rechts politiek interessant vindt. En niet dat we daar al bepaalde voorkeuren voor krijgen.

Burgemeester Wienen: Nou, door ruim de gelegenheid te geven om te reageren. En ik ga ervanuit dat niet alleen linkse figuren of alleen rechtse figuren dan reageren.

De voorzitter: Goed, oké, prima. Wat dat betreft. Dit is een stuk wat is aangeboden ter advisering aan de raad. Hoe kan dit... O, nee, ik heb nog even een vraag aan de burgemeester. Er is de wens geuit in deze commissie om toch op de hoogte gehouden te worden van een aantal zaken, hoe de statuten worden vormgegeven geloof ik, nog tussentijds voordat ze geactiveerd worden. Klopt dat of niet? Dus komt er nog een moment dat dat nog voor wordt gelegd aan de commissie?

De heer ...: Ja.

Burgemeester Wienen: Kijk, als de commissie dat wil, natuurlijk doen we dat. Mijn vraag zou zijn, jongens, als we dit met elkaar nou echt willen, laten we doorgaan, dan stel ik u op de hoogte. Wilt u het agenderen, agendeert u het maar gaat u niet elke keer bij iedere stap zeggen van, daar gaan we eerst weer eens over vergaderen. Maar als u het wel wilt, doen we het wel.

De voorzitter: Misschien kunnen we afspreken dat het in ieder geval ter kennisgeving wordt geagendeerd. En dan kunnen we altijd nog zelf-

De heer Garretsen: Voor de rest heb ik vertrouwen in de burgemeester en dit dossier.

De voorzitter: Zoals altijd, mijnheer Garretsen, en dat is heel mooi. Hoe gaat dit naar de raad? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, hoe gaat het naar de raad? Ik kijk even om me heen, ik denk dat dit wel, een hamerstuk lijkt mij.

De heer ...: Nee.

De heer Trompetter: Of nee, nou oké, hamerstuk stemverklaring? Nou, oké.

De voorzitter: Hamerstuk stemverklaring lijkt me een prima idee, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Klein puntje, er is waarschijnlijk opgeschreven, dat is bij artikel 10 onder g, de g extra getypt staat. Maar in de statuten... Artikel 10, lid g. En daar staat g ook nog in de tekst, dubbelop.

De voorzitter: Prima, goed. Dus dit stuk hebben wij zojuist besloten, gaat door naar de raad als hamerstuk met stemverklaring en er volgt nog een moment dat de details zijn uitgewerkt. En wat betreft de kosten voor bestuur en de overhead en dergelijke zaken, worden de statuten zoals ze zijn, in concept zijn aangenomen, worden ter kennisgeving aan de raad, aan de agenda vastgehangen, prima goed. Wij gaan door naar agendapunt 9.

9. 19.55 uur Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen).

De heer ...: O, ik zie het al, het is niet artikel...

De voorzitter: Mag ik weer?

De heer ...: Ja, sorry.

De voorzitter: Ik mag weer. Nee, geeft niet. Agenda punt 9, spreektijd voor belangstellenden. Er hebben zich drie, twee, er hebben zich twee insprekers gemeld, zijnde de heer Wilco Slijm en de heer Rob Drenth. Klopt dat? Is het Sijm, zeg ik iets raars? Ik vond het al, er staat hier Slijm en ik vond het al zo, maar nu ja, neem me niet kwalijk. Mijnheer Sijm. Komt u maar naar voren, u kunt plaatsnemen waar die, de journalist nu zit. Die duwen wij, de onafhankelijke pers van Haarlem, die duwen wij nu even van zijn plekje.

De heer : Nou, hij kijkt hoor, dus ....

De voorzitter: En de heer Drenth, waar bent u? Ja, u bent dan zo meteen als tweede aan de beurt. Ik weet niet of u eerder heeft afgesproken, er gelden een aantal regels. U heeft drie minuten de tijd om in te spreken. Na tweeënhalve minuut ga ik, waar u ook zit in uw verhaal, ga ik zeggen dat u nog een halve minuut heeft. Dan aan u de vraag om het een beetje af te ronden. Vervolgens geef ik het woord aan de heer Drenth, de insprekers gaan eerst en vervolgens kan de commissie nog een aantal vragen stellen ter verduidelijking. Dan is het woord nu aan u, mijnheer Sijm. U moet even op de knop drukken, de rechterknop.

De heer Sijm: En nu blijft hij aan? Oké. Goedenavond burgemeester, voorzitter, bestuursleden en andere aanwezigen. Mijn naam is Wilco Sijm, ik zal het gelijk even corrigeren. Eigenaar, sinds 1987, van coffeeshop Birdy en voorzitter van het team Haarlemse coffeeshopondernemers. Geachte leden van de commissie bestuur. Een aantal jaren geleden heeft uw raad op ons aandringen een motie aangenomen met als strekking, zodra er een mogelijkheid is, moet Haarlem zich aanmelden voor gereguleerde toevoer van cannabis aan de coffeeshops. Dit naar aanleiding van de raadsmarkt die destijds op ons verzoek is gehouden. Nu, drie jaar later, is er de vraag van het kabinet of Haarlem inderdaad mee wil doen aan een experiment met gereguleerde toevoer. Echter, alle zestien leden van het team Haarlemse coffeeshops zijn unaniem tegen deelname. De huidige opzet is onrealistisch en in het geheel niet wat wij toen voor ogen hadden. Bij deelname aan dit experiment zullen wij een deel van onze producten niet langer mogen verkopen terwijl er een grote behoefte aan is. Hierdoor ontstaat er een grote kans dat deze producten op straat zullen worden verkocht met overlast en de extra inzet van handhaving tot gevolg. Zonder controle op de minimum leeftijd en waarbij ook mogelijk harddrugs verkrijgbaar zullen zijn. Met andere woorden, zonder scheiding der markten. Haarlem heeft een zeer succesvol coffeeshopbeleid ontwikkeld onder Bernt Schneiders en is zelfs een voorbeeldfunctie met zijn keurmerk coffeeshops en uitstekende samenwerking tussen de gemeente en de coffeeshophouders. En dat willen wij graag zou houden. De Haarlemse coffeeshops staan ook nog steeds open voor deelname aan het experiment mits er voldoende ruimte overblijft voor aanpassing van de voorwaarden en eventueel bijsturing tijdens de duur van het experiment. Maar vooralsnog zeggen de Haarlemse coffeeshopondernemers unaniem tegen het experiment onder de nu gestelde voorwaarden. Dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Keurig binnen de tijd, dank u wel mijnheer Sijm. Mijnheer Drenth, mag inspreken.

De heer Drenth: Goedenavond, geacht bestuur, voorzitter, burgemeester en commissieleden, dank u wel voor uw tijd. Wij zijn Wouter Wilkert en Rob Drenth, eigenaar van Pulled & Patato aan de Botermarkt en het broodjeshuis aan de Jacobijnenstraat. Het gaat om het volgende, wij staan een beetje met onze rug tegen de muur. Afgelopen november zijn wij onze verse friteszaak aan de Botermarkt gestart en al snel werd het ons duidelijk dat tijdens de kerstmarkt er binnen een straal van vijftien meter een mobiele friteskraam werd geplaatst. De ambtenaren die het kerstevenement organiseren, konden niets anders voor ons doen dan de friteswagen iets verderop te plaatsen zodat wij niet meer recht tegenover ze zouden staan. Op ons verzoek om dit het komende jaar niet meer te laten gebeuren, werd gereageerd dat wij hiervoor begin 2019 aan de bel zouden moeten trekken. Dit hebben wij 26 maart gedaan. En 28 mei nogmaals. Op 4 juni jongstleden gaf de betreffende ambtenaar, gaven de betreffende ambtenaren aan dat het juridisch niet mogelijk is om deelnemers af te wijzen op economische motieven. Wel adviseerden zij ons direct contact op te nemen met de betreffende ondernemer van de mobiele snackwagen. Zij zouden dan mogelijk kunnen afzien van inschrijving voor een plek op de Botermarkt. Het verwonderde ons dan ook dat toen wij deze mail, toen wij op deze mail reageerden, wij een automatisch gegenereerd antwoord kregen met onder andere de tekst, alle deelnemers van afgelopen jaar krijgen te zijner tijd bericht als weer kan worden ingeschreven. Graag zouden wij dan ook duidelijkheid krijgen in de volgende zaken. Hoe kan de organisatie al weten wie er waar komt te staan als de inschrijving nog niet geopend is? Op het begeleidend schrijven van het inschrijfformulier 2018

staat dat men een voorkeursplek mag aangeven maar dat hieraan geen rechten kunnen worden ontleend. Hoezo is het de organisatie dan nu toch al duidelijk wie er op de Botermarkt komt te staan? Misschien zijn er wel meer gegadigden die graag daar zouden willen staan. De organisatie geeft aan dat zij de inschrijvingen beoordelen of de te verkopen artikelen passen binnen het thema Kerst. Wat is de connectie tussen frites en Kerst? Is het aantal vaste fritesverkooppunten aan de route voor het kerstevenement niet ruimschoots voldoende? En als laatste punt, wat is het standpunt van de gemeente Haarlem inzake de kleine ondernemer in de stad? Dit soort dagen brengen ons de krenten in de pap. Is het dan de bedoeling dat een derde die komt opeten? Graag laten wij het inschrijfformulier, het begeleidend schrijven en de nieuwe conversatie met de desbetreffende ambtenaar ter inzage achter. Graag wil ik u hartelijk danken voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drenth. Zijn er vragen vanuit deze commissie aan de heer Drenth of aan de heer Sijm? Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Twee vragen voor de heer Sijm. U zegt dat u unaniem tegen het experiment bent omdat u dan sommige producten niet meer kunt verkopen. Vraag één, eerste vraag van mij is dan, is dat de enige reden dat u tegen het experiment bent? En u zegt dat u alsnog wel mee wil werken aan een experiment als regels worden veranderd, mijn vraag is, welke regels?

De heer Sijm: Nou, bijvoorbeeld buitenlandse hashes zijn, sowieso zijn heel veel regels omtrent, of heel veel voorwaarden omtrent het experiment, zijn nog niet helemaal duidelijk. Ze zeggen wel, zo wordt het maar er wordt nog steeds gediscussieerd. En hoe het er werkelijk uit gaan zien, moeten we nog maar even afwachten. Een deel van onze omzet zijn mensen die roken hashes, dat is iets anders dan wiet. De meeste hash komt ook het buitenland vandaan, uit Marokko vandaan. En die zullen wij niet meer mogen gaan verkopen dus wij voorzien dat klanten, die stappen niet zomaar over op een ander product. Maar die zullen hun product ergens anders gaan halen.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Sijm, Nog een aanvullende vraag, mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Ik was vroeger ook hashgebruiker in mijn studententijd dus ik weet er alles van. Maar u heeft dus twee overwegingen, u mag geen hashes meer verkopen en er is te veel onduidelijkheid. Dat heb ik...

De heer Sijm: Dat klopt.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ook aan de heer Sijm. Wij hebben u ook gevraagd bij het wietexperiment, daar waren meerdere fracties. Van, we kunnen alleen maar meedoen aan een wietexperiment als dat in overleg gebeurt met het team Haarlemse coffeeshopondernemers. Is er nog steeds sprake van het overleg, naar uw mening?

De heer Sijm: Ja, nee, er is zeer goed overleg.

De heer Trompetter: Oké, prachtig.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik had twee vragen aan de heer Sijm en Drenth. Dus we beginnen eerst met Sijm want die zit natuurlijk. Want u zegt, de voorwaarden liggen nog niet helemaal vast, dat verandert nog steeds. Als dat definitief vastligt, want u zegt nou, we gaan allemaal massaal niet meedoen. Maar eigenlijk ligt het nog

niet helemaal precies vast. Kan het nog zijn dat als die voorwaarden precies vastliggen, dat u dan denkt, nou dit zijn voorwaarden waar we wel mee uit de voeten kunnen. En dat u dan hier komt inspreken van, gemeente Haarlem, doe alstublieft mee?

De heer Sijm: Ja, dat is zeer goed mogelijk. Wij zouden graag de voorbeeldfunctie die Haarlem altijd geweest is, zeker de laatste jaren, in de wietwereld, in de wietbranche, zouden wij graag willen blijven zijn, willen blijven houden. Maar ja, we kunnen niet vrijwillig onze nek in een strop steken en dan vragen of ze hem heel hard aan willen trekken. Dat is niet waar wij groot mee zijn geworden dus wij blijven strijden.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sijm, Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ook nog een vraag aan de heer Sijm. Wat zou naar uw mening het doel van zo'n experiment moeten zijn?

De heer Sijm: Het doel van het experiment is het uit het criminele circuit halen van de producten die in de shops aangevoerd worden. Wij willen dolgraag een product kopen met een bonnetje, met een factuur erbij.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Van den Raadt, u had ook nog een vraag aan de heer Drenth? Gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, mijnheer Drenth, u had, u zegt dat u dus het advies kreeg om in het begin van 2019 hier weer aan de bel te trekken, dat heeft u nu een paar keer gedaan. Uiteindelijk krijgt u dan een antwoord van ja, afwijzen kan niet, zei de ambtenaar. En gaat u zelf maar met die mensen praten. Maar gaf die ambtenaar ook nog advies, opbouwend advies waar u wat aan had? Of werd er alleen naar die tijd gezegd, we kunnen er niets mee.

De heer Drenth: Dat is, de ambtenaar gaf al aan in het schrijven, we hebben contact gehad met een van onze juristen. Het is voor ons al gemeente niet mogelijk een deelnemer aan te wijzen, af te wijzen op economische motieven. Het enige wat we u kunnen adviseren is om zelf contact op te nemen met het "Friteshuis". Dus mogelijk zien zij dan af van inschrijving op een plek op de Botermarkt. En dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drenth. Verder nog vragen? Ja, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Het is niet zozeer een vraag aan de insprekers. Het was sowieso een beetje verwarrend dat de insprekers direct na elkaar kwamen omdat de vragen daardoor, de aandacht een beetje anders loopt. Maar ja, het is ook niet gebruikelijk om te vragen aan de burgemeester of de betreffende wethouder hoe en wat- Maar ja, op dit moment kunnen wij voor u ook niks betekenen, het klinkt inderdaad ja, niet heel logisch. Dus ik zou het heel fijn vinden als we daar vanuit het college iets over zouden kunnen horen. Maar dat is even een vraag aan de voorzitter.

De voorzitter: Ja, dat is natuurlijk niet gebruikelijk om het op die manier te doen. Ik neem aan, mijnheer Drenth dat u uw ongenoegen ook heeft duidelijk gemaakt richting het college al? Heeft u daar een antwoord op gekregen?

De heer Drenth: Nou, ik heb dus hier, is het eerste wat ik iets mee doe zeg maar. Ik weet eigenlijk niet meer waar ik, bij wie ik me moet melden, degene die erover gaat die zegt, ik kan er niets mee. En "...", dat is eigenlijk...

De voorzitter: Ja, als ik een voorstel zou mogen doen. Want u zit hier nu, en daar heeft mevrouw Sterenberg gelijk in, u heeft vragen gesteld die eigenlijk door het college beantwoord moeten worden. Alleen deze setting, op het moment dat een inspreker het woord doet, dan geeft u uw grieven . Meestal zijn dat grieven helaas, geeft u aan. En dan kan het, kunnen het, de leden van deze commissie kunnen u dan vervolgens vragen stellen en daar zelf actie op ondernemen. Uw vragen zijn eigenlijk rechtstreeks gericht aan het college, dus ik, mijn voorstel aan u zou zijn en ik begrijp dat de tijd een beetje dringt omdat het hele proces al gaande is. Maar misschien kunt u zetten, spoed. En dat u uw vragen richting het college stuurt en daar misschien een deadline aan verbindt, wat ons betreft. En dan, mocht dat niet binnen die termijn beantwoord worden, die vragen en u komt daardoor in problemen, dat u dan alsnog terugkomt bij de commissie waarop we het alsnog kunnen behandelen. Want op het moment dat uw vragen op papier staan, kan dit stuk ook door ons geagendeerd worden eventueel. Dus dat is de gangbare gang van zaken. Mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Ja, ik wou aan uw verhaal toevoegen, misschien kan de burgemeester nu even toezeggen dat hij op die vragen zal reageren.

De voorzitter: Dat wil ik wel vragen aan de burgemeester. Burgemeester, wilt u daarop reageren?

Burgemeester Wienen: Als over de uitvoering van iets wat nog redelijk ver in de toekomst ligt het gevoel is van, dat is niet goed. Dan denk ik dat het gewoon goed is om even contact te hebben met het college. En in dit geval denk ik, er zit een evenementenkant aan en er zit een economische kant aan, dus dat is de wethouder economische zaken en ik ben voor evenementen. Moeten we even kijken wat het meest voor de hand ligt en dan hebben we het er gewoon even over.

De voorzitter: Dus als u een brief stuurt gericht aan het college van b&w dan hoop ik dat het allemaal goed gaat komen. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ik zal hem in een vraag proberen te duiden. De heer Drenth, wat ik in een vraag zal proberen te duiden, is dat u altijd nog de mogelijkheid heeft om na een reactie van het college bezwaar in te dienen bij de commissie beroep en bezwaar. Dus die wil ik nog even meegeven voordat wij het hier in algemene beleidstermen gaan behandelen.

De voorzitter: Goed, dan, heeft u daar wat aan? Ja?

De heer Drenth: Jazeker.

9. a. Experimentdeelname gesloten coffeeshopketen

De voorzitter: Goed zo. Dank u wel allebei voor het inspreken. Naar aanleiding van de inspraak, mede naar aanleiding van de inspraak van de heer Sijm gaan we nu ook dit onderdeel als ingelast agendapunt behandelen. En dat agendapunt dat gaat dus inderdaad over de experimentdeelname gesloten coffeeshopketen. Dat is een ingelast agendapunt. Voor de mensen die thuis mee zitten te kijken, het staat niet op de officiële agenda, we gaan het er toch over hebben. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp.

Burgemeester Wienen: Mag ik misschien, mag ik even, heel even.

De voorzitter: Ja, dat is misschien wel een handig idee, misschien mijnheer Trompetter, als u het goedvindt, laat ik eerst de burgemeester even zijn kant van het verhaal vertellen, misschien komen er daar, naar aanleiding daarvan, vervallen er aantal vragen of komen er vragen bij. Maar dan beginnen we bij de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, ik wil zo kort mogelijk zijn. Ik heb u een brief geschreven, daar staat het meeste ook in. Er ligt een duidelijke wens van de raad van, we willen meedoen, onvoorwaardelijk, doet er niet toe hoe maar we willen meedoen. Wij hebben ons aangemeld, hebben geconstateerd dat er nog heel lang is gepraat en onderhandeld over de achtergronden en de voorwaarden voor het experiment, die liggen nu op tafel. En voor mij is het wel heel belangrijk om te kijken, is er ook een beetje draagvlak voor. Want één ding is duidelijk, of de gemeente doet mee en dan doen alle coffeeshops mee, of ze moeten sluiten. Of de gemeente doet niet meer. Ja, dat is de consequentie. Dus als je niet meedoet en de gemeente doet wel mee, ja, dan moet de coffeeshop sluiten. Dus dat heeft nogal consequenties. Om die reden heb ik gezegd van, ik vind het echt wenselijk dat u hier ook zelf aan kan geven van hoe u hier nou inzit en naar kijkt. We hebben ons aangemeld. Het valt mij ook op dat bij de gemeenten die zich hebben aangemeld dat daar wel degelijk ook nog wel een aantal dingen aan de orde zijn bijvoorbeeld, er zijn gemeenten die gezegd hebben, ja wij gaan er wel vanuit dat eventuele juridische kosten, dat die ook door het Rijk gedragen zullen worden. Want stel je voor dat, er komen rechtszaken van. Stel je voor dat wij zouden meedoen en dat ik zeg maar wat, zes van de coffeeshops zeggen van, wij beginnen een procedure want het is belachelijk dat wij moeten sluiten Nou, dat leidt tot flinke kosten. Dan vinden we dat het Rijk ook daarin een bijdrage moet betalen. Dus er zijn gemeenten die gezegd hebben, dat vinden we wel een voorwaarde. Daarnaast is over de werkbaarheid van de voorwaarden zoals het Rijk die heeft opgelegd... Het Rijk zegt, dit is het. Maar het valt ons wel op dat daar nog bepaalde nuances in wijzigen, dat merk ik bijvoorbeeld als je kijkt naar de wijze waarop het in de Kamer is behandeld. Want dan wordt er gezegd, één van de dingen waar onze coffeeshophouders van zeggen van, nou daar maken we ons grote zorgen over, er mag geen combinatie zijn met tabak. Nou, en heel veel gebruikers die gebruiken een joint met tabak. Ja, als dat niet mag dan gaan die ons voorbij en dan gaan ze elders hun producten halen. Want ze zijn verslaafd aan tabak. Nou, daarvan blijkt nu dat er gezegd wordt van ja, de adviescommissie die heeft gezegd dat het roken van cannabis en gebruik met tabak ontmoedigd moet worden, dat betekent dat er een waarschuwingstekst wordt voorgeschreven over het roken van hennep moet tabak. Ja, dan denk ik dat er niemand wakker van ligt, dat is dus zo'n zelfde tekst als die iedere roker tegenkomt als hij een pakje gaat kopen, denk ik. Dus ja, daar zal dan ook niet denk ik onze coffeeshops van wakker liggen. Het enige probleem is, als wij ons nu opgeven dan geven we ons op. En dat heeft consequenties want dat betekent dus dat iedereen mee moet doen en dat wij gehouden zijn aan de voorwaardes zoals ze uiteindelijk gelden. Wij kunnen moeilijk zeggen van, wij doen mee en we gaan vervolgens allerlei onderhandelingen voeren. Ik denk dat de essentie van het, nou, de moeite die de coffeeshops ermee hebben, hebben ze duidelijk neergelegd. Dat is, wij denken dat een aantal van de voorwaarden ons fors klanten gaat kosten en dat die op een illegale markt in Haarlem op straat of buiten Haarlem terecht gaan komen. En ja, dat vinden wij dermate ongewenst en ook risico's met zich meebrengen dat we dan liever niet meedoen. En dat is wat wij nu volgens mij onder ogen moeten zien, dat is zoals de coffeeshophouders ertegenaan kijken. Als we toch mee willen doen vanwege het grote doel, namelijk de criminaliteit uit het leveren van de softdrugs halen en zorgen dat de bevoorrading ook gewoon legaal kan gebeuren. Ja, dan is de consequentie dat er mogelijk een deel van de markt weer uit het zicht zal verdwijnen. En dat vinden de coffeeshophouders vervelend want dat kost ze dus klanten en geld. En dat is voor ons lastig omdat mogelijk zich dat gaat manifesteren op straat. Nou, dat is denk ik waar we staan. College heeft gezegd, we geven ons op met de melding dat we na vanavond mogelijk erop terugkomen omdat we in deze commissie er nog over spreken. Dus het is, wij moeten echt vanavond, wij kunnen niet zeggen van nou, laten we nog eens kijken en we gaan over een paar weken kijken. Dan doen we

gewoon niet mee. Er hebben zich genoeg gemeenten aangemeld, een heleboel niet maar een heleboel ook wel. Ik meen iets van vijfentwintig, zesentwintig zoiets. Dus als wij niet meedoen dan gaat het experiment gewoon door. Als wij ons wel aanmelden, moeten we nog maar afwachten of we in de prijzen vallen want er is gezegd, zes tot tien. Dus van diegenen die zich aanmelden, zal een deel ook weer afvallen. Ik denk wel dat Haarlem een belangrijke partner is want dat is mijn laatste zin, als Haarlem meedoet, is het volgens mij de gemeente met de meeste coffeeshops die meedoet.

De voorzitter: Goed, dank u wel, ja, voordat ik overga naar de leden van deze commissie. In mijn optiek, maar misschien vergis ik me, het is weliswaar een belangrijk onderwerp maar volgens mij is het ook heel duidelijk hoe het ligt. Dus ik stel voor dat we de behandeling van dit onderwerp toch vrij sec houden. En niet ingaan om het belang van wel of niet softdrugs. Maar dat we gewoon heel sec besluiten hier, gaan we meedoen met het experiment of niet? En natuurlijk is er een mogelijkheid tot het stellen van vragen aan de burgemeester maar ik denk dat we het redelijk kunnen beperken. Mijnheer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank. Ik heb een punt van orde want mij was de status van de behandeling niet helemaal duidelijk tot ongeveer de een-na-laatste zin van de burgemeester. En daar schrik ik toch wel een beetje van. Want wij hebben gisteren de brief van de burgemeester, de brief is eerder toegestuurd maar gisteren hebben we te horen gekregen dat die vandaag op de commissie zou staan. Ik heb hem nog niet goed met mijn fractie kunnen bespreken terwijl wij dit echt een heel belangrijk onderwerp vinden. Ik zou willen voorstellen om er vandaag wel kort over te spreken maar de komende raadvergadering hem te agenderen om dan definitief... Want ik kan op dit moment hier, kan ik hier echt, het is een ontzettend lastige discussie of wij onze zestien coffeeshophouders nu het mes op de keel gaan zetten of niet. En ik ga dat niet doen zonder een zorgvuldige afstemming met mijn fractie.

De voorzitter: Dan is een cruciale vraag wat mij betreft aan de burgemeester, is er een mogelijkheid om die beslissing van deze commissie nog uit te stellen?

Burgemeester Wienen: Nou, kijk, we hebben ons aangemeld nu en gezegd dat wij daar mogelijk op terugkomen na deze vergadering. Er is vandaag al naar ons gebeld om te weten van joh, wanneer weten jullie dat, is het al bekend? Men wil het gewoon nu weten. En als we ons niet, als wij ons terugtrekken dus als ik zeg van, nou ik heb nog geen consent dus ik trek me terug, doen we gewoon niet mee. Als ik ons laat staan ja, dan heb je kans dat er gezegd wordt van ja, je bent aangemeld en nu zit je in het project. Maar nogmaals, ik heb mijn best gedaan, ik heb die brief geschreven, ik heb in die brief precies gezet dat de datum al verlopen was. Maar dat ik om te voorkomen dat ik buiten u om een keuze zou maken, ik tot en met deze datum de ruimte heb gekregen, want dat is wel in ieder geval gelukt, om het eventueel terug te trekken.

De voorzitter: Overigens is het de brief, maar dit geheel terzijde, de brief is vrijdag al geplaatst in de Raadzaam, hij was al beschikbaar. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: "...".

De voorzitter: Dat verzoek heeft vrijdag al, stond het in de raadsinformatiebrief die vrijdag al is verzonden met de Raadzaam mee, hij heeft in de Raadzaam gestaan. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik had de brief ook graag willen ontvangen maar ik was in de geadresseerden van de email in ieder geval. Nou, het lijkt mij gewoon volstrekt helder. De reden waarom wij zeg maar met het experiment mee wilden doen was inderdaad, decriminaliseren. Dat betekent niet dat je

dat in één keer met de hele keten kan doen en zeker niet op deze manier, dat je zeg maar een soort staatswiet gaat verplichten op een soort communistische manier voor dit verhaal. Daarbij wil ik in herinnering brengen dat, dit kabinet heeft de conclusies van het rapport voor de wetenschappelijke regering, de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid aangepast waardoor de coffeeshops er minder positief uitkwamen. Want anders hadden we waarschijnlijk nu al legale wiet- en cannabisachtige producten gehad. Dus als dit de voorwaarden zijn en als één van de pleitbezorgers en de eerste die hiermee kwam in de raad, zeg ik, we doen aan dit spelletje van het kabinet niet mee en we trekken ons terug, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank je wel. Ja, ik had het geluk dat ik gebeld werd door de journalist om mijn mening te geven. En ik kon zeggen, nou, mag ik je zo even terugbellen want dan ga ik de brief lezen en het onderzoek. En natuurlijk hadden we ook al gewoon landelijk de tendens meegekregen van hoe er gereageerd werd op het experiment. En ja eigenlijk is de reactie is gewoon, dit experiment wordt nu neergezet als een moetje want de voorwaarden zijn gewoon niet wat we ervan hadden verwacht en wat we willen om die grote stappen te kunnen maken. Want ook de Haarlemse VVD wil heel graag stappen vooruit zetten, heeft de motie ook ingediend. Maar ja, de vraag is, zetten we hiermee stappen vooruit? Of stappen we in een moeras en weten we niet waar we uit gaan komen? En dus wat de VVD betreft en we vinden het echt heel erg jammer want het is een enorme spagaat. Wat dat betreft wordt ons ook net als de coffeeshophouder, wordt ons ook het mes op de keel gezet, is dit niet wat we willen en geloven we niet in het resultaat. En dat is echt heel jammer als je dus wel stappen vooruit wil zetten. Ik wil overigens daarbij wel de burgemeester echt nadrukkelijk bedanken dat hij wel voor deze aanpak heeft gekozen, ook fijn om te horen dat het overleg heel goed gaat. Maar ik vond ook deze brief gewoon heel prettig, dat u toch proactief ervoor heeft gekozen om ons wel eerst aan te melden met daarbij de kanttekening dat wij er nog over kiezen. Nou, dat vind ik heel erg fijn dat er zo, dat u zo omgaan met onze wensen. Maar ja, het is gewoon heel jammer dat we wat de VVD dan betreft, dan toch nee zeggen.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het met niet lullen maar poetsen eens. Want dat was de eerste fractie die het indiende. Ja, ik ben blij om te horen dat de coffeeshops gezamenlijk optrekken. Eerst wilden ze alle zestien meedoen, nu zeggen ze alle zestien nee, nou dan is het voor de SP afgelopen. Als de coffeeshops niet willen, we gaan niet tegen heug en meug aan een experiment.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Garretsen, mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, uiteindelijk willen we natuurlijk allemaal dat de achterdeur legaal wordt maar aanmelden voor dit experiment lijkt ons nu niet meer goed omdat alle coffeeshophouders het niet eens zijn. Dus wat ons betreft melden we ons definitief niet aan en dat hebben we in de fractie wel kunnen overleggen. Ik zou wel de burgemeester willen vragen om in die definitieve brief te melden dat, mocht er uiteindelijk nog verder onderhandeld kunnen worden over de voorwaarden, dat de zaak voor de gemeente Haarlem anders zou kunnen komen te liggen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Sepers, mijnheer Aynan, mijnheer Gün. Ja, u stak net uw hand op maar u was het alweer vergeten, mijnheer Gün, ik geef u het woord.

De heer Gün: Ja, voorzitter dank u wel. Ik sluit mij aan bij de vorige sprekers, ik zal niet alles herhalen. Maar ik wil wel even benadrukken, net als de VVD, dank voor het gevolgde proces aan de burgemeester en de heldere brief. GroenLinks is altijd een groot voorstander geweest van, mijn fractie hecht daar veel waarde aan. De motie is inderdaad door een aantal partijen ingediend en heeft draagvlak gevonden bij een groot deel van de Haarlemse raad. U schrijft in de brief dat u de Haarlemse bijdrage en de opmerkingen zult meenemen richting het Rijk. Nou ja, we gaan ervanuit dat u dat ook doet, met alle bezwaren die u hier hoort. Want wij zijn ook geen voorstander van, nou ja, deze proef met de nadruk die ook al door collega's is gelegd. Dus neem alstublieft de bijdrage mee, de Partij van de Arbeid heeft ook al gezegd, informeer ons en dat is ook onze nadrukkelijke wens met name over de uitkomsten van de proef. En zoek daar waar die nuance, zoals u dat noemt er ligt, naar mogelijkheden om toch nou ja, meer draagvlak te vinden in deze commissie die ik nu proef. Maar vooral ook bij onze partners als het gaat om coffeeshopbeleid. Want wij hechten ook veel waarde aan de huidige wijze van samenwerken en het keurmerk waarmee we toonaangevend zijn in Nederland. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Gün, mijnheer Aynan, wat u zover?

De heer Aynan. Ja, hoor, ik ben altijd zover.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Aynan: Voorzitter, een experiment waar diegenen die het betreft niet aan mee willen doen ja, dan houdt het eigenlijk wel heel snel op. En wat Jouw Haarlem betreft mogen we absoluut geen risico's nemen wat volksgezondheid en veiligheid betreft. En weet je, als je ergens aan meedoet en het blijkt ja, dat je dus het illegale circuit alleen maar aanmoedigt ja, dan moeten we dat gewoon niet doen. En overigens dank inderdaad voor de duidelijke brief, dit was het.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Aynan, mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja voorzitter, zonder last of ruggespraak, zoals het hoort.

De voorzitter: Zonder last is het tegenwoordig.

De heer Rijssenbeek: O, zonder last, nou, ja, dan word ik toch weer gecorrigeerd. Voorzitter, er zijn complimenten voor de burgemeester en op zichzelf sluit ik me aan bij het proces dat is gevoerd, het overleg met de coffeeshops, de coffeeshops zijn er tevreden over, de informatie richting de raad. Alleen de timing van de informatie, daar vind ik wel wat van. Want die aanmeldperiode die heeft natuurlijk een behoorlijke tijd gelopen. Ik heb het idee dat deze informatie ook eerder naar deze commissie had kunnen worden gestuurd en dat we hier met het mes op de keel zo'n belangrijk proces even te elfder ure moeten afkappen.

Burgemeester Wienen: Mag ik één korte reactie.

De voorzitter: Daar wil de burgemeester graag even op reageren.

Burgemeester Wienen: Want ik begrijp dat heel erg goed, het is een heel lang proces geweest, alleen nou, in dat proces is al heel lang duidelijk van nou, tegen de voorwaarden zoals ze in het begin golden, was er helemaal massaal verzet, dat heb ik eerder overleg over gehad met de coffeeshops. Vervolgens kwamen de voorwaarden en werd er nog weer nader overleg over gevoerd, hoe moet je bepaalde dingen lezen? Ik heb pas vorige week maandag, was ik in staat om met, en ik wilde met alle coffeeshophouders praten. Dat is ook

bijna met allemaal gelukt, die waren er allemaal bij. We hebben er uitvoerig over gesproken. En toen pas was ik in staat om iets te gaan doen in uw richting. En dat heeft dus te maken met het feit van, wil je zorgvuldig kijken, kan het of kan het niet? Ja, dan moet je echt weten, wat is het nou definitief? En zelfs na die tijd is er nog weer nieuwe informatie gekomen over hoe je bepaalde voorwaarden moet lezen. Dat maakt duidelijk hoe ingewikkeld het was. Nou het heeft een paar dagen gekost om de brief definitief te redigeren en naar u toe te sturen, helaas. Maar ik zag ook geen kans om dit wel met een ruime marge in de tijd te doen.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, ik begrijp dat het ingewikkeld is voor de burgemeester, het is niet minder ingewikkeld voor ons nu als raad om daar iets van te vinden, of als commissie om daar iets van te vinden. Ik moet het juist formuleren. Kijk, er wordt gezegd dat de mensen of de partijen om wie het gaat het niet willen. Ik ben het honderd procent eens dat de coffeeshops een belangrijke partij zijn in deze maar het is natuurlijk niet de enige partij die hierbij betrokken is. Ik kijk ook naar gebruikers die hier iets van zouden kunnen vinden, ik kijk ook naar de stad in zijn algemeenheid, ik kijk ook naar iets als de raad die er ook belang bij heeft dat er geen georganiseerde criminaliteit, toeleveranciers van onze ondernemers. En ga zo maar door.

Voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, u heeft zeg maar, u zegt, de coffeeshops zijn niet de enige partij in deze maar zijn er dan nog meer partijen die zich bezighouden in een gedoogsituatie met het verkopen, distributie van softdrugs?

Voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nee, ik heb zojuist een heel rijtje genoemd van belanghebbenden die wat mij betreft ook een belang hebben bij deze discussie en een belang hebben in de afweging. Mijn punt is dat de beslissing om hier wel of niet aan mee te doen, zou niet uitsluitend bij die coffeeshops moeten liggen. We kunnen er lang en kort over praten maar het is natuurlijk wel een hele bijzondere situatie dat we in Nederland een achterdeur hebben... Ja, ik heb nog tien minuten dus ik ga hier eindeloos op door. Dat we een achterdeur hebben die gewoon wordt toegeleverd door vaak georganiseerde criminaliteit. En we hebben nu een unieke situatie waarbij we de gelegenheid hebben om niet van de georganiseerde criminaliteit af te nemen maar van een gereguleerde entiteit die legaal is. En dan vind ik dat we hier vrij snel overheen moeten springen en zeggen, ja, de coffeeshophouders die willen dat niet hè, die willen niet die kans benutten om in ieder geval vier, vijf jaar lang legaal af te nemen. Omdat er mogelijk sprake is van omzetverlies of omdat er risico's zijn die op dit moment moeilijk zijn in te schatten. Dat is een te respecteren belang hè. Alleen de vraag is even hoe het door ons kan worden gewogen en dat vind ik een lastige.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. Oei, ineens als bloemen komen zij op. Mijnheer Aynan, mijnheer Garretsen mijnheer Trompetter en mijnheer Gün en ook in die volgorde. Maar mijnheer Aynan trekt zich terug, mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, u geeft aan dit een hele mooie kans zou zijn maar hoe ziet u dan dat zeg maar hè, ik bedoel, we hebben hier geen communistische marktwerking, dus hoe zit u dan zeg maar, hoe komen de mensen aan de door hen gewenste producten die ze dan niet meer kunnen krijgen op een verantwoorde, gedoogde manier? Hoe ziet u dat voor zich dan? En hoe ziet u dan ook dat die mensen, hoe gaan die mensen daar dan wel aankomen? En wat vindt u daar nou van?

Voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, dat zijn terechte vragen, mevrouw de voorzitter, van mijnheer Trompetter waar ik ook niet direct een antwoord op heb. Trouwens ik heb het antwoord wel want die mensen gaan dat vinden in de illegaliteit waar ze ook al die andere producten vinden die op dit moment niet gedoogd zijn. Maar dat is een realiteit. Ik zeg alleen dat we voor zo'n 75 procent van de markt die nu ook wordt aangeleverd door de georganiseerde criminaliteit wel een legaal alternatief hebben. En dat is de kans waar ik op wijs maar er waren nog meer alternatieven, interrupties.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen maar ik wil even, u heeft nog minder dan een minuut geloof ik dus houd het kort.

De heer Garretsen: Ja, ik snap de overweging van de heer Rijssenbeek en de frustratie heel goed. Maar we hebben altijd heel goed overleg met de coffeeshops gehad, de burgemeester en de coffeeshops die hebben alle zestien gewild dat het experiment zou plaatsvinden, dat we het zouden aanvragen. Nu zeggen ze nee. En dan kan het experiment niet worden uitgevoerd. En ik heb vertrouwen in het standpunt van de coffeeshops want in het verleden hebben ze getoond dat ze bonafide zijn en geen spelletjes spelen.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, ik zal een vraag in lezen en die ook beantwoorden. Ik begrijp heel goed het belang van de coffeeshops en ik begrijp ook heel goed dat zij nee zeggen en dat is een standpunt wat wij ook zwaar moeten laten wegen. Tegelijkertijd zie ik dat er ook heel veel andere gemeenten zijn die zonder voorbehoud wel degelijk in zijn gegaan op dit experiment met voorwaarden waar je allerlei vraagtekens bij kunt zetten maar waar wij niet over gaan. Maar in die kansen, of in de steden zijn er kennelijk coffeeshops die deze kans wel willen pakken. En ik vind het een gemiste kans dat wij als stad waar we zolang voorop hebben gelopen op dit gebied, dat we die kans niet pakken.

De heer Garretsen: Ja, maar als ze alle zestien zeggen, we willen niet meedoen dat is het onuitvoerbaar.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u krijgt van mij het woord hè.

De heer Garretsen: Ja, voorzitter ik gooi even de knuppel in het hoenderhok omdat ik vind dat dit een discussie is die gevoerd moet worden ook al is de meerderheid sowieso tegen. En ik zeg ook niet dat ik nou hartstochtelijk voorstander ben van die coffeeshops het mes op de keel zetten. Ik vind alleen wel dat dit geluid moet worden gehoord en dat we hier nog, ook al is het in een evaluatie achteraf omdat we toch niet meedoen. Maar wel hier goed over na moeten denken van goh, hoe kan het nou dat wij juist terwijl wij zo'n vooruitstrevende partij zijn deze kans niet hebben gepakt en ook met elkaar, met die coffeeshops en de gemeenteraad en het college, niet tot een modus zijn gekomen waarop we dit een kans hebben kunnen geven.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel voorzitter. Zoals zo vaak zegt de heer Rijssenbeek wel hele zinnige dingen en dat wil ik wel even gemeld hebben. Omdat onze afweging van GroenLinks met name is geweest wat u nu in de laatste drie zinnen hebt bijgedragen. Het is een experiment, met of zonder deelname van Haarlem gaat dat experiment wel door. Daar hechten wij wel heel erg veel waarde aan om die uitkomsten... Daarom heb ik de burgemeester ook gevraagd van, wanneer die evaluatie is, deel die uitkomsten dan ook met ons. Maar het gaat ons ook om, zoals de SP dat heel duidelijk heeft verwoord om, als je het experiment wilt doen, dan heb je

wel draagvlak nodig om dat experiment te doen. En ik ben het volledig eens met wat u zegt over de voor-, maar ook de nadelen van het wel of niet doen. En ook het besluit en alle belanghebbenden. Maar met deelname van Haarlem of geen deelname van Haarlem valt het hele experiment niet om en gaat het wel door. En dat is voor ons de afweging geweest om te zeggen, nou, dan trekken wij ons nu voor even terug. Met name vanuit die onduidelijk en nou ja, toch de teleurstelling die ik ook het uitgesproken met betrekking tot landelijke spelregels. En de burgemeester vraag van, neem dat alstublieft mee want we hadden wel zo graag mee willen doen als een van de dragers ook van het, of de motie die is ingediend.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJbrandy: Ja, ik wou graag de termijn benutten.

De voorzitter: Ik weet niet of mijnheer Rijssenbeek al klaar was met zijn termijn.

De heer Rijssenbeek: Ik heb alle interrupties gebruikt om datgene wat ik nog had willen zeggen te berde te brengen.

De voorzitter: Heel knap hoor, mijnheer Rijssenbeek, echt chapeau. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Ja, volgens ons zit er een fundamentele weef- of denkfout in de opzet van dit heel experiment want volgens mij is het geen probleem van coffeeshops, het is ook geen probleem van steden. Het is uiteindelijk een probleem van de voorkant van de aanbodketen. En het Rijk moet zich de vraag stellen en probeert natuurlijk misschien door dit experiment wat voor een deel ook helemaal niet gewild is in Den Haag, laat ik het zeggen het ook, misschien wel bewust te laten mislukken op de een of andere manier. Maar je zult zoals mijnheer Sijm ook net aangaf, uiteindelijk een assortiment moeten bieden wat qua breedte, qua kwaliteit, qua prijs ook vooral, kan concurreren met het illegale circuit. Want we kunnen het illegale circuit niet via handhaving om zeep helpen, dat lukt kennelijk niet. Dus we zullen het via de marketing moeten doen en dat betekent dat je een beter product moet hebben tegen een betere prijs dan de georganiseerde misdaad. Nou, we weten dat de georganiseerde misdaad het niet zo nauw neemt met de kwaliteitsregels, met milieuregels, dat ze geen belasting betalen. Dus het zal nog een hele toer worden om inderdaad een assortiment te bieden wat daadwerkelijk zich kan meten met die criminaliteit. Als je dat per stad doet, dan is het eigenlijk... Als ik georganiseerde misdaad zou zijn, ik ben het niet maar dan zou ik alles op alles zetten om gewoon in een stad die meedoet de coffeeshops kapot te concurreren door het gewoon op straat bij wijze van spreken weg te geven om te zorgen dat dat experiment niet gaat lukken. Dus je zult het op een hele andere manier van de voorkant moeten aanvliegen om hier een doel mee te bereiken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Mijnheer IJsbrandy, u zegt net dat de coffeeshops geen belasting betalen, dat zouden we volgens of zeg maar nee, de aanbieders, ja.

De voorzitter: Ik heb begrepen dat de toeleveranciers geen belasting betalen, mijnheer IJsbrandy, gaat u verder.

De heer IJsbrandy: Nee dus, laat ik zeggen, als je dit op deze manier wilt doen dan zul je het à la Canada moeten aanpakken. Gewoon grootschalig, kwekers aanwijzen, een bedrijf stichten wat gewoon die producten kan omzetten in aantrekkelijke consumentenproducten tegen goede prijzen. En in Canada is al bewezen dat

dat succesvol is, dat mensen dan heel graag het legale product willen kopen. Dat je daar in no-time een miljardenbusiness mee op kan bouwen, dat de staat of de overheid in zijn algemeenheid daar heel veel geld ook mee kan verdienen. Dus waarom nog een experiment doen als we eigenlijk al de oplossing gewoon hebben liggen?

De voorzitter: Dank u wel mijnheer IJsbrandy.

De voorzitter: Ja, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, bent u er ook van op de hoogte dat de Nederlandse overheid wiet zelf teelt en ook levert, laat telen en levert aan het buitenland. En nu heel veel aan Duitsland omdat daar medicinale wiet overal aanwezig moet zijn. Bent u daar ook van op de hoogte?

De heer IJsbrandy: Ja, dat is volgens mij voor medicinaal gebruik, wordt er wat gedaan.

De heer Trompetter: Ja, maar maakt dat veel uit?

De voorzitter: Ik denk dat dat een andere discussie is die hier misschien niet thuishoort in deze commissie op dit moment. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. Volgens mij is het meeste al gezegd, ik sluit sowieso aan bij de complimenten die gegeven zijn aan de burgemeester. Ik denk dat hij inderdaad dit proces heel professioneel en vakkundig heeft geleid. Erg prettig ook dat hij hier bij ons is teruggekomen om toch nog even te checken dat ondanks de motie die er ligt en was aangenomen en overigens ook door ons gesteund, toch nog even kwam checken of dit nou wel hetgeen is dat we wilden. Voor de rest, ja, heeft de heer Rijssenbeek natuurlijk ook gelijk, er zijn inderdaad nog meerdere partijen en ook dat moeten we afwegen. Ik kan me inderdaad zo voorstellen, de gebruiker, de heer IJsbrandy zei het ook al, criminelen nemen het niet zo nauw met milieueisen, dat zal ook wel met bestrijdingsmiddelen niet het geval zijn. Dus dan zou je misschien als gebruiker wel voordeel kunnen hebben bij staatsgekweekte wiet. Dat je in ieder geval weet hoeveel roundup er is gebruikt, laat ik het zo maar zeggen. Maar voor de rest, nee, wij gaan gewoon analoog aan wat we ook eerder hebben gedaan bij de discussies over het vrijgeven van de sluitingstijden van kroegen. Wel of niet happy hour. Ook bij die twee punten hebben wij steeds de Haarlemse horeca gevolgd dus zullen wij nu ook de Haarlemse coffeeshophouders volgen in deze. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt. Omwille van de tijd. Ja, mijnheer Van den Raadt, u krijgt zo meteen nog het woord. Omwille van de tijd wil ik toch voorstellen om deze discussie een beetje af te ronden. Gaat uw gang, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja voorzitter, eerste vraag, is dit een collegebevoegdheid of een raadsbevoegdheid? Want dan is het wel interessant als we wat mogen zeggen en uiteindelijk het college iets anders beslist of nu wel naar de raad luistert. En punt twee merk ik op hoe belangrijk het is dat de journalistiek er is omdat die dan raadsleden op de hoogte stelt van informatie die we liever van de gemeente hadden gehoord. Dus voortaan iets eerder, we hebben het bij het seniorenconvent nog aangekaart dat we graag op de tijd, op de hoogte van dingen willen zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, ja, nee, even om het beeld recht te zetten, de informatie lag er al wel maar stond in de Raadzaam. En die had ik nog niet gelezen omdat ik de commissiestukken aan het lezen was en daar zat dit nog niet bij. Dus we waren, we hebben de informatie wel gewoon ontvangen, alleen niet op de meest zichtbare manier.

De heer Van den Raadt: Exact wat ik bedoel. Ja, dat was exact wat ik bedoelde. Kijk, dan is het nog wel interessant natuurlijk als niemand mee wil doen, dat we wel allemaal meedoen aan dat experiment, want het is natuurlijk en experiment. Dus dat als dat experiment totaal mislukt, dat we dan doorhebben wat voor waanideeën dit kabinet VVD, CDA, D66 en ChristenUnie wel niet heeft met experimenten te komen die nooit kunnen slagen. Dan heb ik wel een vraag aan de burgemeester nog want u zei wel iets opmerkelijks, als we niet meedoen dan moeten alle coffeeshops dicht. En dan krijgen we straathandel en allemaal dingen die we niet willen hebben. Is dat niet een beetje tegenstrijdig met wat u tegenwoordig doet, dat zo gauw er iets is bij een coffeeshop dat u ze sluit? Want dan verplaatst het ook naar de straathandel dus als u daar nog op wilt reageren.

De voorzitter: Burgemeester, wilt u daar nog op reageren?

Burgemeester Wienen: Heel kort. Wat u zei heb ik in ieder geval niet gezegd. Wat ik gezegd heb, is dat de, bij de voorwaarden van het experiment hoort, als je meedoet dan moeten alle coffeeshops in het experiment meedoen of sluiten. Dat is wat er dan aan de orde is. En ik vind het daarom juist ook heel erg belangrijk dat we er hier ook goed met elkaar over praten want ik deel ook van, het is ook een kans. U wilde dit heel erg graag, we zitten ook niet zo heel erg ver van elkaar vandaan, dat zie ik ook. Ik bedoel, als je de brief leest, het gaat niet over dramatische verschillen maar het is wel duidelijk, er zijn zestien coffeeshops die het niet willen. Dat betekent dat we de kans lopen dat een deel daarvan zegt van, wij houden vol en wij willen gewoon echt niet meedoen. En we willen ook niet sluiten natuurlijk. Dan krijg je procedures en gedoe en dat is wat ik net ook gezegd heb.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, aanvullend want u waarschuwde volgens mij voor wat er kan gaan gebeuren. U bent toch van mening dat als er coffeeshops sluiten, dat dat niet goed is voor Haarlem? Laten we dat dan even vaststellen, ja of nee?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik constateer dat dat een heel vervelende situatie gaat opleveren en daarom wil ik het er van tevoren over hebben. Overigens, laat ik ook heel eerlijk zijn, als we wel meedoen, verwacht ik dat de coffeeshops uiteindelijk niet blij zullen zijn maar dat het overgrote deel, misschien allemaal, dat weet ik niet, zullen zeggen, ja, nou ja, we gaan niet sluiten. Dus dan moeten we toch maar meedoen. Maar we balen ervan want wij zien heel negatieve effecten, onze omzet zal teruglopen en wij zien meer illegale handel ontstaan, dat is wat ze zeggen. En of ze meedoen of niet hebben ze nog niet aangegeven. Maar dat is mijn eigen inschatting. Ik denk niet dat ze ervoor zouden kiezen om te gaan sluiten.

De heer Van den Raadt: Ja, en dat was precies mijn vraag. Het tweede punt komt dan. U stelt vast als we coffeeshops sluiten of ze moeten gesloten worden is dat niet goed voor Haarlem. En dan is mijn aanvullende vraag, hoe verhoudt zich dat met het feit dat u coffeeshops sluit zo gauw er iets aan de hand is?

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, het lijkt mij, ik ga dat even voor u beantwoorden, burgemeester. Dat is, ja, want dat is namelijk niet waar we het nu over hebben. En ik, met klem, het onderwerp wat nu aan de orde komt zou om vijf over acht behandeld worden. Het is nu kwart voor tien. En als we hier een discussie over willen hebben, mijnheer Van den Raadt, dat valt onder veiligheid. Dan stel ik voor dat we daar een keer een ander moment over gaan praten maar niet op dit moment waar we het toch al druk hebben met de agenda. En bovendien moeten we nu gaan besluiten. Wat gaan we doen met wat er nu voorligt, hebben wij, ik heb een meerderheid heeft zich wat mij betreft...

De heer Van den Raadt: Is het een collegebesluit was mijn vraag.

De voorzitter: Pardon?

De heer Van den Raadt: Mijn vraag was, is het een collegebesluit?

De voorzitter: Het is volgens mij geen collegebesluit.

Burgemeester Wienen: Het college kan zich aanmelden, dat hebben we dus ook gedaan, dat kan. Maar wij zullen nu laten weten, want we hebben afgesproken, we polsen het in de commissie. Als er een meerderheid in de commissie het niet ziet zitten, dan zullen we dat laten weten dat we ons terugtrekken.

De heer Van den Raadt: Goed, en dan wil ik vragen, bent u van plan dat altijd te doen als er een collegebesluit is, dat de meerderheid van de raad uiteindelijk kan besluiten? Want dat zou wel geniaal nieuws zijn.

Burgemeester Wienen: Natuurlijk ga je dat niet zo blanco zeggen, dat slaat nergens op, er is niet voor niets een college en een raad. Je hebt met elkaar, heb je de discussies en dan neemt ieder zijn eigen verantwoordelijkheid. Dus ik ga niet blind zeggen dat je altijd zult doen wat de raad het liefste wil.

De voorzitter: Einde discussie, het is namelijk zo dat er een motie is aangenomen en het college heeft de opdracht gekregen om die uit te voeren. Door omstandigheden pakt dat een beetje anders uit dan gepland, de burgemeester heeft het proces keurig netjes gevolgd. Die komt terug omdat er een motie ligt die is aangenomen door een meerderheid van de raad. Komt terug om te zeggen dat er problemen zijn met de uitvoering daarvan. Dat is het punt waar we nu zitten, dus ik heb begrepen dat er een meerderheid is in deze commissie die zegt, onder deze omstandigheden helaas. En dat mag duidelijk gezegd worden, helaas gaan we dan niet akkoord met het uitvoeren van die motie alsnog omdat de voorwaarden nu eenmaal zo zijn dat de coffeeshops daar niet mee geholpen zijn. En dus die motie niet uitgevoerd kan worden. Heb ik hem zo goed vertaald?

De heer...: Dat betekent dat we ons dus terugtrekken.

De voorzitter: We trekken ons terug, we doen niet mee met het experiment onder deze voorwaarden. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Nou ja, dan even graag de bevestiging van de burgemeester dat de uitkomsten van de evaluatie van het experiment...

Burgemeester Wienen: Zeker, de beide dingen die er gezegd zijn, natuurlijk blijven we betrokken bij de discussies, bij wat er gebeurt, hebben we de contacten en zullen we u ook op de hoogte houden.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou, voorzitter ik heb ook nog iemand het verzoek horen doen dat als de voorwaarden nog zouden wijzigen, die kans lijkt niet heel groot maar niet is onmogelijk, dat we ons dan alsnog zouden kunnen herbezinnen. En ook weer opnieuw het gesprek met de coffeeshops daarover zouden kunnen aangaan of onder die gewijzigde voorwaarden we alsnog zouden kunnen aanmelden.

Burgemeester Wienen: Alleen denk ik dat we dan, de aanmelding is al gesloten, dus als we ons nu zouden aanmelden zou het niet meer kunnen. Daarom hebben we ons al aangemeld en gezegd van, mogelijk moeten we daarop terugkomen. Maar dat is het. Ik denk niet dat het nog een optie is om te zeggen van nou, we gaan over een tijdje ons alsnog aanmelden. Dan zijn er gewoon al een aantal stappen gezet. Maar principieel ben ik er niet op tegen, als die mogelijkheid bestaat, natuurlijk, dat gaan we doen.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou voorzitter, ik weet dat er een aantal gemeenten zijn die hebben zich onder voorwaarden aangemeld. En daar zie ik dan ook nog wel ruimte. Maar dat is precies de reden waarom ik het zo jammer vind dat we hier maar zo kort de tijd voor hebben. Wat zouden dan wat Haarlem betreft de voorwaarden kunnen zijn waaronder we zouden aanmelden? En als we niet aan die voorwaarden voldoen, ja dan vallen we automatisch af. Is daar nog ruimte.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik weet, heb ik zelf ook gezegd bij de inleiding, dat er een aantal gemeentes zijn die gezegd hebben van, nou ja, wij willen meedoen maar wel met deze conditie, dat gaat over die juridische consequenties, financiële zaken. Dat soort zaken. En ik ga ervanuit dat daar ook over gepraat zal worden dus dat dat kan. De rek in de voorwaarden, daarvan wordt door het ministerie gezegd, die is er wel uit. Maar in het Kamerdebat waren er toch nog weer een aantal nieuwe inzichten. Dus ik durf niet met zekerheid te zeggen dat er niet nog een zekere rek inzit. Maar ik weet wel heel zeker dat met het aantal aanmeldingen wat er nu ligt, dat er voldoende zijn voor het Rijk om het experiment te kunnen doen. Want er zouden zes tot tien gemeenten mee mogen doen, ze hebben op het ogenblik geloof ik iets van zesentwintig aanmeldingen. Daar zitten er een aantal bij met voorwaarden waarvan ik denk, daar kun je nog over praten. Dus volgens mij komt er zeker niet een tweede ronde om alsnog andere gemeenten mee te laten doen, dat is wat ik verwacht.

De voorzitter: Is dit onderwerp voldoende behandeld? We zijn het eens over de conclusie die net is getrokken? Oké.

[geen geluid 4:20:42-4:21:09]

10. 20.05 uur Wijziging prostitutiehoofdstuk APV (JW)

De voorzitter: Goed, mevrouw Smit, ik neem aan dat u weet wat de bedoeling is? U heeft drie minuten de tijd. Na tweeënhalve minuut, mocht het nodig zijn, dan ga ik u onderbreken, dan moet u afronden. Daarnaast is de mogelijkheid voor wat commissieleden om u nog wat vragen te stellen, of hun vragen. Gaat uw gang.

Mevrouw Smit: Goedenavond iedereen, bedankt voor de gelegenheid om in te spreken. Ik ben al sinds 2011 actief als maatschappelijk werker vanuit het Scharlaken Koord in de regio Haarlem, Haarlemmermeer en

Midden en Zuid-Kennemerland. En de reden van inspraak en met name ook de argumenten die ik vanavond aandraag, zijn dus ook gestoeld op veel contact met de sekswerkers. De sekswerkers die bij ons terechtkomen voor hulp dat zijn, dat is best nog een groot aantal. Maar ook de sekswerkers die we in het veldwerk tegenkomen. We gaan er ook op uit, bieden outreachend werk, bezoeken alle bedrijven in de regio om ook met nou, de sekswerkers daar in contact te komen. En die verhoging van achttien naar eenentwintig jaar is wat ons betreft een heel belangrijk iets. Binnen het sekswerk is het ontzettend belangrijk dat je weerbaar bent. En wat we eigenlijk bijna op dagelijkse basis zien, is dat sekswerkers toch dingen toelaten waarvan ze achteraf zeggen, ik had dat liever niet gewild met alle gevolgen van dien soms op langere termijn. En die, dat verschil tussen achttien en eenentwintig jaar is dan behoorlijk belangrijk. Vanuit de Rutgerstichting is een onderzoek gedaan dat jongeren zo ongeveer op hun zestien-, zeventienjarige leeftijd hun eerste seksuele ervaring hebben. En op achttienjarige leeftijd ongeveer de helft seksueel actief is. En vandaaruit kunnen we concluderen van ja, wat weet een jongere op achttienjarige leeftijd nu daadwerkelijk over seksualiteit? Ten eerste al, binnen een relatie, is soms al heel ingewikkeld. En dan is de stap verder om dat ook voor je werk te doen, om te weten wie je bent, te weten wat je wel en niet wilt, om weerstand te kunnen bieden, juist ook bij klanten die soms onder invloed zijn. We hebben vrouwen die klanten hebben die hun vader of hun opa kunnen zijn, soms heel overrulend kunnen zijn. Je moet weten waar je grenzen liggen en dat vraagt iets van je. En wij zijn van mening dat op achttienjarige leeftijd ben jij nog volop in ontwikkeling en ben je nog aan het uitvinden wie je bent en ook wat je wel en niet wilt. En om dat ook aan te kunnen geven. Daarnaast, een belangrijk argument vinden wij ook, op je achttiende heb je vaak nog geen beroepsopleiding gevolgd. Als je ervoor kiest om op je achttiende in de prostitutie te starten en na drie maanden kom je erachter jongens, dit is niet helemaal wat ik wil. Wat zijn je alternatieven als je nog geen opleiding afgerond hebt? Met eenentwintig jaar heb je vaak een diploma op zak, op zijn minst een opleiding gestart, ben je al bezig met een alternatief en is er ook een alternatief als je ervoor kiest om te stoppen. In contact ook naar aanleiding van dit inspreken, heb ik ook contact gehad met...

De voorzitter: Mevrouw Smit, wilt u afronden?

Mevrouw Smit: Ja. Ook met sekswerkers zelf, ook collega's vanuit GGD bijvoorbeeld. Werkers daar, er zijn vragen ook gesteld aan de sekswerkers zelf van, wat vinden jullie wat betreft die leeftijd? En daar kwam verbazingwekkend vaak naar voren dat ze zeggen, ja eenentwintig jaar is eigenlijk nog te jong. Het mag wel naar vijfentwintig jaar doorgetrokken worden. Heel veel reacties zijn gestoeld op ja, hun eigen mening dat die leeftijd van eenentwintig eigenlijk beter is dan die achttienjarige leeftijd.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Smit. Zijn er nog vragen aan mevrouw Smit vanuit deze commissie? Mijnheer Garretsen, u heeft...

De heer Garretsen: Ja, mijnheer Rijssenbeek mag weer eerst hè.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek, u mag eerst.

De heer Garretsen: Misschien vraagt hij hetzelfde als ik.

De heer Rijssenbeek: Allereerst veel dank voor uw bijdrage. Mijn vraag is of u contact heeft binnen de gereguleerde sector of ook binnen de ongereguleerde sector?

Mevrouw Smit: Beide.

De voorzitter: Beide?

Mevrouw Smit: Ja, wij komen eigenlijk in alle bedrijven in de regio. Degenen met een vergunning, degenen die niet vergund zijn. We komen sekswerkers tegen ook binnen onze hulpverleningstrajecten die in beide ook gewerkt hebben, nog werkzaam zijn. Dus het is heel breed.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u heeft eigenlijk geen tijd meer. Mijnheer Garretsen...

De heer Garretsen: Ik dacht dat ik nog een minuut had.

De voorzitter: Nee, want u heeft sindsdien al weer wat gezegd. Ik stel voor...

Mevrouw ...: Twintig seconden.

De heer Garretsen: Ik heb vijfentwintig seconden.

De voorzitter: Oké, gaat uw gang. Ja, en dan is het klaar hè, mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Vertelt u eens wat over de organisatie die u vertegenwoordigt?

Mevrouw Smit: Wat zijn, hebben behoorlijk wat ervaring. We zijn begonnen in de jaren tachtig, in Amsterdam, vanuit het veldwerk, gewoon contact met destijds gewoon de vrouwen die daar in de Rosse Buurt werkten, zijn er zoveel hulpvragen naar voren gekomen dat van daaruit ook maatschappelijk werk ontstaan is. We zijn ook bezig, veel bezig ook met voorlichting en op scholen, instellingen. Om juist de periode voorafgaand aan de keuze om in de prostitutie te gaan, om in ieder geval voorbereidend bezig te zijn. En ja, qua preventie in ieder geval een stukje bewustwording ook te geven. Maatschappelijk werk is best een heel groot onderdeel van onze werkzaamheden. We hebben te maken met vrouwen die ervoor kiezen om te blijven werken. Die praktische hulpverlening ontvangen. Een hele grote groep vrouwen maakt de keuze om uit te stappen, iets anders te willen en in de praktijk blijkt dat ongelofelijk lastig. Daar bieden we hulp in. Maar het is soms ook een verwerkingstraject. Er zijn soms sekswerkers die bijvoorbeeld vijftien jaar na data nog last krijgen van periodes die ze meegemaakt hebben, waar ze ingezeten hebben, bepaalde traumatische ervaringen die ze opgedaan hebben. Waar we ook een stukje verwerking in bieden. En ja, dat zijn een beetje zeg maar de belangrijkste werkzaamheden die we verrichten.

De voorzitter: Dank u wel, zijn er verder nog vragen aan mevrouw Smit? Dan heb ik ook een vraag aan de inspreekster want u heeft heel veel mooie woorden over uw instelling. Het gaat natuurlijk over die leeftijd hè, als u zich daartoe wilt beperken dan... Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. U heeft het vooral over vrouwen maar komt u ook weleens mannelijke sekswerkers tegen? En het aantal?

Mevrouw Smit: Weinig. We weten dat de groep er is en we doen ook ons best om daarmee in contact te komen. Maar het is een hele kleine groep en het is nog vrij verborgen. Dus ik spreek veel over vrouwen omdat het in de praktijk ook vaak vrouwen betreft. We hebben ook wel een groep transgenders die ook ja, gebruikmaken van ons hulpaanbod, waar we ook mee te maken hebben. Maar de overgrote groep betreft vrouwen, jonge meisjes, vrouwen, ja.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja dank u wel voor de inspraak. In de verordening zoals hij nu geformuleerd is, zou de leeftijd ook naar eenentwintig verhoogd worden in Haarlem. Er is een reactie ook van Proud gekomen geloof ik, de vertegenwoordigers van de beroepsgroep. Die daar echter tegen zijn omdat ze zeggen, daardoor wordt juist de groep onder de eenentwintig weer in de niet vergunde, slash illegale circuits geduwd. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Mevrouw Smit: Nou, ik kijk met name naar het stukje van, als het dus wel kan en mag, dat vraagt iets van de sekswerker. En daar vind ik van, dat het behoorlijk wat vraagt wat vaak nog niet voldoende ontwikkeld is. En dat maakt dat ik zeg van, ja, we kunnen het wel natuurlijk naar de achttien terugtrekken maar je hebt die hele, juist die belangrijke drie jaar voor meer ontwikkeling, weerbaarder worden, sterker worden, beter weten wat je aan het doen bent, betere alternatieven organiseren, dat is echt heel belangrijk.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik wil nog weten hoeveel sekswerkers u heeft gesproken en die steekproef, is die random of heeft u mensen aangesproken die al twijfelden of ze in het vak wilden blijven of niet. Dat u tot die conclusie komt dat zij zelf eenentwintig of vijfentwintig willen hebben. Want dat is een beetje tegenstrijdig met de informatie die we ook krijgen.

Mevrouw Smit: Dat is een lange vraag, ik ga even, ik begin even bij het begin.

De heer Van den Raadt: Hoe bent u aan die steekproef gekomen.

De voorzitter: En misschien zou u daar toch vrij geserreerd antwoord op kunnen geven.

Mevrouw Smit: Ja, sowieso, op jaarbasis hebben we rond de 250 contacten voor deze bedrijven waar we komen. Dus outreachend. Daarnaast hebben we natuurlijk nog onze eigen trajecten waarin we sekswerkers ook spreken. En in het werk komt het eigenlijk altijd ter sprake, outreachend werken niet altijd, maar het is wel heel gericht gevraagd niet alleen door mij maar ook door de verpleegkundigen vanuit de GGD.

De heer Van den Raadt: Oké, dus u heeft 250 mensen per jaar gesproken en die zeggen allemaal, in meerderheid, eenentwintig of vijfentwintig. Dat is wat u zegt? Of zegt u eigenlijk iets anders?

Mevrouw Smit: Zo zwart-op-wit zeg ik het niet maar ik kan wel zeggen dat een overgroot deel van die groep voor die eenentwintig jaar, die verhoging naar eenentwintig jaar is. En het verbaasde mij ook maar het is echt waar.

De voorzitter: Mijnheer Linder. Zou u uw microfoon uit kunnen zetten want anders loopt de tijd van de...

De heer Linder: Kunt u vertellen, wat zijn dan de effecten die er zijn die voor zo iemand die wil uitstappen en uiteindelijk weer terug in het normale leven wil. Hoelang duurt dat door?

Mevrouw Smit: De trajecten zijn over het algemeen vrij lang. We hebben tussen een jaar, anderhalf jaar, twee jaar, wordt er vaak voor uitgetrokken. Vaak omdat, een sekswerker is vaak ook, het is niet alleen werk maar het betreft het hele leven. Contacten binnen de wereld, de plekken waar je bent, met wie je omgaat, het is veel heel vaak, veel levensgebieden daar is het mee gemoeid en met elkaar gelinkt. Dus als iemand stopt, moet vaak het hele leven om en dat kost heel veel tijd. Er zijn vaak heel veel problemen op allerlei gebieden, financieel, huisvesting, relatie, met name natuurlijk ook een alternatief voor het sekswerk, geen opleiding, niet

genoeg bekend zijn hier in Nederland. Omdat het natuurlijk ook soms buitenlandse vrouwen betreft. Dus het zijn lange trajecten. En dat is zowel praktisch als ook psychosociaal.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog vragen aan mevrouw Smit? Nee, dan gaan we nu over tot, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Ik lees dat u ook kantoor heeft hier in Haarlem. Krijgt u subsidie van de gemeente?

Mevrouw Smit: We worden gedeeltelijk gefinancierd vanuit de RUPS gelden, dus de landelijke gelden voor uitstapprogramma's.

De heer Aynan: En ik lees ook dat u, dat het Scharlaken Koord onderdeel is van stichting Tot Heil des Volks. Kunt u daar iets meer over vertellen?

Mevrouw Smit: Dat is onze overkoepelende organisatie, Scharlaken Koord is in feite een zelfstandige organisatie die gelinkt is aan Tot Heil des Volks. Het is een christelijke organisatie die in, met name Amsterdam, de binnenstad van Amsterdam, heel veel projecten heeft, met name gericht voor mensen die op welke manier dan ook in de problemen zijn. Dus hele doelgerichte, praktische projecten.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Toch nog even een aanvullende vraag op mijn eerdere vraag maar mede naar aanleiding van antwoorden op andere vragen. Ik hoor u steeds zeggen dat u bedrijven bezoekt. Mijn eerste vraag was, spreekt u nou ook mensen uit de ongereguleerde sector, mensen die echt slachtoffer zijn van mensenhandel of in illegale peeskamertjes werkzaam zijn? En als dat zo is, is het moeilijker om met die mensen in contact te komen dan mensen die gewoon in de gereguleerde branche werkzaam zijn.

Mevrouw Smit: Dat klopt. Dat is veel meer verborgen, het is lastig om met hun in contact te komen. Maar we zijn wel met hun in contact, op allerlei manieren weten ze ons te vinden, kunnen wij soms via-via, via andere instanties, de politie, via onze website, chatfunctie, allerlei... We zijn ook met een digitale veldweg bezig om berichten uit te zenden om ook zeg maar op de niet-zichtbare plekken toch sekswerkers te bereiken. En er wordt op gereageerd en ja, daar komt ook met regelmaat inderdaad een situatie in naar voren als die u schetst.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg. Zijn alle vragen gesteld aan mevrouw Smit die gesteld dienden te worden. Ja? Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Sterenberg, gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Deze discussie is niet de eerste keer dat we deze discussie voeren en nou ja, het voelt een beetje alsof er verwacht wordt dat de tegenstanders van de verhoging op den duur maar de handdoek in de ring gooien. Want volgens mij is het zo dat we hierbij ja, de partijen hebben hun standpunten, christelijke partijen hebben dat bijvoorbeeld gewoon vanuit hun nou ja, ideologische waarden. En ja...

De voorzitter: U heeft, neem me niet kwalijk. U heeft een interruptie van mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, waar maakt u uit op dat de christelijke partijen hun standpunt bepalen alleen op basis van ideologische motieven?

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nou, dat is de vorige keer met de discussie met de heer van de ChristenUnie, hij is er zelf niet bij, is dat ook wel duidelijk geworden. En laten we wel wezen, we weten gewoon dat al jaren op deze discussie onder andere het geloof meespeelt in de afweging. En ik weet dat u ook een heleboel andere redenen heeft, ook vanwege uw werkzame achtergrond.

De voorzitter: Mijnheer Linder, een interruptie op mevrouw Sterenberg. Mevrouw de Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw de Raadt: Nou ja, ik ben inderdaad opgeleid als criminoloog en als jurist, dat klopt. Maar u zegt ook, en dat kunt u natuurlijk helemaal niet weten. Want ik heb enkel hier in alle discussies die wij hier hebben gevoerd, heb ik enkel argumenten gebruikt die bijvoorbeeld onze nationale rapporteur mensenhandel gebruikt. Dus ik verbaas me echt over dat u nu deze discussie nu zo wilt verengen en wederom de christelijke partijen in een hoek drijft waarop u zegt van, ja, jullie willen dat want jullie zijn toch al zo betuttelend en zo. Dat is toch vreemd? Dan gaat u echt compleet voorbij aan alle, nou ja, echt wel veel belangrijkere argumenten die er zijn en die ik ook al meerdere keren te berde heb gebracht.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik wil u graag vragen om dit alstublieft een zakelijke discussie in die zin te houden. En we hoeven het niet over christelijke ideologieën te hebben want volgens mij heeft ook mijn collega vorige keer allemaal argumenten aangeleverd die van geen één uit de bijbel is geciteerd of iets, dergelijke dingen. Dus als iedereen meedoet, ik zou het graag een...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, gaat u verder.

Mevrouw Sterenberg: Nou, prima, dan houd ik het zakelijk en dan kan ik zeggen dat de vorige keer een grote meerderheid tegen de verhoging was en dat er in dit nieuwe stuk geen enkele argumenten zijn aangedragen om de argumenten van die partijen daarin te weerspreken volgens mij. In ieder geval, de VVD vindt nog steeds dat we dit gewoon landelijk moeten oppakken en dat we dit hier niet gaan oplossen. Er wordt in het stuk wordt ook heel erg aangeschaard op dat de omliggende gemeentes... Maar het is wel zo dat nog steeds gewoon in de meeste gemeentes in Nederland de leeftijd op achttien jaar staat. Dus ook in dit stuk zien we gewoon een enorme tunnelvisie op het willen verhogen van die leeftijd. En dan halen we al heel snel, wordt inderdaad de illegale, de mensenhandel, illegaliteit erbij gehaald. Maar dat zijn twee verschillende dingen. Dat probleem is er, dat probleem moet opgelost worden, aangepakt worden, keihard. Maar de VVD is er hier niet van overtuigd dat wij dit probleem met deze verhoging gaan oplossen. Daarvoor willen we echt gewoon de discussie in de Tweede Kamer opnieuw laten voeren en daar de uitkomsten van afwachten. Het stuk is ingetrokken, de wet, en met het nieuwe kabinet zou er een nieuw voorstel komen. Nou, dat wachten wij af. We vinden ook dat de discussie vertroebelt omdat, sekswerker is gewoon een legaal beroep, deze mensen betalen er belasting voor en we doen veel te veel alsof er, het alleen maar illegaliteit is en verdrukking. En ja, dat is er maar dan is het dan illegaal en dan is het dus niet het beroep waarvoor wij hier vergunningen uitdelen.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties. Mijnheer Sepers was als eerste, daarna mijnheer Linder, daarna mevrouw De Raadt.

De heer Sepers: Ja, ik vraag me even af waar mevrouw Sterenberg de herinnering aan ontleent dat hier in de commissie een grote meerderheid was voor achttien jaar. Ik herinner me alleen maar dat een aantal fracties aan het dubben waren over de vraag, achttien of eenentwintig? Dus u moet niet aan geschiedvervalsing doen.

Mevrouw Sterenberg: Nou, er was een meerderheid. En die meerderheid was er de vorige keer, ook toen in de raad het amendement werd aangenomen. En wij krijgen nu gewoon drie keer het voorstel voor, zonder nieuwe argumenten. En nou ja, de VVD was tegen, blijft tegen en hoopt dat de andere partijen dat ook zullen zijn.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Mevrouw Sterenberg, u zegt net van ja, het is toch ook, net als een baan, als elke andere. Dan wil ik toch even wat bijzeggen dat toen ik van carrière ben geswitcht had ik geen uitstapprogramma. Dus ik neem dat als de meeste van ons van baan wisselen, geen uitstapprogramma nodig hebben. Dus dat zou kunnen op wijzen dat waarschijnlijk het, zo normaal die baan niet is. En mag ik ook even aandragen dat er uiteindelijk voor een motorrijbewijs heeft u, groot motorrijbewijs, moet u eerst eenentwintig zijn om die te mogen halen. En ook daar zijn er duidelijke redenen voor dus het is niet zo dat het gewoon normaal is.

De voorzitter: Even van de orde, ik snap en zo gaat het namelijk altijd met deze discussie. Voor je het weet, ontaardt het in een soort van enorm principiële standpuntinneming. Dat is niet de bedoeling van deze discussie, er ligt een stuk voor. Nou, niet op dit moment omdat we de discussie al meermalen hebben gevoerd. Ik weet niet wie dat zei, die discussie is hier al drie, vier keer gevoerd. Ik denk dat dat wel voldoende is. Ik denk dat we weten waar we staan. De vraag die nu voorligt is, gaan we in de raad, gaan we... Moment. Gaan we in de raad, hoe gaan we dat besluiten? Wat wordt de leeftijd? Gaan we akkoord met het voorstel van het college?

Mevrouw Sterenberg: Ja, sorry voorzitter, maar u zegt, we hebben dit al meerdere keren besproken, alle standpunten zijn al bepaald. Dan zou het dus heel gek zijn dat we gewoon weer hetzelfde voorstel krijgen terwijl die standpunten al bepaald waren. En dan voor mijnheer Linder, ja, niet iedereen...

De voorzitter: Ik zeg niet dat hier geen debat gevoerd mag worden, alleen het debat moet gaan over het onderwerp wat hier voorligt namelijk die leeftijd. En niet over of prostitutie hetzelfde is als een motorrijbewijs halen, want die discussie is al een aantal gevoerd. Dus dat wou ik even mijnheer Linder en ook andere personen even meegeven, dat die discussie daar niet over moet gaan.

Mevrouw Sterenberg : Ja, maar mijnheer Linder hangt dat wel op aan de leeftijd en ja, die leeftijd, die discussie hebben we ook gevoerd over militairen. Kan die op zijn achttiende beslissen wat de consequenties zijn van het aantrekken van het uniform? Dus de mening van de VVD is duidelijk, die blijft voor nu ook zo.

De voorzitter: U heeft nog wel een aantal interrupties. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, vindt de VVD niet met de SP dat, hoe moeilijker we het maken om legaal sekswerker te zijn, hoe meer je het illegaal sekswerken bevordert? En vindt de VVD dat, net zoals de SP, dat dat ook niet geldt voor raamprostitutie, dat moet je ook niet nodeloos aan banden leggen want dan bevorder je ook weer illegaal sekswerk.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Daar neig ik wel naar maar ik vind dat dus in de Tweede Kamer, dus in Den Haag moeten gaan bepalen.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u wilde nog wat zeggen?

Mijnheer Linder: Ik wilde alleen even aanvullen dat het voorstel niet hetzelfde is als we al hebben gehad. Want er vind, er is op zich een mooi detail aan toegevoegd, namelijk een overgangsperiode van achttien naar eenentwintig.

Mevrouw Sterenberg: U bedoelt dat we een doekje voor het bloeden krijgen, u krijgt een overgangsregeling van drie jaar waaruit alleen maar blijkt dat het college ook de vrees ziet dat mensen tussen de achttien en eenentwintig de illegaliteit in zullen verdwijnen?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik had een interruptie maar zal ik hem verwerken in mijn termijn anders? Om ook een beetje de vaart erin te houden?

De voorzitter: Heel fijn, dank u wel voor het meedenken mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nou, ik denk graag mee.

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt, u laat het gaan, dan is de termijn nu voor u, mevrouw De Raat. Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, in 2000 is prostitutie gelegaliseerd. Alleen de misstanden bleven bestaan. Op papier lijkt het allemaal te kloppen maar de resultaten vallen bitter tegen. En dit zeg ik niet, dit zegt onze nationaal rapporteur mensenhandel, Corinne Dettmeijer. En zij stelt dat het echte aantal slachtoffers van mensenhandel vele malen hoger ligt dan ook altijd werd gedacht, meer dan zesduizend slachtoffers per jaar waarvan de meeste eindigen in de gedwongen prostitutie. Alleen in Noord-Holland zijn dat al honderden vrouwen die dagelijks seksueel worden uitgebuit. En dit zou mijn reactie zijn op de VVD. De rapporteur laat er absoluut geen misverstand over bestaan, gedwongen prostitutie komt voor in zowel de illegale als in de legale clubs.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt, u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, want u zegt in het jaar zoveel, ik weet niet meer het precieze jaartal, 2000, werd het op achttien gelegaliseerd. Heeft die persoon waar u naar verwijst ook geconstateerd in onderzoek dat toen het achttien werd, dat die zaken die u beschrijft enorm zijn gestegen? Of geeft u nu een algemeen overzicht?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ik weet niet of ik u helemaal goed begrijp maar dit was gewoon een feitelijke constatering. In het jaar 2000 is de prostitutie gelegaliseerd. Ik kom er ook zo later nog op in mijn betoog maar het is inderdaad ook nog jonger geweest. Er is natuurlijk een hele periode dat we het ook heel normaal vonden om gewoon seks te kopen bij iemand van zestien. Ik ga verder. Wat ik zei, de rapporteur laat er inderdaad geen misverstand over bestaan, gedwongen prostitutie komt voor in zowel illegale als in legale clubs. En vandaar dat ze alle gemeenten dan ook oproepen nieuw beleid te ontwikkelen. Vooral in regionaal verband. Iets wat het college gelukkig vorig jaar ook al bereid was te doen en het CDA vraagt hier ook al een tijd om, dat is geen verrassing voor jullie. En wij zijn dan ook blij dat het college nu weer met een nieuw

voorstel komt. En wat ons betreft gaan we dan nu ook eindelijk de adviezen van onze nationale rapporteur opvolgen. En onze prostitutiebeleid in lijn brengen met Amsterdam, met Alkmaar en met de rest van de regio. Ja, is de leeftijdsgrens van eenentwintig jaar ouderwets en betuttelend? Nou ja, ik heb het net al verklapt, nee natuurlijk niet. Kijk, soms duurt het gewoon even voordat we als samenleving tot inzicht komen, dat we bepaalde kwetsbare groepen in bescherming moeten nemen. Wat ik net al zei, zolang is het nog niet geleden dat we ook gewoon seks konden kopen bij iemand van zestien. Of bij iemand van zeventien. En ik denk dat we hier nu met zijn allen wel kunnen constateren dat we dat nu eigenlijk, als we daarop terugkijken, misschien wel een beetje raar vinden. Goed, de manier waarop de samenleving dus kijkt naar gedwongen prostitutie kan wel degelijk veranderen. En laten we onze verantwoordelijkheid daarom pakken en ons prostitutiebeleid in Haarlem dan ook eindelijk moderniseren. En laten we er gewoon alles aandoen om die 6200 slachtoffers in ieder geval in onze regio, waar wij de controle over hebben, te laten dalen. Want elk verwoest leven is er wat ons betreft één te veel. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt. Wie mag ik het woord geven? O, u heeft een interruptie op mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

De heer Van den Raadt: Ja, want misschien weet u dat, u haalt verschillende onderzoeken aan. Is er ook ergens een onderzoek waaruit blijkt dat als het verhoogd wordt van achttien naar eenentwintig, de illegale prostitutie daalt?

Mevrouw De Raadt: U vraagt of er een onderzoek is dat als we in de toekomst de prostitutieleeftijd gaan verhogen, of dat dan invloed heeft? Dat kan niet.

De heer Van den Raadt: Misschien is het in andere landen al wel gebeurd? Dat zou ook nog kunnen hè, Nederland is niet het enige land op de wereld.

Mevrouw De Raadt: Nou, dat is op zich inderdaad wel leuk dat u dat vraagt. In Zweden hebben ze bijvoorbeeld, in tegenstelling tot Nederland waar we het in 2000, hebben we prostitutie gelegaliseerd. In Zweden hebben ze juist prostitutie verboden. En wat bleek, of tenminste, ze hebben het kopen van seks verboden. Dus het verkopen mag wel maar het kopen is verboden. En wat blijkt daar, dat inderdaad het aantal slachtoffers van mensenhandel drastisch is gedaald. En straatprostitutie komt ook bijna niet meer voor. Nou ja, goed, dus ja, dat onderzoek ligt er, het land ligt er, we kunnen er allemaal naartoe, we kunnen het allemaal zien. Zij hebben het wiel al uitgevonden en ik denk dat de vrouwen die op dat moment een meerderheid hadden in het Zweeds parlement een hele goede en geëmancipeerde beslissing hebben genomen om prostitutie toen te verbieden.

De voorzitter: Dank u wel mevrouw De Raadt. Mijnheer Van den Raadt, u heeft nog heel weinig tijd.

De heer Van den Raadt: Ja, u geeft een beetje niet antwoord op de vraag, de vraag was, is er onderzoek waaruit blijkt dat illegale prostitutie daalt als je dat verhoogt van achttien naar eenentwintig? U geeft een heel ander mooi onderzoek, daar ben ik dan ook voor maar de vraag was wat anders.

Mevrouw De Raadt: Nou, ja, dan is dat, dan zou Zweden daar inderdaad een voorbeeld van zijn, dat klopt.

De voorzitter: Goed, mijnheer Linder, uw eerste termijn? Gaat uw gang.

De heer Linder: Oké. Wij als ChristenUnie omarmen het voorstel dat er nu ligt en ook die overgangsperiode lijkt me op zich een, is op zich een goede zet om ervoor te zorgen dat diegenen dus niet plotseling in de illegaliteit verdwijnen. Weliswaar had het voor ons nog iets verder mogen gaan, ook in de richting van wat in Amsterdam gebeurt. Want daar hebben ze bepaalde onderwerpen nog strakker aangepakt dan wij dat hier doen. Wat niet ter sprake is gekomen, is het principe dat als wij die leeftijd niet verhogen, dat op een gegeven moment een soort waterbed-effect ontstaat waardoor als ze in de omgeving ze allemaal aan de achttien aan, of eenentwintig hebben en wij hier achttien, dan komen ze hierheen. Verder is in, als ik zei, de APV al aangescherpt in Amsterdam. En daar is inspraak, zijn er iets van 260 inspraken geweest van prostituees waarvan, sekswerkers excuses. Ook zou het, ik vind het een goed idee, een goed probleem. En daarna heeft de meerderheid, de grote meerderheid ervan, heeft aangegeven dat zij graag naar die eenentwintig, dat ze dat goedvinden dat de leeftijd eenentwintig en zelfs nog liever nog hoger als die eenentwintig. En daar hebben we het echt over dus prostituees die hebben ingesproken bij de gemeente Amsterdam en deze wens hebben geuit. Het is niet van ergens een andere organisatie maar simpelweg de prostituees zelf die bij de gemeente hebben ingesproken. We hebben verschillende amendementen, die ga ik nu niet noemen maar ik denk, dat is dan iets voor later waar ik gewoon vind dat we eigenlijk gewoon ook in andere terreinen, op dat prostitutiebeleid stappen moeten zetten om onze vrouwen ook hier in Haarlem in bescherming te nemen en ervoor te zorgen dat het ja, dat die dingen op een goede manier gaan. Dat is het tot nu toe.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Uw eerste termijn. De eerste termijn van de heer Rijssenbeek, gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel voorzitter. We hebben al veer hierover gesproken, af en toe lijkt het erop dat het alleen maar gaat over de vraag, achttien of eenentwintig. Maar er ligt nog veel meer voor. Laat ik over dat meerdere, laat ik daarmee beginnen en zeggen dat het college daar de onvoorwaardelijke steun van D66 heeft. Dat was er overigens al bij de twee vorige behandelingen. Wat mij betreft was dat deel ook al lang ingevoerd, regels over hygiëne, regels over de zorgplicht van exploitanten ten aanzien van het voorkomen van misstanden. Want ja, D66 is wat dat betreft volstrekt niet naïef, er zijn een hoop misstanden, er is sprake van mensenhandel en daar mag wat D66 betreft ook keihard tegen worden opgetreden. En wij hopen dat het kader wat er nu voorligt, dat dat ook nou ja, de juiste gereedschapskist biedt om daar beter mee uit de voeten te kunnen. Dan toch maar even terug naar dat ene onderwerp dat wat ons betreft nog controversieel is, namelijk die leeftijdsgrens van achttien en eenentwintig. Wij hebben daar al eerder over gesproken en ik wil helemaal wegblijven bij de discussie of iemand van achttien nou in staat is om de juiste afweging te maken. Wat mij betreft stelde mijnheer De Raadt, mijnheer Van den Raadt, zojuist de juiste vraag namelijk, is er nou eigenlijk onderzoek gedaan of, wanneer je die leeftijdsgrens verhoogt, dat dan de misstanden in die leeftijdscategorie afnemen. Want dat is volgens mij de enige vraag die op dit punt relevant is. En dan hoor ik mevrouw De Raadt, hoor ik spreken, heel lovend spreken over het Zweedse model. Ja, een simpele Google slag levert mij een artikel uit de Volkskrant van april 2019 op, waar staat dat de wetenschap eigenlijk buitengewoon kritisch is over het Nordic model. Zo wordt hier mevrouw, hoogleraar, Ine van Wesenbeeck van de Universiteit Utrecht geciteerd. Die zegt ja, het enige wat vermindert is de zichtbaarheid maar alle misstanden blijven gewoon bestaan. En ook een docent van de Universiteit van Amsterdam die laat zich in soortgelijke termen uit. En dat is precies, voorzitter, de angst die ik heb.

De voorzitter: Er is een interruptie van mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, mijnheer Rijssenbeek, we hebben het eerder vanavond al even gehad over nepnieuws. Bent u het met mij eens dat een simpele Google slag tijdens een vergadering wellicht een ander resultaat oplevert dan iemand, misschien ik die er veel langer onderzoek naar heeft gedaan?

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, groot nieuws, de Universiteit van Utrecht en de Universiteit van Amsterdam die presenteren allebei, samen met de Volkskrant nepnieuws. Ik wist het nog niet maar het is vandaag in de commissie bestuur duidelijk geworden.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Nou ja, nu legt u natuurlijk woorden in mijn mond, dat heb ik niet gezegd. Maar ik weet wel, ik ken toevallig wel het artikel waar u naar verwijst en dat artikel is weer gebaseerd op een Scandinavisch artikel wat later ook wel weer wat fouten bleek te bevatten. Maar u vroeg specifiek naar van, is er nou resultaat dat die groep, als we de leeftijdsgrens verhogen, dat die groep daaronder niet in de illegaliteit belandt, of in ieder geval niet vergroot wordt. Nou ja, en dan wil ik er toch op wijzen dat nog niet zo lang geleden, seks met zestien- en zeventienjarigen dus legaal was. Op een gegeven moment hebben we die leeftijdsgrens opgerekt naar achttien. En toen is er inderdaad onderzoek naar gedaan en wat bleek? Toen de illegaliteit, zestien- en zeventienjarigen raakten daardoor niet meer in de illegaliteit. Dus op zich, als u dan een Nederlands onderzoek wilt, dan kan ik dat ook bij u aanleveren. Ik hoop dat dat misschien dan wel u overtuigt.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Nou, graag. Die stukken zie ik dan graag tegemoet. Wellicht dat dat D66 van standpunt doet veranderen. Op dit moment is dat nog niet het geval. Het is niet zo dat wij automatisch zeggen, het is beter om die leeftijd op eenentwintig te laten liggen. Wij vinden het gewoon een ontzettend lastige keuze, wij zien dat er een aantal voors en tegens zijn en wij zien dat het in algemene zin zo is dat je op het moment dat je iets verbiedt, dat het dan de illegaliteit in verdwijnt. En niet zomaar verdwenen is. En op basis van die algemene ervaringen zijn wij nog steeds zeer kritisch. Wij vinden ook dat dit een zodanig ingewikkelde discussie is dat die niet hier in de gemeenteraad van Haarlem zou moeten worden gevoerd maar landelijk in de Tweede Kamer. Als daaruit naar voren komt dat op basis van alle argumenten die er zijn, een leeftijd van eenentwintig de juiste leeftijd is dan zullen wij daar ons zonder enig morren bij aansluiten maar tot die tijd blijft voor ons het adagium even geduld. Of hoe heette die prachtige motie ook al weer? Hoe ingewikkeld deze kwestie ook is. Ik heb nog, verder een punt van aandacht. Ik heb eerder aandacht gevraagd voor het feit dat wij destijds met dat amendement, ik moet zeggen, het is geen motie maar het is een amendement, dat wij deze leeftijdsgrens eruit hebben geamendeerd. Toen is hij eerder in de stukken teruggekomen. Toen hebben we gezegd van ja, dat is eigenlijk op het moment dat er nog steeds een meerderheid is, is dat een onjuiste gang van zaken. Stel dat er nou nog steeds een meerderheid blijkt te zijn om de landelijke regels af te wachten, dan zou het wat mij betreft niet de koninklijke weg zijn zoals het nu in de stukken staat, dat wij alsnog weer een amendement indienen om hetzelfde eruit te halen. Maar dan zou het de koninklijke weg zijn...

Burgemeester Wienen: Ik wil toch even aangeven, dit amendement... Ja, nee, maar er is iets onjuist

De voorzitter: Burgemeester "..."

Burgemeester Wienen: Ja, precies. En je kunt iemand onderbreken en vragen om iets te zeggen.

De voorzitter: Ja, maar dat is, ja, de voorzitter is de baas. En daarbij is het ook niet de bedoeling volgens mij dat een lid van het college de raad... Nou, ja, dat hoort niet bij de vergaderorde. Maar u krijgt zo meteen de mogelijk om hierop te reageren. Weet ik niet, mijnheer Rijssenbeek, was u klaar met uw termijn.

De heer Rijssenbeek: Ja, het hoeft al niet meer.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u zit al een tijdje met uw vinger omhoog, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. In vergelijking met het vorige concept wat we hier besproken hebben, vinden we dit concept aanmerkelijk verbeterd. Het begrip prostituee is vervangen door sekswerker dus dat is prima. De zaak waar het om gaat, de leeftijdsgrens, daar hebben wij in de fractie uitvoerig het hoofd over gebroken. Het is een legaal beroep maar het is ook een ongewoon beroep. Een beroep waarin extra gevaren van mensenhandel, uitbuiting et cetera spelen. Dus na lang wikken en wegen heeft de PvdA-fractie besloten om voorstander te zijn van de grens van eenentwintig jaar. En daarbij zijn we extra blij met de overgangstermijn die we toen ook al voorgesteld hebben waardoor de mensen onder de eenentwintig nu, dat die niet plotsklaps het illegale circuit worden ingeduwd. Verder zijn we ook gevoelig voor het argument dat je gelijk op moet lopen met de omliggende regio omdat waterbed-effect te voorkomen. Dus dat neigt nog meer naar die eenentwintig. Het neemt natuurlijk niet weg dat de strijd tegen de illegale prostitutie even hard of harder nog moet worden gevoerd maar dat is een ander onderwerp dan nu de APV.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van de heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Dat waterbed-effect, vandaag heeft u mooie onthullingen gedaan over het partijprogramma maar dat waterbed-effect dat geldt dan bij de PvdA voor elk, op elk gebied?

De heer Sepers: Ja, mijnheer Van den Raadt, het valt mij, nu ik iets vaker u volg, met interesse. Maar dan valt het me op dat u altijd vragen stelt als je over een bepaald onderwerp bezig bent, ja maar, de wereld is nog veel groter. En als u nou dat vindt, moet u dan niet op andere gebieden dat ook vinden. Dit is een onderwerp waar heel duidelijk ook een regionaal aspect speelt en wij zijn gevoelig voor het argument wat het college in deze concept verordening neerzet over die regionale component. Dus daar zult u mij niet vanaf halen.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Sepers. Was u klaar met uw termijn? Mijnheer Sepers was u klaar met uw termijn?

De heer Sepers: Pardon, ik ben klaar met mijn termijn.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Even een korte aanvulling. Er is inderdaad meerdere keren gesproken over dit onderwerp. Wij zijn toen als fractie heel duidelijk geweest in het feit dat wij een aantal dingen heel belangrijk vonden. Namelijk, zorg voor een regionale aanpak en volg vooral de landelijke richtlijnen die worden afgesproken want dit is een gemeentegrenzen overstijgend vraagstuk. Nou, nu blijkt dat dat er nog niet is. Dan zien we dat het stuk terugkomt met een aantal aanpassingen. Een aantal zaken, hè, daar kunnen wij ons in vinden, ik heb nog wel een vraag die ik graag beantwoord zie: er wordt een verlenging voorgesteld van de vergunningstermijn van drie naar vijf jaar. De reden waarom dat dat zo is, die kan ik niet eenduidig

terug vinden in het stuk, dus daar ben ik zeer benieuwd naar: wat maakt die verlenging? En verder vinden wij nog steeds, zoals ook al eerder gemeld en bekend mag worden geacht, de misstanden die plaatsvinden en de illegaliteit, nog steeds het allergrootste vraagstuk en daarmee hangt dan samen, 18-21 en daar zijn wij als fractie gewoon nog verdeeld over en hebben wij nog geen eenduidig standpunt als fractie kunnen nemen, omdat er voor- en nadelen zitten aan 18 jaar en voor- en nadelen zitten aan 21 jaar en het zou ook 25 of 30 of 80 kunnen zijn. Het heeft gewoon voor- en nadelen en daar zijn wij nog niet uit. En de onderbouwing die in de stukken staat en wat ik van mijn collega's in deze commissie mee krijg, is nog niet voldoende om daar een eenduidig advies mee te nemen richting mijn fractie, dus ik wacht ook nog even de reactie van het college af, alvorens ik dit vraagstuk sowieso ga terug nemen naar de fractie.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel voorzitter. De Nationale Rapporteur Mensenhandel, die heeft natuurlijk een heel duidelijk standpunt ingenomen, die is daar echt glashelder in, die zegt, die roept echt alle gemeentes op van: nou ja, maak in regionaal verband afspraken, ga naar die 21, dat is echt heel belangrijk om onder andere die gedwongen prostitutie, om dat tegen te gaan, om die slachtoffers tegen te gaan van mensenhandel. Wat maakt dat haar onderzoek, dat haar rapport u nog niet overtuigt? Waarom vindt u het rapport van onze Nationale Rapporteur Mensenhandel blijkbaar nog niet overtuigend genoeg? Wat zou zij nog meer moeten zeggen?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u, die vraag heeft u eigenlijk in twee verkapte vormen ook al gesteld aan de twee collega's naast u, namelijk aan D66 en de VVD. Ik ga daar niet van afwijken in mijn standpunt, want ook daar zit de aanname in, dat is er een vermindering gaat plaatsvinden van de illegaliteit. Dus door de leeftijdsgrens te verleggen naar 21, zouden alle misstanden in de illegaliteit moeten afnemen. Daar zit een aanname in en wij hebben hierover gesproken, maar zijn het niet eens met elkaar en dat is waar u het gewoon mee moet doen, want het gaat niet om mijn persoonlijke overtuiging, het gaat om de overtuiging van mijn fractie en dat is de reactie, die u nu mee heeft gekregen en wij zijn er nog niet uit.

Mevrouw De Raadt: Nee, nee, maar dat begrijp ik ook wel hoor, dat u daar, dat daar uw twijfel ligt, dat u zegt: ja, die nationale rapporteur kan dat wel zeggen, maar wij denken toch wel dat ze wel de illegaliteit ingaan, alleen ze geeft natuurlijk veel meer argumenten, als u dat rapport leest en het gaat ook gewoon over, want de politie wil dit ook heel graag om ook gewoon handhaving te versimpelen en inderdaad waterbedeffect tegen te gaan, dus nou ja, u blijft hangen op dat ene aspect, maar er zijn natuurlijk, dat rapport is echt best wel dik en er staan zoveel argumenten in en wat vindt u dan van het argument dat de politie het graag wil, omdat het de handhaving veel makkelijker voor ze maakt? En daardoor veel effectiever, dat moet ik eigenlijk zeggen. Maakt handhaving veel effectiever.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ik denk dat de politie op zoek is naar beleid op basis waarvan ze kunnen handhaven en dat landelijke beleid, dat ontbreekt nu en dat maakt dat er, nou ja, als de regels niet bekend zijn, dat is handhaving ook moeilijk. Als het gaat om het rapport, u heeft een handreiking gedaan naar de heer Rijssenbeek van: joh, ik ga u een tegenonderzoek aanbieden, als tegenhanger op wat de Universiteit Utrecht en Tilburg, was het geloof ik, Amsterdam, waarin een aantal zaken weer ontkracht worden. Nou, die zie ik dan ook met belangstelling tegemoet, want u mag er van overtuigd zijn, dat wij hier, nogmaals, zeer, nou ja,

oprecht over zullen discussiëren in de fractie, maar wij hebben nu nog gewoon geen standpunt, als het gaat om 18 en 21. En nogmaals, het gaat niet om mijn persoonlijke overtuiging, het gaat erom wat wij, als meerderheid, in de fractie vinden en dat krijgt u bij een volgende behandeling gewoon te horen.

Mevrouw De Raadt: Het rapport zat in ieder geval de vorige keer gewoon bij de stukken, dus die moet u gewoon zelf kunnen ….

De heer Gün: Ik heb het over uw aanvullend onderzoek, wat u als handreiking aan de heer Rijssenbeek zou leveren, wat het zou kunnen ontkrachten, maar als u wil …

Mevrouw De Raadt: Nou ja, de heer Rijssenbeek begreep mij verkeerd en hij mag zelf googlen.

De voorzitter: Goed, het is vijf over half elf, ik roep het gewoon af en toe even als een soort van koekoek, omdat ik toch wel enige urgentie voel. We hebben nog een behoorlijk groot onderwerp met vier duidelijke beslispunten en ik zeg het maar even, want dat kan in ieder geval niet doorgeschoven worden, maar waar het nu wel op gaat lijken, is dat New York must wait, dus dat geef ik alvast even mee. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Wat ik eigenlijk eerder had, was het, ik wilde eigenlijk eerder al interrumperen, maar waarom twijfelt u dan, wat de coördinator voor mensenhandel, dat hij zegt van: het moet naar 21 jaar gaan. Zou hij dat zeggen als hij er bang voor was dat de illegaliteit zover zal toenemen. Ik denk het is juist, ja, zijn coördinator als voor mensenhandel, is hij juist, gaat het ook veel over illegaliteit en over die dingen, dus als hij, denk ik, zou, of zij, twijfel hebben daaraan, dat dat het gevolg zou zijn, dan zou ze toch nooit en never deze aanbeveling doen?

De voorzitter: Goed, mag ik een ordevoorstel doen? Het heeft er alle schijn van, vanaf deze kant van de tafel in ieder geval, dat wij er vanavond gewoon niet uit gaan komen. De fractie van GroenLinks heeft aangegeven dat zij het nog even willen terug nemen naar de fractie, dat betekent dat wij sowieso niet kunnen toezeggen dat het een besluitpunt gaat worden tijdens de raad, maar waarschijnlijk een bespreekpunt. Dan zitten we in de raad en dan kunnen we deze discussie gewoon nog een keer gezellig met z'n allen gaan voeren. Maar het heeft er, nou ja, nee, maar ik bedoel maar of wij zeggen nu: nee, wij willen echt gewoon wel tot een keuze komen tussen hamerstuk of hamerstuk met stemverklaring of wij gaan nu al beslissen: wij komen er niet uit, het wordt een bespreekpunt. En dan heeft de rest van deze discussie op dit moment, lijkt mij, niet zo heel erg veel zin meer, want het wordt nog een keer gevoerd in de commissie. Of ben ik nu te voortvarend?

De heer …: Nee, niet in de commissie, in de raad.

De voorzitter: In de raad, bedoel ik. Nee, ja mijnheer Gün.

De heer Gün: Nou ja, iets te voortvarend, omdat ik in mijn betoog meer heb geduid, dan alleen de leeftijdsgrens 18 - 21. Er zit ook een vergunningstermijn, die verlengd wordt van drie en ik wacht gewoon echt oprecht op alles wat er wordt gezegd, om dat mee te nemen naar mijn fractie. Zo simpel is het.

De voorzitter: Ik ga geen termijnen kortsluiten, ik geef alleen even mijn totaal, neutrale onbevooroordeelde mening van iemand, die hier een vergadering probeert te leiden, die nu inmiddels, wij zitten tweeënhalf uur, na het onderwerp wat eigenlijk behandeld had moeten worden, dus ik, wij geven het alleen maar even mee en deze discussie, nog even een punt. Ik heb deze discussie gewoon al, en dat is met alle respect voor uw mening en uw standpunt en uw principes, met dit soort, toch redelijk principiële onderliggende factoren, krijgen wij

altijd deze discussies en ik denk dat het ook korter, zonder daar, je doet nog steeds recht aan de discussie, als je hem iets korter voert. Dat wou ik maar even meegeven, dat is ook mijn plicht als voorzitter, om af en toe als koekoek te roepen: ja, want, ik zie mijnheer IJsbrandy wil hierop reageren. Mijnheer Sepers, van de orde.

De heer Sepers: Nou ja, u zet hiermee zo druk op de discussie en ook op het feit dat er nog minstens twee belangrijke agendapunten hierna zijn. Ik voel dat, eerlijk gezegd, als een probleem en ik zou willen voorstellen: laten wij een extra vergadering organiseren voor de raad, want dat hebben andere commissies ook gedaan, omdat zij onvoldoende tijd hadden om tot een goede bespreking van het onderwerp te komen.

De voorzitter: Ja, maar juist dat punt, omdat andere partijen of omdat andere commissies dat ook hebben gedaan, namelijk Samenleving en Ontwikkeling, is het agendatechnisch voor een heleboel raadsleden niet mogelijk, om dan ook nog eens een commissievergadering Bestuur te doen. Ja, mevrouw Sterenberg, ik ben heel benieuwd.

Mevrouw Sterenberg: Nou, dan worden wij namelijk beloond voor ons mooie keuze om een speciale avond over de jaarrekening te gaan houden, want mijn, sowieso wilde ik eigenlijk vanavond niet echt een inbreng gaat doen over de jaarrekening, omdat wij een speciale avond voor de jaarrekening hebben, ook met de rapporteurs van de Duisenberg-methode en daar dus een hele raad aan gaan weiden, dus volgens mij kunnen wij nu gewoon voor dat onderwerpbes zeggen van: nou, dat gaan wij hier nu niet bespreken, want dat zetten wij gewoon, gaat al die aandacht krijgen tijdens die speciale avond, waar wij hier voor hebben gepleit en dan houden wij alleen nog maar de VRK-punten over en ik denk dat dat, ik denk dat wij dat nog wel binnen de redelijke tijden van vanavond kunnen doen en dan hebben wij gewoon de belangrijke dingen afgevinkt.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: De vraag is: hoeveel druk nu op dit agendapunt staat, om dit nu in deze cyclus behandeld te moeten hebben? Want dat zou leidend moeten zijn of er al dan niet een extra commissievergadering komt, al dan niet, want ik zie in het stuk zelf geen enkele reden om te zeggen: het moet in deze aankomende raad behandeld worden, want het zou ook bijvoorbeeld de eerste raad van de nieuwe cyclus kunnen zijn.

De voorzitter: Ik, ja, dank u wel. Terechte vraag. Mijnheer Rijssenbeek wil ook nog even wat…

De heer Rijssenbeek: Nou ja, volgens mij worden wij het al heel lang niet eens over één specifiek onderdeel van deze regeling, maar zijn wij het over de rest van de regeling wel eens. Dus een alternatief zou ook nog kunnen zijn, nou ja, dat blijkt anders te liggen. Dus dan trek ik mijn keutel onmiddellijk weer in. Maar als er wel overeenstemming is over al het overige, dan zou dat wat mij betreft deze raadsperiode mee kunnen, zodat wij de ieder geval daar op hygiëne en op het bestrijden van misstanden, dat wij daar gewoon een APV voor hebben, die ook regionaal is afgestemd.

De voorzitter: Ik wil heel graag de kans geven aan de burgemeester om hier even kort op te reageren, omdat het een hele hoop onduidelijkheden misschien weg zou kunnen nemen. Burgemeester, nu mag u praten. Ja.

Burgemeester Wienen: Oké. Ja. Even nog aan de voorzitter, reageren op alles wat er gezegd is of alleen op dit punt?

De voorzitter: Alleen even op dit punt.

Burgemeester Wienen: Alleen op dit punt. Ja. Nou, ik moet eerlijk zeggen: ik zou het zelf op prijs stellen, wij hebben nu uitvoerig juist over dit punt gesproken. Ik heb ook het idee dat bijna iedereen, die er een standpunt over heeft, dat hier gemeld heeft, dat zal niet zoveel nieuws opleveren. Eén fractie zegt van: wij gaan daar nog eens echt even goed alle argumenten wegen en dan kan je in de raad toch gewoon een besluit nemen. Dus ik zie geen reden waarom je dit onderwerp nou nog weer een keer naar een volgende vergadering zou brengen?

De voorzitter: Maar burgemeester, dan nog een extra aanvullende vraag: er wordt nu voorgesteld om die ene bepaling, wat betreft de leeftijd, om die daar dan uit te laten?

Burgemeester Wienen: Ja, nee, dat bedoel ik. Dat bedoel ik. Maar iedereen heeft een opvatting, één fractie gaat er nog een keertje over praten, waarom zou je er dan niet gewoon een besluit over nemen? Want het is nog nooit, het is nog nooit, het is nog nooit in de raad geweest. Er wordt hier gedaan alsof er een amendement is aangenomen en zo, dat is gewoon niet waar. Het is niet in de raad geweest. Wij hebben eerder in de commissie erover gesproken, toen is afgesproken, dat wij dit onderdeel apart zouden belichten en dat andere verhaal, dat ging door en daar is toen een amendement geweest en daar hebben wij later nog een geschiedenis over gehad. Dit onderwerp, dat hebben wij eerder in de commissie gehad, kwamen wij niet uit en daarom staat het nu weer op de agenda. Dat is een klein stukje van het APV-verhaal.

De voorzitter: Oké, maar dan zou dat sowieso, per definitie, als bespreekpunt dan naar de raad moeten?

Burgemeester Wienen: Zeker, zeker.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, ik ben nu toch even in verwarring, het amendement nog even geduld, ging iets specifiek over het, de verhoging van 18 naar 21, uit het voorstel van de APV halen? En dat amendement is gewoon aangenomen, dus als mevrouw Sterenberg zegt: wij hebben er al eerder een beslissing over genomen, dan is dat feitelijk juist. Het enige wat anders is, is dat er nu ook een overgangsregeling wordt voorgesteld, maar de wijziging van 18 naar 21 wordt op zich niet anders.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Nee, dit voorstel, wat we nu bespreken, is een aangepast voorstel, naar aanleiding van het voorstel wat hier eerder in de commissie geweest is, dat is nooit bij de raad geweest. Dat is gewoon niet bij de raad geweest nog.

De heer Rijssenbeek: Ja, maar voorzitter …

De voorzitter: Ja, mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Maar, ik, van de bijdrages, die ik tot nu toe heb gehoord, is er helemaal geen controverse over al het overige, dan die 18 en 21, dus daarom mijn voorstel: laat dat gewoon doorgaan, dan hebben we daar gewoon een goede regeling en zo snel mogelijk, kan er ook meteen op gehandhaafd worden en ja, voor de rest, moeten wij inderdaad even afwachten, wat, hoe de verhouding is?

De heer Sepers: Maar van drie partijen hebben wij zelfs nog niet de eerste termijn gehoord?

De voorzitter: Nee, nee, daar valt, ja misschien, nou goed. Er hangt ook een vraag boven de markt, burgemeester, hoe urgent is het om dit te besluiten? Met andere woorden: zou het ook eventueel over het reces heen getild kunnen worden?

Burgemeester Wienen: Nou, ik kan alleen maar zeggen: het wacht al heel lang en als het nog een paar maanden wacht, is het gewoon jammer, maar er gaat geen, wat zal ik zeggen, er gebeurt niet een ongeluk, als we hiermee wachten. Je hebt soms onderwerpen, waarbij je zegt: dit moet verder, dat geldt niet voor deze aanpassing APV.

De voorzitter: En zou het mogelijk zijn om de leeftijdsgrens te houden, zoals die is en daar later over te besluiten en dan de rest van de APV aan te nemen? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou ja, puntje van orde, ik denk dat, wij zijn ergens halverwege een discussie gestaakt en allerlei andere dingen gaan bespreken. Ik stel voor gewoon de ronde hier af te maken, dan hebben wij in ieder geval de meningen van de partijen geïnventariseerd en dan kan het daarna gewoon naar de raad op een nader te bepalen moment, dus waarom moeten wij dat nu, deze discussie zo frustreren?

De voorzitter: Goed, dan maken wij de eerst de termijn af, mijnheer Trompetter, u heeft nog een termijn, wie hebben nog meer een termijn? Ja. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel voorzitter. Nou allereerst dank voor het gewijzigde voorstel. Actiepartij heeft het amendement gesteund, wat vorig jaar in de raad is behandeld en zeg maar, maar dat was, zeg maar, een uitstel-amendement. Blijkbaar is het nog steeds niet gelukt, het is blijkbaar nog steeds niet gelukt om hier een eenduidige regeling over af te spreken, dus, om te beginnen ben ik wel voor het voorstel om eerst alles te regelen van die leeftijd, dan nog even later mee, het liefst landelijk, er heeft al vaker een inhoudelijke discussie in deze commissie plaatsgevonden. Maar nu is er een overgangsregeling, waardoor niet gelijk de huidige sekswerkers tussen 18 en 21 geillegaliseerd zouden worden. Dus het is wel prachtig, onze omliggende gemeentes hebben wel 21 jaar, voor zover ik heb begrepen, wij hebben nog gevraagd: draagt deze wijziging bij aan de bestrijding van mensenhandel, wat ik heb gehoord, en zo ja, waar blijkt dat dan uit? En hoe wordt voorkomen dat sekswerkers in de toekomst, in de leeftijd van 18-21, dus die zullen al jonger in het illegale circuit terechtkomen en wordt dit beter gemonitord en gehandhaafd? Om daarmee de mensenhandel dan ook, wat er allemaal achter ligt, opvang en zorg, want anders heeft het namelijk weinig zin om te handhaven.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft helaas geen tijd meer.

De heer Garretsen: Dat heeft u nou zo vaak gezegd, ik ga één zin, het is mijn laatste zin deze vergadering.

De voorzitter: Ja, maar dat heb ik ook heel vaak gezegd, dat dat uw laatste zin was.

De heer Garretsen: De SP is het eens met de VVD en D66, punt.

De voorzitter: U hoeft niet zo boos te worden op mij, mijnheer Garretsen, want u bent zelf degene, die uw tijd overschrijdt. Ja, maar beetje aardig zijn voor de voorzitter, want u bent zelf degene, die uw tijd overschrijdt. Ik neem daar geen verantwoording voor. Even kijken, ja mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Wij vinden de APV helder opgeschreven. Volgens ons is de APV bedoeld om de legale handel, in dit opzicht te, ja, verder te reguleren en daar regels voor te bepalen en dat geldt dus ook

voor de mensen, die, naar wij aannemen, in overgrote mate vrijwillig in deze, in deze sector dan werkzaam zijn en vanuit het belang van die mensen, vinden wij de verhoging van de leeftijd van 18 naar 21 zeer goed verdedigbaar. Dat daarmee, ja, in de illegaliteit, al die dingen gebeuren, is eigenlijk niet zo relevant voor deze APV, ik bedoel, als je dit, sowieso willen wij het legale deel van de markt regelen, dan zijn dit gewoon goede uitgangspunten. Waarbij nog wel een probleem mee hebben, waar wij niet over gehoord hebben, is het artikel 3.18: raamprostitutie. Wij zien namelijk toch wel een tegenstrijdigheid tussen de artikelen 1 en 2. In 1 staat dat het een sekswerker verboden is om zich vanuit een gebouw of vanuit de toegang naar een gebouw et cetera, beschikbaar te stellen, dan wel passanten hinderlijk te bejegenen of ongekleed of vrijwel ongekleed achter het raam van een sexinrichting zich daar op te houden. Dus dat is allemaal, kunnen wij ons goed in vinden, alleen in artikel 2 staat dan of lid 2 van dat artikel: het verbod van het eerste lid is niet van toepassing op een sekswerker, die werkzaam is in een raamprostitutiebedrijf of vallende onder een seksinrichting, waarvoor een vergunning is verleend. Dus volgens ons, is dat tweede lid, doet dat eerste eigenlijk volledig teniet, want als je maar een vergunning dan aanvraagt en het juiste vinkje aanzet, dan kan je dus alsnog gewoon raamprostitutie bedrijven. Nou, wij horen vanuit de buurt, hier in Haarlem, waar dit zich dus voordoet, toch behoorlijk wat overlast van bewoners en wij willen eigenlijk liever de raamprostitutie volledig uitbannen en zijn dan eigenlijk ook voor het schrappen van het tweede lid van dit artikel, om daar verder geen misverstand over te laten bestaan. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: In verband met de tijd houd ik het kort. Met 18 mag je stemmen, met 18 mag je ook legaal in de prostitutie werken. Wij zien totaal geen verband, dat de illegaliteit zou afnemen, als je het verhoogt naar 21. En graag een landelijke regeling, want Nederland is gewoon één regio.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. Mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Ja, ik had nog een eerste termijn. Het is, wat dat betreft, een, ja toch wel een beetje moeilijke discussie, want je mag inderdaad op je 18e stemmen, maar je mag op je 18e ook gewoon trouwen. Maar wij zijn natuurlijk wel tegen gedwongen huwelijken en als je dat doortrekt, zou je kunnen zeggen: joh, als het vrijwillig is, mag je natuurlijk ook gewoon op je 18e als sekswerker aan de slag. Maar het is, dat is hier ook eerder gezegd volgens mij, door de PvdA, het is natuurlijk niet zomaar een bijbaantje, dat je even als caissière aan de slag gaat, het gaat hier om iets, ja, echt kostbaars, namelijk je lichaam. En dat maakt het ook zo, zo moeilijk. Dus, wij zijn tegen gedwongen huwelijken, maar ook tegen gedwongen prostitutie. Probleem is dat dat zo, ja, ontzettend moeilijk te bestrijden is, want wij weten dat er echt gewoon, hoe moet ik het zeggen, geniepige mechanismes in die wereld rondgaan om mensen te dwingen. Psychisch, financieel, dwang, er komt ook gewoon heel veel geweld voor. Dat weten wij, wat dat betreft, ben ik het volledig eens met mevrouw De Raadt. Hier moeten wij niet zachtzinnig mee omgaan en als je dat, zeg maar, al is het maar één iemand, die je helpt, zeg maar, door die leeftijd te verhogen, van 18 naar 21, vind ik dat we dat moeten steunen. Het probleem is inderdaad, wat doe je op het moment dat het de illegaliteit ingaat en dat gebeurt nu al. Wij hebben eigenlijk twee sectoren, je hebt de legale en de illegale. Volgens mij is hier een voorstel gedaan omdat, om die leeftijd eruit te halen, hè, dat die discussie later volgt. Nou, dat zien we dan wel, maar dan halen we eigenlijk het belangrijkste element uit die hele discussie. Dus ja, ik hoor graag de reactie van de burgemeester.

De voorzitter: Verder geen bijdrage meer? Burgemeester, het woord is aan u.

Burgemeester Wienen: Ja. Ik denk dat het goed is om in ieder geval nog even kort op te sommen, wat voor ons de argumenten zijn en ik zeg nogmaals: wij hebben vorig jaar hier een discussie over gehad. Daar was voor een

aantal partijen ook, nou er waren grote twijfels, op dit punt en er werd toen duidelijk uitgesproken van: nou, wij hebben nog niet de overtuiging dat je die 21 jaar zou moeten invoeren, hoe zit het landelijk? Et cetera. De afspraak was, wij nemen het terug en het college komt nog een keer met het stuk opnieuw. En dat is wat wij nu doen. Dus iedereen die ons verwijt van: dat is raar, dat u nu weer met dit voorstel komt, dit is precies wat wij met elkaar hebben afgesproken.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Wat de burgemeester aangeeft, is helemaal juist, maar wel met de kanttekening, dat er landelijke wetgeving aankwam, die meer kaders zou geven. En die is uitgesteld.

Burgemeester Wienen: Dat was toen al bekend. Er was toen al bekend, wat er, dat was toen nog vrij recent, het kabinet had namelijk een wetsvoorstel, wat in overgrote meerderheid in de Tweede Kamer was aangenomen, om de leeftijd, onder andere, want er zaten heleboel dingen in, maar onder andere die leeftijdsgrens naar 21 jaar, die lag in de Eerste Kamer, al een tijd. Het kabinet heeft dat ingetrokken, overigens misschien tot verbijstering van mevrouw Sterenberg, omdat met name ChristenUnie en CDA wilden dat die wet op een aantal punten gewijzigd zou worden, dus de reden was niet dat die leeftijd nou zo ingewikkeld lag, maar er was een andere reden en er komt binnenkort een nieuw wetsvoorstel, waarvan ik heel benieuwd ben, hoe dat eruit ziet van een kabinet, waar CDA en ChristenUnie in zitten en ook de VVD.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, burgemeester, volgens mij kent u mij wel beter, dan weet u, dat ik mijn huiswerk ook gewoon heb gedaan en ook gewoon de achterliggende redenen weet en dat dat ook van die twee partijen kwam.

De voorzitter: En ook uw spreektijd is overigens op.

Burgemeester Wienen: Mooi. Ja, ik bedoelde het eerste, ik bedoel het eerste, nee, want ik hou van discussie, dus ik zou graag de discussie verder voeren. Nog even kort: waarom heeft het college de overtuiging: het zou verstandig zijn om het wel te doen, die verhoging? Ik noem even in volgorde, staat ook in het stuk, maar toch even kort en helder, het heeft te maken met die weerbaarheid, dat hoor je uit mensen die professioneel betrokken zijn bij begeleiding van mensen, die in die sector werkzaam zijn. Wij hebben er net een uitvoerig verhaal over gehoord. Het is een beroep, waarin de kwetsbaarheid van de sekswerker groot is en juist bij jonge werkers, zie je dat dat probleem extra groot is. Dus dat is een reden om daarover na te denken, moet je daar als overheid niet wat mee, met dat gegeven, dat dat zo is? Het tweede, er is sprake van heel veel jonge sekswerkers, die slachtoffer zijn van misstanden als dwang, misbruik en mensenhandel. Ik heb vandaag nog uitvoerig gesproken met mensen van het Nidos, dat is de voogdij-instelling voor minderjarige asielzoekers. Eén van hun grote problemen is dat een flink aantal meisjes, zich onttrekt aan het toezicht, aan de voogdij en dat de stellige indruk is, dat dat komt omdat die hier gekomen zijn en daar zit vaak inderdaad dreiging bij, geweld bij, als jij niet doet wat wij hebben gezegd, dan gaan wij jouw familie wat aan doen. Je hebt een schuld bij ons, noem maar op, en dat die in de prostitutie zitten en dat dat zo diep zit, dat je het er niet uit krijgt. In de zin van: ze zeggen niet hoe het zit. Dus ze komen, net nadat ze 18 zijn, zie je ze ook in die legale prostitutie terug en dan zeggen ze, dat ze daar vrijwillig zitten, terwijl de absolute overtuiging is van: er klopt hier gewoon iets niet. Als illegaal jonge mensen worden weggehaald. Ik ga er nu niet uitvoerig op in, het staat in de rapporten van rapporteur mensenrechten. Ik zou zeggen: laten wij ook onze verantwoordelijkheid nemen om op zijn

minst eens te kijken naar wat voor een verschrikkelijk slechte, kwalijke motieven vaak achter de tewerkstelling van deze jonge meisjes zit.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, ik wil toch even een punt maken, in reactie op de burgemeester, want het lijkt er nu op alsof er een soort tegenstelling wordt gecreëerd tussen mensen die het allemaal wel best vinden, dat er misstanden in de prostitutie zijn en zeggen: leg de leeftijd maar op 18 en mensen die zich wel iets aantrekken van die misstanden en die zeggen: doe de leeftijd maar op 21. Ik denk dat ik minstens net zoveel zorgen heb over die misstanden, als wie dan ook aan deze tafel en met mij alle leden van mijn fractie. De vraag, die ik alleen niet beantwoord krijg, is of het nou juist helpt om die leeftijd op 18 te leggen of dat die leeftijd nou juist op 21 moet worden gezet? Het voorbeeld van wat de burgemeester zojuist stelt, op hun 18e zien wij die meisjes in de legale prostitutie, dat is in ieder geval voor partijen als het Scharlaken Koord een kans om met die dames in gesprek te komen. Als zij niet in de legale prostitutie zitten, dan zie je ze misschien helemaal nergens terug. Dat zijn vragen, die ik heb, waar ik ook nog geen antwoorden heb, ik heb de wijsheid ook helemaal niet in pacht, alleen zolang ik die antwoorden niet heb, vind ik het heel lastig om een keuze te maken daarin en dan zeg ik: laten wij voor de zekerheid het maar op 18 leggen, want dat hebben wij in ieder geval nog een kans dat wij die mensen zien.

Burgemeester Wienen: Ja, maar het punt is wel, het punt is wel dat ook de rapporten die er zijn, laten zien: het komt zowel legaal als illegaal voor, het is niet zo dat als het legaal kan, gaat iedereen naar de legaliteit of andersom. Er is een deel wat wij heel goed kunnen overzien en daar dragen wij ook verantwoordelijkheid voor: wat vinden wij verantwoord en wat niet? Nou, daar moet je over nadenken, daar heeft de heer IJsbrandy, denk ik, terecht wat over gezegd ook en je zult met elkaar en ik kan u verzekeren dat in de regio dat, op het ogenblik, een hele hoge prioriteit heeft gekregen, want ik vind dat wij er ook echt veel meer zicht op moeten hebben van wat er in het illegale circuit hier gebeurt. Er zijn signalen van mensenhandel en die willen we aanpakken. Eén van de dingen, waar ik ook mee worstel, dat is het laatste argument, dat is: wij hebben de regionaal afspraken gemaakt van: wij gaan die illegale zaken aanpakken en wij willen eenduidigheid in de regio hebben over de manier waarop het gereguleerd is. Daar hebben wij afspraken over gemaakt. Ik vind het heel erg jammer dat uitgerekend Haarlem zegt van: wij gaan ons daar niets van aantrekken, terwijl in onze omgeving dat dus wel gebeurt in de plaatsen waar dit echt omvangrijk is. En dan denk ik van: ja, ik begrijp toch, ik begrijp wel dat u zegt van: ja, zou het mogelijk toch een soort weglegeffect hebben en dan werkt het uiteindelijk toch negatief. De beelden die wij hebben is dat dat, ondanks het feit dat het in de legale sector gebeurt, wel degelijk ook in de illegale sector zit, dat wij er meer aan willen doen, dat wij extra geld gekregen hebben van het rijk om projecten op te zetten in het kader van de bestrijding van ondermijning, om juist mensenhandel en de praktijken, die hier gangbaar zijn, aan te pakken en dat we dat gezamenlijk willen doen. Dus dat wij als regio daar eenduidig in willen optreden en dan vind ik het jammer dat wij uitgerekend in Haarlem zeggen van: ja, weet je, het zal allemaal goed zijn, wij wachten wel tot wij zien wat er uit Den Haag komt, terwijl wij op andere momenten zeggen: wij zijn er trots op dat wij voorop lopen en dat wij dingen hier vanuit onze eigen inzichten goed willen aanpakken. Maar goed, ik hoop dat uiteindelijk in de raad en daarom zou ik zelf ook niet echt heel gelukkig zijn met uitstel, want ik denk van: iedereen heeft er nu, ik hoor van: wij hadden het eigenlijk allemaal allang duidelijk, wij willen nou eens een keer de knoop doorhakken. Iedereen heeft uitvoerig zich erop kunnen voorbereiden. Ik snap heel goed dat een fractie als GroenLinks zegt van: wij willen het nog een keer in de fractie over praten, maar dan denk ik van: dan is toch de raad de plek waar je een beslissing neemt. En dan zie ik ook niet in, wat wij ermee winnen om te zeggen: laten wij er nog eens een paar maanden nemen en dan gaan wij er hier nog eens een keer over praten en dan krijgen wij weer een

herhaling van deze discussie, dus wat mij betreft, ik zou zeggen van: laat de raad maar zeggen, wat zij ermee wil. En het college vindt: wij zouden het wel moeten doen. Gewoon omdat wij denken dat het ons betere instrumenten geeft. Nog even de andere vragen die er liggen, die 3-5 jaar. Vroeger hadden wij een vergunning onbepaalde tijd. Toen hadden wij in het vorige voorstel, hadden wij drie jaar zitten. Daar is vanuit de branche, want er is op verzoek van de VVD, is er gezegd van: gaat u nou eens eerst de stad in. Gaat u eens praten met de mensen die daar in de buurt zitten, die, nou, gewoon eens even meer met het veld kijken. Hebben wij gedaan en één van de dingen die wij terugkregen, dat was van: ja, maar als wij om de drie jaar een nieuwe vergunning moeten aanvragen, dat levert weer gigantische extra druk op, lasten, administratieve lasten, kan dat niet wat langer dan? En daar hebben wij van gezegd: daar vinden wij eigenlijk ook wel wat in zitten, wij willen niet terug naar onbepaalde tijd, daarvoor verandert er teveel in die sector, je moet het van tijd tot tijd tegen het licht houden, maar vijf jaar, vinden wij dan redelijk, dus vandaar dat er nu vijf jaar instaat. Volgens mij, waren dat de belangrijkste, oh ja, de raamprostitutie. Daar is ook wat over gezegd, nou, u heeft in het stuk kunnen lezen, dat wij als college ook vraagtekens zetten bij of dat inderdaad nog in deze tijd een geëigende vorm is om dit te doen? Wat ons betreft, gaan wij die discussie voeren. Wij vonden het te vroeg om dat nu ook hierin op te nemen, maar ik begrijp uw argumentatie en ik denk dat wij die discussie ook serieus moeten voeren. Je kunt je afvragen: is dat nou eigenlijk nog wel gewenst om het op die manier te doen? Je merkt ook aan de wijze waarop het geformuleerd is, u wijst daar feilloos op, van: toch eigenlijk gek, dat wij zeggen ja, het mag niet en vervolgens zeggen nou ja, behalve dan als het in een vergund bedrijf is, raamprostitutie, dan mag het weer wel. Ja, het mag niet, behalve als het mag. Nou ja, oké. En dat is zo en wat het college betreft, juist ook vanuit dit soort argumenten zeggen wij: wij zouden die discussie graag voeren, maar wij wilden dit niet extra toevoegen, nu, om ook dat punt nu te gaan regelen. Wij komen daar op terug, wat ons betreft.

De voorzitter: Hamvraag: hoe gaat dit naar de raad? Gaat het naar de raad? En zo ja, hoe? Ik denk dat ik het antwoord wel weet: bespreekpunt, er zit weinig anders op, maar de vraag is: gaat deze commissie daarmee akkoord?

De heer Gün: Nou ja, de raad op zich is goed, maar wel met die kanttekening, gegeven de volle raad, die wij ook dan weer hebben, om niet deze discussie in zijn volledigheid opnieuw te gaan voeren, maar ons echt te beperken, dat is een oproep aan onszelf en aan de collega's, te beperken tot, nou ja, het heikele punt. Laat ik het dan zo zeggen.

De voorzitter: Maar dan wil ik wel een voorstel doen, als wij dat echt niet willen, dan zouden wij er ook voor kunnen kiezen om het als hamerstuk met stemverklaring in principe te doen, maar met die toevoeging: dat mochten wij dan na bespreking in de fractie toch tot een ander oordeel komen, dat wij alsnog het als bespreekpunt …

De heer Gün: Ik heb al gehoord, amendementen die er aankomen en dat maakt een bespreekpunt noodzakelijk.

De voorzitter: Oké, bespreekpunt.

Mevrouw Sterenberg: De VVD wil hier dan sowieso een amendement op indienen.

De voorzitter: Oké, die had ik even gemist, maar dan wordt het sowieso een bespreekpunt. Dank u wel. Oké, goed.

11.1 21.05 uur Programmabegroting 2020-2023 VRK (JW)

11.2 Toekomstbestendige bluswatervoorziening

11.3 Oprichting coöperatie brandweerschool NH

11.4 Jaarverslag 2018 VRK

De voorzitter: En gaan wij door naar het volgende en tevens laatste onderdeel van deze vergadering, want volgens mij hebben wij besloten dat het punt New York wordt doorgeschoven tot na het reces en dat de raad, dat gaat, dat wordt nog besproken tijdens onze speciale vergadering. Wij gaan door, eigenlijk staat er nu een pauze gepland. Ik stel voor dat wij gewoon doorgaan. Agendapunt 11, programmabegroting VRK, daarin, die valt uiteen in een aantal punten, één tot en met vier. De programmabegroting, de toekomstbestendige bluswatervoorziening, de oprichting coöperatie brandweerschool en het jaarverslag 2018 VRK. Al deze punten moeten afzonderlijk besproken en besloten worden of geconcludeerd worden. Dus, wie mag ik als eerste het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, eerst even van de orde en daarna mijn termijn. Moet dit nu? Nu het elf uur is?

De voorzitter: Ja, dit moet, dit is een adviespunt, wat nu besproken moet worden.

De heer Trompetter: Oké, komt hij. Heb ik nog, ja, ik heb nog vijf minuten, nou….

De voorzitter: Mijnheer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, kan voortaan in de agenda aangegeven worden met een ster erbij, welke onderwerpen per se besproken moeten worden? Want dit gebeurt nou elke keer, dat er dan aan het eind nog wel drie dingen zijn die wel besproken moeten worden na elf uur. En één keer is het wel elf uur is elf uur, dus …

De voorzitter: Ja, daar wij hebben een soort van waterdicht systeem voor bedacht, mijnheer Van den Raadt, dat heet adviespunten en bespreekpunten en u kunt er eigenlijk genoeglijk vanuit gaan dat de adviespunten echt wel besproken moeten worden en het probleem met de verschillende commissies, zoals ze nu zijn vormgegeven, die agendering, is dat het niet altijd mogelijk is om alle adviespunten aan het begin van de vergadering te doen, omdat wij te maken hebben met verschillende portefeuillehouders. Vandaar. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Actiepartij kan instemmen met de begroting en zienswijze voor, wel geeft onze fractie mede dat overschot, dat na de gemeente terugvloeit, althans dat staat in de zienswijze, dat daar tegenover staat, dat er wellicht extra betaald zou moeten worden, als er wordt gekozen voor zes watertankwagens, dat besluit komt nog, wordt het overschot verrekend. Of worden die kosten verrekend met het overschot wat aan de gemeente terugvloeit of gaat het gewoon naar de algemene middelen en dan gaan wij weer in de algemene middelen graaien, om daar zes bluswagens van te kopen? Akkoord met de brandweerschool. Gelijk het punt meepakken, hartstikke goed verhaal en ja, jaarrekening, jaarverslag, kunnen wij ook mee leven en ook wel met de zienswijze van de begroting, maar het is wel gek, dat er, zeg maar, dus geld, nu naar de gemeentes terug moet, terwijl daar straks zes watertankwagens van gekocht moeten worden, dus daar zijn wij een beetje heen en weer aan het schuiven of zie ik dat verkeerd? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter, wie mag ik het woord geven? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel voorzitter. En ik heb 13 minuten, dus ga er maar even voor zitten, want dit is het favoriete onderwerp van GroenLinks en ik begin, ik begin wederom met een groot compliment, burgemeester, portefeuillehouder, aan een VRK voor deze prachtige en goed leesbare stukken. Mijnheer Garretsen is al weg, maar ik zal ook even een voorschot nemen op wat hij had willen zeggen. Hij begrijpt er nooit iets van, allemaal managementtaal en nou ja, voor mij is het heerlijk lezen, anders dan juridische stukken, waar ik weer helemaal niks van snap. Met dank voor de stukken, want als het dan toch om honderden pagina's gaat, dan graag op deze wijze, dus helemaal goed. Ga zo door. En dit compliment krijgt u overigens al vier jaar. Wat u ook krijgt als compliment is dat het wederom loont om goed te kijken naar de bedrijfsvoering, want aandacht voor een efficiënte bedrijfsvoering, maakt dat er toch weer besparingen mogelijk zijn, voor het zoveelste jaar op rij, dus ook daarvoor: bedankt. Is het dan allemaal zonneschijn? Nou, dat ook weer niet, want wij hebben, als GroenLinks fractie, toch ook nog een aantal aandachtspunten, kritische vragen, opmerkingen die wij willen meegeven. En ik ga ze gewoon even achter elkaar opnoemen en dan sluit ik af met hoe wij in de materie staan. Als eerste, als het gaat om programma 2.1, publieke gezondheid, dan missen wij de aandacht vanuit het VRK voor de multidisciplinaire samenwerking met bijvoorbeeld een organisatie als de omgevingsdienst IJmond als het gaat om, nou ja, zeer recent, de grafietregens hier, nou ja, nog geen paar kilometer vandaan, namelijk in Beverwijk bij Tata Steel, maar ook bijvoorbeeld ultrafijnstof…

De heer Sepers: Voorzitter, een puntje van orde, ik krijg de indruk dat de heer Gün spreekt tot de publieke tribune? Terwijl de heer Gün toch meestal richting de voorzitter zou moeten spreken.

De heer Gün: Nou ja, ik richt mij ook tot de tribune, u heeft gelijk, maar met name ook tot tribune, maar ik kijk ook de portefeuillehouder aan, maar die maakte geen oogcontact en de vertegenwoordiger van de VRK wel, dus dan is het toch een stuk prettiger …

Burgemeester Wienen: Ik ben aan het opschrijven, wat u zegt. Ja.

De heer Gün: Ja, ik kijk breder dan alleen de tribune, wil ik maar even meegeven. Maar wat ik aangaf is de grafietregens, hier een paar kilometer vandaan en met name ook de ultrafijnstof-uitstoot naar aanleiding van Schiphol, waar wij onder de, nou ja goed, de aanvliegroutes liggen, die multidisciplinaire samenwerking, die komt niet terug in de stukken van de VRK en ik ben benieuwd, mijn fractie is benieuwd, hoe wij dat meer kunnen borgen en of er ook wel afstemming plaatsvindt over bijvoorbeeld metingen, die worden gedaan door de GGD, gegevens worden uitgewisseld bij het ODIJ, et cetera, et cetera. Graag een reactie op deze eerste vraag. Een tweede is, dat wij in de stukken van de VRK ook digitaal terrorisme aandachtspuntje missen, want hoe wordt de veiligheid geborgd van onze vitale infrastructuur? Daar lezen wij te weinig over terug. Het gaat om politie, KMar, GGD, nou ja, Schiphol, Tata Steel nogmaals, het komt allemaal voor, het is vitale infrastructuur, zeer belangrijk: hoe wordt dat geborgd, de security daarvan? Een derde vraag is: naar aanleiding van wat wij ook vorig jaar aandacht voor hebben gevraagd, de huidige status van de centrale meldkamer van de VRK, daar waren wat issues, daar hebben wij tijdens de behandeling van de jaarstukken naar gevraagd, toen was nog niet alles spik en spee, kunt u iets meegeven over hoe het er nu voorstaat en of wij al over zijn naar die ene regionale meldkamer, zonder gebruik hoeven te maken van dependances? Dan de oprichting van de brandweerschool. Natuurlijk zien wij hier voordelen in dat het gaat om dat je elkaar kan versterken en eigenlijk alleen maar beter kan maken, maar de vraag is en dat vind ik niet terug in de stukken: is het een bestuurlijke samenwerking of komt er ook echt fysiek één opleidingscentrum of doen wij het alleen maar, de krachten bundelen op bestuurlijk niveau, wat dan weer een aantal kosten zou kunnen besparen? Een vijfde, niet onbelangrijk, want daar vragen wij ook al jaren aandacht voor en de VVD heeft dat vorig jaar ook opgenomen of benoemd, de bluswatervoorziening. Die moet gewoon, wat ons betreft, op orde zijn, daar

hebben wij jarenlang aandacht voor gevraagd en wij hebben toen ook al gezegd, dat als er extra kosten voor nodig zijn: veiligheid gaat voor alles. Nou, ik beken al een beetje kleur, maar wij vinden het belangrijk dat er gewoon, nou ja, een adequaat repressief, noem je dat geloof ik, middel is op moment dat het gebeurt, dan moeten wij gewoon kunnen ingrijpen en als daar extra tankwagens voor nodig zijn, dan moet dat via tankwagens, omdat bleek dat het via leidingwater en putten, niet mogelijk was in het dicht stedelijk gebied, wat Haarlem onder andere is.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, mijnheer Gün, met bent u het dan met het pleidooi van de Actiepartij eens, dat wij, dat het gek zou zijn als wij eerst geld uit nemen, wat overblijft en later weer uit de algemene middelen moeten vrijspelen om die bluswatertankauto's aan te schaffen, die zes stuks?

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Nou ja, u kent mij langer dan vandaag en dat is het laatste, dus ik wilde ook weer afsluiten met iets goed nieuws en dat is namelijk die 390.000 euro, die terug vloeit. Wat je zou kunnen doen, is dat storten in een extra reserve, waar wij, als partij, overigens geen groot voorstander van zijn, door allerlei budgetjes te markeren met geoormerkt en dat is daarvan dat je 20 potjes hebt. De vraag die wij hebben en die zie ik ook graag beantwoord, is: wat maakt nou dat er nu al niet reservering wordt gemaakt voor de aanschaf van die wagens, in plaats van nou ja, een geldstroom op gang houden van: wij storten meer naar de VRK en eigenlijk krijgen wij de laatste jaren al weer elke keer een beetje terug, waar wij overigens hele mooie moties van kunnen indienen, misschien gaan we weer iets doen met brandmelders en dergelijke, maar maak het, is het nodig en misschien de traphekjes van de VVD, maar is het nodig om dat geld om te blijven pompen, graag uw de reactie daarop? Resumerend, ervan uitgaande dat u de vragen gaat beantwoorden, zoals ik denk dat ze beantwoord gaan worden, kunnen wij ons goed vinden, ja, kunnen wij ons goed vinden in de voorstellen, die door het college zijn gedaan, zo niet, dan zal ik u interrumperen op het moment, dat u de reactie geeft op.

De voorzitter: Dank u wel …. Mijnheer Sepers

De heer Sepers: O, heel weinig nog. Heel snel, de, qua programmabegroting financieel kunnen wij daarmee instemmen. Wij hebben inhoudelijk wel een vraag, net eigenlijk als bij de MRA-begroting. VRK heeft een heel palet aan werkzaamheden en wij hebben eigenlijk niet in onze raad voorzien dat wij integraal eens een debat hebben over alle activiteiten binnen de VRK, dus wellicht dat het presidium eens kan nadenken over de vraag: hoe kunnen wij dat in de toekomst eens vormgeven? De toekomstbestendige bluswatervoorziening, wij hebben laatst een hele interessante goede presentatie gehad over de achtergronden van dat voorstel, het betekende structurele intensivering van 167.000 euro per jaar. Gelet op het feit, dat wij ons niet kunnen permitteren, dat het niet goed op orde is, onze bluswatervoorziening, zijn wij daar voor. Ik heb nog wel één vraagje, want in die presentatie bleek dat één van de problemen was dat de waterleidingbuizen hoe langer hoe smaller zouden moeten worden, vanwege de kwaliteit van drinkwater, maar is er ook gekeken naar de optie, dat die buizen toch weer breder gemaakt zouden kunnen worden? En wat daarvan de kosten zouden zijn? Ik denk het niet, maar ik hoor graag het antwoord van de burgemeester. Oprichting coöperatieve brandweerschool zijn wij het eens en wat betreft het jaarverslag 2018, zijn wij het ook eens om een positieve zienswijze af te geven. Dank u wel.

De voorzitter: Keurig, mijnheer Sepers. Mijn complimenten. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem sluit zich van harte aan bij de samenvatting die de PvdA zojuist gehouden heeft.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Oké, burgemeester, dan is het woord aan u.

Burgemeester Wienen: Ja. Dank u wel. Over het heen-en-weer schuiven van geld, dat is, eerlijk gezegd, is dat een beetje een principekwestie, waar uw raad, en zo nu en dan, dan is de raad weer in de nieuwe samenstelling en dan krijg je zo'n discussie ook opnieuw, maar in het verleden heeft uw raad gezegd: wij vinden het heel principieel, dat er geen potjes worden gevormd bij de gemeenschappelijke regelingen, maar dat het geld gewoon teruggestort wordt en dan gaat u het maar weer bij de gemeente ophalen. Dat betekent dus heen-en-weer schuiven van geld soms en om die reden zou de VRK het zelf wel prettig vinden om te zeggen van: jongens, laten wij daar nou een klein beetje pragmatisch mee omgaan, dus precies zoals de Actiepartij zegt. Ik moet eerlijk zeggen: het kan allebei. Als je zegt van: wij willen er als gemeenteraad zo dicht mogelijk bovenop zitten en voorkomen dat er gezegd wordt: nou, dat kan wel, wat wij hebben toch nog een potje, want wij hebben nog wat geld over van vorig jaar, dan krijg je toch minder scherp zicht op: hoe zit het allemaal precies. Ik kan mij er iets bij voorstellen, andersom, pragmatisch gezien, voor de veiligheidsregio is het wel wat makkelijker werken, als wij daar niet eerst geld weer overboeken en vervolgens weer het geld bij de gemeente gaan halen. Maar dat, dat vind ik echt uw ding, dus wij hebben gezegd: wij geven de opvatting, ja, zulk geld zou je moeten terugstorten, maar als u zegt van: nou, eigenlijk hechten wij daar niet meer zo aan, want wij vinden dat je ook wel een beetje praktisch kan zijn, uitstekend, dan zouden wij dat dan kunnen aanpassen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Ja. Want GroenLinks is één van die partijen die heel stellig heeft betoogd en ingezet op: ga nou niet allerlei potjes verzinnen om geld te oormerken binnen gemeenschappelijke regelingen, maar dit is zo evident en heeft zo'n groot draagvlak in de Haarlemse raad, tenminste vanuit de vorige commissie, dat er die tankwagens moesten komen, dat de bluswatervoorziening op orde moest zijn, dat ik bij mezelf denk van: ja, moet je dan nu een deel van het geld weer terug pompen en dan elk jaar weer een klein stukje te geven om, het is zo evident, dat het een noodzaak is, laat wij dat dan ook gewoon doen. 6:09.

Burgemeester Wienen: Is daar, dat is voor ons handig, want dan kunnen wij namelijk onze reactie ook gaan versturen. Kijk, als dat een meerderheidsopvatting is, neem ik het mee naar het college.

De heer Sepers: Eén vraag: één vraagje daarover, want …

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Het gaat enerzijds om, ja, maar goed, dit mag even, het gaat enerzijds om een structurele bijdrage van 167.000 euro per jaar, die komt gewoon terug, dus, ja, dat kan jij misschien één keer uit een overschot halen, maar voor de komende tijd moet je dat gewoon, moet je dat gewoon uit je meerjarenramingen halen. Ik kan wel voorstellen, voor die incidentele posten bij die bluswatervoorziening, dat je die dan uit de potjes haalt, die je daar even laat zitten. Maar dat zou, ja, dat zou kwestie van opvatting zijn.

Burgemeester Wienen: De vraag, waar wij nu voor staan, denk ik is, vragen wij aan de VRK: joh, je hebt zoveel geld over gehouden, wij willen graag dat u het terugstort. Of zeggen wij van, in dit specifieke geval: wij weten

dat er een aantal uitgaven komen in dat kader en wat ons betreft, kunt u het daarin verwerken. Als dat een meerderheid is, dan, dan moeten wij onze reactie aanpassen.

De heer …: Ik zou zeggen: terugstorten.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u wilde ook nog wat zeggen?

De heer Trompetter: Nou ja, ja, ik heb het voorstel gedaan om het daar te laten en zo min mogelijk heen-en-weergeschuif met potjes en ik geloof dat GroenLinks dat ook heeft, maar de PvdA, die vindt nu …, als het dan weer heen-en-weer moet, ja, kan. Bureaucratie, …

De voorzitter: Wij gaan daar zo meteen even separaat over beslissen. Ja.

Burgemeester Wienen: Dan even kort nog op de punten van GroenLinks, heel wezenlijk punt, die grafietregens, reken erop dat dat bij de VRK een zwaar punt van aandacht is, want de GGD zit daar ook, dus er zit ook ondersteuning van de gemeentebesturen, als het gaat om de gezondheid en er is ook samenwerking met de ODIJ, dat is, natuurlijk moet je dat doen om te kijken van: jongens, wat gebeurt er precies? Wat zijn de effecten? Dat u het in de teksten niet zo heel erg terugkomt, maar dat is echt absoluut aan de orde, dat er samengewerkt wordt, multidisciplinair. De veiligheid van de vitale …

De voorzitter: Burgemeester, u heeft nog een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Is er eigenlijk al iets bekend of dat inderdaad ook effect heeft hier op Haarlem? Of alleen maar IJmuiden?

Burgemeester Wienen: Nou, nee, er is wel bekend dat het gebied, waar sprake is van die neerslag, dat zie je ook direct, want dat heeft echt, het wordt gewoon ook donker en zwart, dat zit echt in de naaste omgeving, niet hier. De veiligheid van vitale infrastructuur, nou, dat is één van de kerndingen van onze regio, want wij hebben hier inderdaad een enorme haven, wij hebben Schiphol, de luchthaven, sluizencomplex, er zit van alles, daar hebben wij speciale plannen voor, dus van: wat doen wij in bepaalde crisissituaties, draaiboeken en dergelijke? Juist voor dit soort vitale onderwerpen. De huidige status van de meldkamer? Die is ondertussen operationeel, dus dat is nu één meldkamer en gelukkig loopt dat ook goed. Dus wij zijn er heel tevreden mee. Bestuurlijk of ook fysiek? De brandweerschool? In ieder geval bestuurlijk, maar wij gaan dan ook, feitelijk betekent het gewoon dat we het gezamenlijk doen, dus niet alleen gezamenlijk besturen, maar ook gezamenlijk doen en dan kan de ene keer hier zijn, de andere keer daar zijn, want je hebt wisselende locaties, die je kunt gebruiken, maar je doet het gezamenlijk en daardoor bespaar je kosten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: En dat betekent concreet, dat de drie opleidingslocaties openblijven, actief blijven en niet worden samengevoegd tot één opleidingsinstituut?

Burgemeester Wienen: Op dit moment in ieder geval, nee, het is niet een kwestie van opleidingsinstituut, want dat doe je dus wel samen. Het instituut is gewoon samen, alleen de plek, waar je dat doet, dat kan nog wisselen en dan kan het best zijn dat je op een gegeven moment tot de conclusie komt, het is efficiënter om het op één locatie te doen of zo, maar in ieder geval, waar het om gaat is: je hebt één organisatie, die voor die drie regio's zegt: wij zorgen voor de opleiding.

De heer Gün: Ja, en …

Burgemeester Wienen: En dan kan iemand uit Kennemerland, kan samen met iemand uit de Zaanstreek de opleiding volgen.

De heer Gün: Ja, want ik denk dat er nog efficiëntievoordelen te behalen valt, doordat zo te organiseren dat je één fysieke locatie hebt en het liefst dan in, nou ja de centrale gemeente Haarlem.

Burgemeester Wienen: Ja, dat laatste, dat zullen wij dan zien, of dat zo werkt, dat weet ik niet, maar in ieder geval, ik snap uw punt. En dat is ook één van de dingen, waar je dan in dat ene opleidingsinstituut met elkaar naar kijkt. De bluswatervoorziening, nou, u heeft het zelf al gezegd, er ligt een voorstel en u heeft inderdaad vaak op aangedrongen, het kost wat, maar je krijgt ook wat. En misschien meteen dan richting Partij van de Arbeid, over de waterleidingbuizen. Er is wel discussie gevoerd van: zou je wel toe moeten naar de policy, die de waterleidingbedrijven hebben, maar die zeggen: wij hebben een wettelijke taak, waarbij het in de eerste plaats gaat om de levering van zo gezond en goed mogelijk drinkwater. Dat is waar wij voor staan en dat betekent, dat volgens de inzichten, die wij nu hebben, dat wij een stelsel moeten hebben waar de druk wat groter is en de leidingen wat smaller zijn. En dat, ja, ik kan niet zeggen van: wij hebben een discussie gevoerd van: joh, kun je niet, want dat is voor ons eigenlijk wel makkelijker, kun je niet gewoon bredere leidingen gaan aanleggen? Het zou ook bovendien gigantisch veel geld kosten, want wij hebben nu al heel veel plekken, waar die capaciteit onvoldoende is. Ik denk dat wij dan nog veel duurder uit zouden zijn, dan met de twee oplossingen, die hier gepresenteerd zijn. Maar het is niet uitgewerkt en als u dat vraagt, dan is het antwoord: nee, is niet gebeurd. En het integraal debat over de VRK, waarvan u zegt van: zou dat niet verstandig zijn? Ik kan mij dat levendig voorstellen, dit was dan eigenlijk het moment geweest, want je hebt hier de stukken, de financiële stukken, wij hebben nu een paar momenten, wij doen het soms aan de hand van de verschillende veiligheidsrisico's, die geïnventariseerd zijn . Nou, daar hebben wij pas geleden nog een keer een avond over gehad, soms doen wij het aan de hand van de financiële stukken, daar zou je ook van kunnen zeggen van: nou, wij willen dat proberen zoveel mogelijk te combineren, aan de andere kant, als je dat doet, dan moet je er bijna een avond voor gaan zitten misschien. Dus dan wordt het misschien een extra vergadering. Zou kunnen.

De heer Sepers: Er gaat tenslotte 85 miljoen in om.

Burgemeester Wienen: Nee, daar heeft u gelijk in, maar aan de andere kant, wij moeten om de begroting te kunnen doen, er zijn wettelijke regels, wanneer die begroting moet worden vastgesteld, dus wij, de VRK moet zijn stukken naar de gemeente sturen, de gemeente moet er voor een bepaalde datum reageren, dan moeten ze worden vastgesteld. Daar hebben wij niet zo heel veel speling in, dus ik denk dat je toch, ondanks het feit dat je een centraal moment kunt zoeken om veel dingen te bekijken, dat je een aantal documenten gewoon moet doen op het moment dat het wettelijk is voorgeschreven.

De heer Sepers: Nee, ik wil ook helemaal niet die formele gang van zaken doorkruisen hiermee, maar ik heb alleen neergelegd de vraag aan het presidium: kan je nou, gegeven die momenten, waar je formeel iets moet leveren, een moment zoeken waarin je inhoudelijk, over de hele breedte van de VRK, een discussie kan hebben? Dat is wat ik bij het presidium neerleg, wellicht via de voorzitter.

De voorzitter: Ja, ik heb u niet gehoord, want u had geen spreektijd meer. Jawel hoor, ik heb het gehoord, was een grapje, mijnheer Sepers. Was u klaar met uw termijn? Mooi, mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, mijn tweede termijn, dus nog vijf uur en drie, dus vijf minuten en 43 seconden. Nee, ik wil de portefeuillehouder bedanken voor, nou ja, in ieder geval de gegeven reactie. Goed om te vernemen dat er een aantal zaken, waar wij belang aan hechten, zijn, nou ja, in gang zijn gezet, dan wel zijn gerealiseerd. Terugkomend op mijn eerste en tweede vraag, waarvan u zegt van: zowel voor digitaal terrorisme, als die multidisciplinaire samenwerking tussen de VRK en de omgevingsdienst IJmond, daar zitten wel degelijk tijd en energie en acties, die erop worden gezet, dat zouden wij dan ook graag willen teruglezen, want als je dan toch verantwoording aflegt in een jaarverslag en je neemt een programmabegroting, dan zijn dit ook stukken die, of onderdelen die daarin terug zouden mogen komen. Daarnaast wil ik via de portefeuillehouder een oproep doen aan, via u aan de VRK. Gegeven het belang wat wij hechten aan de publieke gezondheid, met name rond Tata Steel en vooral ook rondom de aanvliegroutes van Schiphol om bij zo'n VRK, jaarmoment, ik ben even die naam kwijt, zo'n raadsbijeenkomst, die de VRK voor de regio oraganiseert, een keer een thema te hebben rond uitstoot van ultrafijnstof in relatie tot de aanvliegroutes van Schiphol, omdat wij merken, ook als raadsleden, dat er steeds meer klachten in ieder geval, wij worden steeds vaker gevonden als aanspreekpunt, voor omwonenden vanuit Parkwijk en Schalkwijk, met name die zich zorgen maken op dit punt en het zou wel goed zijn om daar een keer wat meer informatie over te krijgen van de VRK, via de GGD.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün.

Burgemeester Wienen: Ik gaat dat overbrengen, ik denk dat wij zeker in staat zijn om daar iets voor te organiseren, als die wens breder leeft, want het loopt dan, naar ik aanneem, via de…

De voorzitter: Ja, en ik ben voor, dus dat is geregeld. Goed. Nou, ik neem aan dat dit een, dat wij, nee, maar ik neem aan dat wij, dat GroenLinks niet de enige fractie is, die hier af en toe over gemaild wordt, dat sowieso, de aanwezigheid van Schiphol in onze nabijheid, tot steeds meer vragen en opmerkingen leidt, dus misschien is het een idee, omdat, niet bij mevrouw Sterenberg, daar komen nooit vragen over binnen, bij de rest van de fracties waarschijnlijk wel, dus misschien is het een onderwerp, wat een keer, wat integraler behandeld kan worden, daar gaan we het dan nog over hebben. Goed, dan zijn wij volgens mij aangekomen bij het moment dat wij nog even één dingetje, twee dingetjes moeten behandelen. Kan dit naar de raad als hamerstuk met stemverklaring? Dat wij even per onderdeel, wanneer nodig, nou ja, mag ook als hamerstuk. Nou ja, zeg, nee, …

De heer Gün: Nee, het kan als hamerstuk, maar u moet één vraag eerder stellen? Want de vraag die vooraf gaat aan wel of niet een hamerstuk is: wel of niet rondpompen van geld of niet?

De voorzitter: Ja, maar dat was mijn volgende vraag.

De heer Gün: Oké, want daar begint het mee om een hamerstuk te laten zijn.

De voorzitter: Ja, ik had eigenlijk bedacht, nou ja, oké, prima. Er ligt dus nog een vraag voor, de vraag is of dat overschot, wat nu nog bij VRK ligt, dat overschot, of dat terug gestort gaat worden naar Haarlem of dat het bij de VRK kan blijven om gebruikt worden voor de bluswatervoorzieningen? Dat is de vraag die voorligt, gaan wij rondpompen, leuk, no pain intended, het geld rondpompen of gaan wij het gewoon niet rondpompen en zeggen: wij gaan het nu alvast bestemmen, laat het daar, wij bestemmen het voor dat doel.

De heer Sepers: Ik denk, dat het voor uw procedurele conclusie handiger is om te doen zoals in het voorstel staat. Want dan kunt u zeggen: naar de hamerstukkenlijst.

De voorzitter: Maar help mij even. In het voorstel staat dat het terugkomt naar …. Ho, ho, niet allemaal tegelijk, wie? Zo, wat? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Samen met de Actiepartij hebben wij gezegd van: joh, kan er geen praktische oplossing zijn? Het is voor GroenLinks geen enkele halszaak of principiële kwestie, dus als mijn collega's aangeven van: joh, laten wij het houden zoals het is, want dan kan het als hamerstuk verder, dan schik ik mij in die conclusie en is het, wat mij betreft, ook een hamerstuk.

De heer Trompetter: En voor de Actiepartij insgelijks.

De voorzitter: Ja, ik hoor mijnheer Trompetter, hoor ik instemmend zuchten, dus dan wordt het een, wat ik eigenlijk echt heel fraai vind aan het eind van deze toch vrij excessieve vergadering, dat het stukwat uit vier stukken staat, gewoon als hamerstuk, als enige hamerstuk dit keer, naar de raad kan. Waarvoor dank.

Burgemeester Wienen: Dat is inclusief de bluswater, hè, dan?

De voorzitter: Alles zit erin, burgemeester.

Burgemeester Wienen: Inclusief het bluswater, nee, ik ben …

De voorzitter: Ja, de burgemeester is zo verbaasd, misschien wilt u er nog even over nadenken, want de burgemeester is heel verbaasd. Nee, oké, gaat toch, …, prima.

14 22.50 uur Rondvraag(2)

De voorzitter: Dan zijn wij, dan zijn wij klaar met deze vergadering. Mijnheer Aynan heeft nog een, oh ja, rondvraag,, moment, moment, moment, mijnheer Trompetter, ga nog even zitten. Er is nog een rondvraag van de heer Aynan. Gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, dank u wel. Kijk, ik heb gewoon spreektijd. Voorzitter, ik heb eind februari een vraag gesteld aan de burgemeester over de plaquette, ter herinnering van de gevallen soldaat in voormalig V&D-gebouw en de burgemeester zou zijn best doen om die plaquette naar Haarlem terug te halen. En mijn vraag is: hoe staat het met die terughaalactie?

Burgemeester Wienen: Ja, ik zal proberen kort even een overzicht te geven van de stand van zaken. Die plaquette is daar, voor mijn gevoel, net iets te vroeg weggehaald, want die is niet voor niets in dat gebouw terechtgekomen, dat is de plek waar hij hoort en waar hij eigenlijk, wat mij betreft, nog steeds zou horen, maar ja, hij is overgedragen en is nu op dit moment in eigendom bij die stichting. Ik heb met de stichting contact gehad, die stichting zegt: wij voelen ons nu verantwoordelijk, wij hebben er wat moeite mee, want ik zeg: ik vind het meest logisch om hem terug te brengen in dat warenhuis, maar zij zeggen: ja, maar hoe gaat het verder met Hudson Bay, poeh, dat is toch altijd riskant, als er iets gebeurt en een eigenaar gaat misschien plotseling iets doen, waar je geen zicht op hebt, dus ik voel er niet veel voor om het weer, of wij voelen er niet veel voor om het weer terug te brengen naar dat gebouw. Nou, goed, dat is één. Vervolgens heb ik gezegd: wij vinden dat die tegel eigenlijk het beste in Haarlem zou kunnen zijn en dat die ook gewoon zichtbaar moet zijn, voor publiek. Nou, dat tweede, daar waren wij het over eens. Hij zou gewoon zichtbaar moeten zijn voor het publiek, dat vindt de stichting ook, die ziet twee mogelijkheden en ik heb voorgesteld van: laten wij dan beginnen met de mogelijkheid om hem naar Haarlem te halen en wel bij het Noord-Hollands Archief, daar is

een speciale publiekstoegankelijke ruimte, waar een aantal oorlogsherinneringen zijn, aan een aantal mensen uit het verzet, maar ook een aantal andere oorlogsherinneringen. Daar zou dit ook heel goed bij kunnen, dan staat hij tentoongesteld. Ze schrokken eerst van: ja, archief, archief? Het moet zichtbaar zijn. Nee, dit is in de publieksruimte, dus is zichtbaar. Maar zij blijven wel eigenaar en ze houden de mogelijkheid open, dat zij een andere plek hebben, waar hij ook zeer op zijn plek zou kunnen zijn, want deze Haarlemse soldaat is omgekomen bij de Slag om de Residentie in de buurt van Den Haag en er is sprake van dat daar mogelijk een museum komt, wat ook daaraan gewijd is en dat hij daar terecht zou komen. Dan is dat dus op de plek, waar hij gesneuveld is. Ik kan mij daar iets bij voorstellen, maar dan, omdat dat nog niet zeker is en in ieder geval nog een tijd in beslag neemt, zou hij eerst naar Haarlem komen, misschien blijft hij daar en misschien dat zij op een gegeven moment hem toch zouden willen tentoonstellen bij de Slag om de Residentie. Dat is een beetje de huidige stand van zaken. En wat mij betreft, kan op vrij korte termijn geprobeerd worden om de steen daadwerkelijk naar het Noord-Hollands Archief te halen.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Er zijn verder geen rondvragen.

15 23.00 uur Sluiting

De voorzitter: Dus dan sluit ik bij deze de vergadering. Dank voor uw aanwezigheid en tot de volgende keer.